Felician Velimirovici (editor)

Școala interjudețeană de partid din Timișoara, 1948–1973

(Documente)

Școala interjudețeană de partid din Timișoara 1948–1973

(Documente)

Felician Velimirovici
(editor)

MEGA
Cluj-Napoca
2024

DTP și copertă:
Editura Mega

Redactor:
Alexandra Olaru

© Felician Velimirovici, 2024

ISBN 978-606-020-845-7
Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României.

Editura Mega | www.edituramega.ro
e-mail: mega@edituramega.ro

Cuprins

Lista abrevierilor.....7

Studiu introductiv.....8

Lista documentelor.....25

Documente.....27

Lista abrevierilor

ANR – Arhivele Naționale ale României
CAP – Cooperativă Agricolă de Producție
CC – Comitetul Central
CEC – Casa de Economii şi Consemnațiuni
FPA – Frontul Popular Antifascist
GAC – Gospodărie Agricolă Colectivă
IAS – Întreprindere Agricolă de Stat
PCR – Partidul Comunist Român
PMR – Partidul Muncitoresc Român
PCUS – Partidul Comunist al Uniunii Sovietice
RSR – Republica Socialistă România
SMA – Stațiune de Maşini Agricole
SMT – Stațiune de Maşini şi Tractoare
UJCAP – Uniunea Județeană a Cooperativelor Agricole de Producție
UMT – Uzinele Mecanice Timişoara
UNCAP – Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție
UTC – Uniunea Tineretului Comunist
UTM – Uniunea Tineretului Muncitor

Studiu introductiv

Deşi în literatura de specialitate a existat tendința de a subestima semnificația sau importanța şcolilor de cadre şi a învățământului de partid în general – care a fost perceput mai curând drept un element al domeniului îndoctrinării membrilor partidului comunist cu o propagandă prefabricată, fiind organizat „nu pentru a crea noi valori, ci pentru a transfera doctrina de la un cerc relativ limitat care o poseda către o populație mai numeroasă care nu o cunoştea”[1] –, acest sistem educațional paralel, de sine stătător, a fost gândit dintru început sub forma unei rețele instituționale menite să alfabetizeze politic[2] şi să formeze, într-un timp pe cât de scurt, pe atât de marcat de o amplă şi radicală revoluție socială şi politică, o nouă elită capabilă să administreze partidul şi să edifice noua societate socialistă[3].

Școlile de partid nu au reprezentat, aşadar, numai nişte simple instrumente de diseminare a valorilor politice sau a dogmelor ideologiei marxist-leniniste într-o masă populară indiferentă ori chiar ostilă, ci un veritabil set de instituții de instruire politică a adulților şi de forjare a unui ethos nou şi

---

[1] Cristopher Read, *Culture and Power in Revolutionary Russia. The Intelligentsia and the Transition from Tsarism to Communism*, London, Palgrave Macmillan, 1990, p. 139.

[2] David Brandenberger, *Propaganda State in Crisis. Soviet Ideology, Indoctrination and Terror under Stalin, 1927–1941*, New Haven and London, Yale University Press, 2011, p. 13.

[3] Michael David-Fox, *Revolution of the Mind. Higher Learning among the Bolsheviks, 1918–1929*, Ithaca and London, Cornell University Press, 1997, p. 19.

a unei noi conştiinţe revoluţionare[4], în absenţa cărora proiectul radical de transformare a societăţii ar fi fost din start sortit eşecului. În cele din urmă, asumând concepţia marxist-leninistă despre lume şi viaţă, întregul sistem al învăţământului de partid a format şi a transmis un nou mod de a gândi şi de a înţelege lumea, mod care pleca de la premisa că orice întrebare are un singur răspuns corect, derivat din aplicarea adecvată a singurei teorii „adevărate", în măsură să interpreteze corect şi să schimbe din temelii lumea[5]. Nu în ultimul rând, pe parcursul depăşirii etapei de „străpungere revoluţionară"[6] a societăţii de către PMR la începuturile anilor 1950, respectiv al procesului de „academizare" a şcolilor de partid în urma echivalării capitalului politic cu cel cultural[7] pe parcursul anilor 1960, ele s-au transformat treptat din instituţii destinate pregătirii şi/sau perfecţionării politico-ideologice a cadrelor atât de necesare aparatului de comandă şi execuţie al partidului în acei primi ani, în veritabile entităţi de formare, promovare, gestionare şi reproducere a unei noi „nobilimi de stat" privilegiate, care a fost nomenclatura de partid comunistă.

Ideea organizării unui sistem de învăţământ de partid care să se suprapună sau să dubleze sistemul de învăţământ tradiţional a ridicat dintru început o serie de probleme de natură teoretică şi practică deosebit de complexe.

Din punct de vedere teoretic, în logica marxist-leninistă,

---

[4] Ellen Propper Mickiewicz, *Soviet Political Schools. The Communist Party Adult Instruction System*, New Haven and London, Yale University Press, 1967, p. 2.

[5] Peter Kenez, *The Birth of the Propaganda State. Soviet Methods of Mass Mobilization, 1917–1929*, Cambridge, Cambridge University Press, 1985, pp. 122–133.

[6] Kenneth Jowitt, *Revolutionary Breakthroughs and National Development. The Case of Romania, 1944–1965, Berkeley and Los Angeles, University of California Press, 1971*, pp. 210–221.

[7] Mihai Dinu Gheorghiu, *Intelectualii în câmpul puterii. Morfologii şi traiectorii sociale*, Iaşi, Ed. Polirom, 2007, p. 15.

politica înființării unor instituții speciale destinate să modeleze o nouă elită politică de origine proletară prin intermediul unui proces de selectare şi mobilizare socială ascendentă, proces încurajat şi finanțat de către partidul-stat, nu a putut fi justificată, întrucât teoreticienii leninişti au respins din start însăşi ideea necesității unei *elite*: în optica lui Lenin, toate instituțiile de partid şi de stat urmau să devină „şcoli de comunism"[8] în care poporul, *în masă*, va învăța să administreze economia, societatea şi politica. În accepțiunea leninistă, „dictatura proletariatului" era percepută drept o etapă istorică necesară pe drumul construirii societății fără clase, menirea proletariatului în această fază fiind aceea de a exercita conducerea în mod direct, nemijlocit, *ca o clasă* în sine, în scopul abolirii claselor exploatatoare şi a instaurării comunismului[9], iar nu aceea de a înlocui dominația vechii elite sau a birocrației burgheze cu a uneia nou create, proletare. Către mijlocul secolului trecut, însă, era deja limpede că exact aşa se petrecuseră lucrurile, foarte „logic"[10], după aprecierea lui Moshe Lewin, pe parcursul anilor '30 în URSS (fenomenul degenerării birocratice a fost analizat şi criticat vehement de către Lev Troțki[11], mai ales în scrierile sale de după 1935), şi aşa aveau să se petreacă şi în democrațiile populare instaurate în Europa Centrală şi Răsăriteană după 1945, însă mult mai rapid şi aproape concomitent. Drept urmare, problema a fost pur şi simplu ignorată sau camuflată sub retorica necesității

[8] Robert C. Tucker, *Stalin in Power. The Revolution from Above, 1928–1941*, New York, W.W. Norton & Co., 1990, pp. 30–31.

[9] David Priestland, *Stalinism and the Politics of Mobilization. Ideas, Power and Terror in Inter-war Russia*, New York, Oxford University Press, 2007, pp. 18–20.

[10] Lewis H. Siegelbaum and Ronald Grigor Suny (eds.), *Making Workers Soviet. Power, Class and Identity*, Ithaca and London, Cornell University Press, 1994, p. 382.

[11] Leszek Kołakowski, *Main Currents of Marxism. Its Origin, Growth and Dissolution, Volume III, The Breakdown*, (translated from Polish by P.S. Falla), Clarendon Press, Oxford, 1978, pp. 191–194.

„întăririi" necontenite a rândurilor partidului din punct de vedere ideologic şi politic, respectiv a „ridicării" de noi cadre loiale regimului.

Pe de altă parte, din punct de vedere practic, discriminarea socială care a acordat acces prioritar la învăţământul de partid cetăţenilor de extracţie proletară, muncitorească şi ţărănească[12] a generat automat nu doar scăderea standardelor educaţionale – dat fiind nivelul de pregătire intelectuală extrem de precar al cursanţilor –, ci şi dificultăţi concrete de ordin logistic în ceea ce priveşte organizarea şcolilor de partid la nivel local: spaţiile unde se desfăşurau cursurile erau adesea improprii, lectorii chemaţi să ţină cursuri sau prelegeri erau în covârşitoarea lor majoritate doar vag pregătiţi din punct de vedere politic, materialele de studiu ori lipseau, ori nu erau înţelese de către cursanţi, astfel încât lecţia de învăţământ politic se rezuma în multe cazuri doar la „prelucrarea" unor articole din presa de partid, de obicei articolul de fond din *Scînteia*. Toate aceste „lipsuri", după limbajul epocii, deşi aparent au constituit frâne în calea formării rapide a unei noi elite politice devotate regimului, în mod paradoxal, au ajutat partidul să creeze oportunităţi[13] pentru o largă categorie de cetăţeni şi să înfăptuiască o promovare socială şi politică accelerată a celor mai loiali muncitori şi ţărani, beneficiari direcţi ai noului sistem politic instaurat după 1948[14]. După cum a subliniat Peter Kenez, această realitate a reprezentat deopotrivă o sursă de tărie pentru sistem[15], permiţându-i perpetuarea şi asigurându-i reproducerea, şi – în durată lungă – una de slăbiciune, un călcâi al lui Ahile pentru sistemul

[12] Mihai Dinu Gheorghiu, *op. cit.*, p. 84.

[13] Vadim Volkov, „The concept of *kul'turnost'*. Notes on the Stalinist civilizing process", în Sheila Fitzpatrick (ed.), *Stalinism. New directions*, London and New York, Routledge, 2000, pp. 216–217.

[14] Sheila Fitzpatrick, *The Cultural Front. Power and Culture in Revolutionary Russia*, Ithaca and London, Cornell University Press, 1992, p. 150.

[15] Peter Kenez, *op. cit.*, p. 128.

comunist, întrucât ciocnirea dintre realitatea emergenței unei birocrații închistate şi corupte, respectiv idealurile egalitariste inițiale ale revoluției socialiste au ajuns să-i bântuie pentru multi timp pe succesorii lui Stalin nu doar în URSS, cât şi în celelalte state care au emulat modelul sovietic[16].

În istoriografia românească post-socialistă, au beneficiat de o atenție deosebită şi de o tratare amănunțită „învinşii" regimului comunist instituționalizat în 1948, adică vechile elite intelectuale, politice, administrative şi economice destructurate şi ulterior eliminate fizic în închisori; pe scurt, victimele terorii şi ale represiunii. Pe de altă parte, noua elită comunistă, birocrația administrativă, „noua clasă conducătoare" – pentru a cita titlul faimoasei cărți pe care disidentul iugoslav Milovan Djilas a publicat-o în 1957 – sau *nomenklatura* de partid a fost descrisă în linii foarte generale, *in corpore*, de regulă cu accente critic-depreciative, mai degrabă ca o categorie sociologică unitară distinctă, fixă, şi nu drept un corp social fluid, mobil atât pe orizontală, cât şi pe verticală, generat şi reprodus/reciclat în permanență de către sistemul învățământului de partid prin intermediul socializării politice desfăşurate în şcolile de cadre.

Ceea ce deosebeşte cazul comuniştilor români în raport cu situația tovarăşilor lor din celelalte state din Europa Centrală şi Răsăriteană, care, după căderea Cortinei de Fier, au ajuns să formeze blocul socialist, este fragilitatea lor din punct de vedere numeric. O lungă tradiție istoriografică post-socialistă a perpetuat ideea simbolicului număr de 1000 de comunişti care, sprijiniți nemijlocit de prezența trupelor sovietice, au preluat treptat întreaga putere în stat în intervalul 1944–1947[17].

Indiferent dacă la data de 23 august 1944 Partidul

[16] George W. Breslauer, *The Rise and Demise of World Communism*, New York, Oxford University Press, 2021, p. 90.

[17] Referitor la activitatea comuniştilor din România în aceşti ani, v. informații şi interpretări noi la Emanuel Copilaş, *Integrarea României în sfera de*

Comunist din România a numărat mai mult sau mai puțin de 1000 de membri (unele documente interne ale partidului avansează chiar cifra de „circa 700”[18], evidențele Siguranței Statului[19] sugerează un număr cuprins între 796 şi 918, iar cercetări mai recente sugerează că, în mod cert, „au fost mai mulți de o mie”[20]) cert este faptul că, pe tot parcursul perioadei interbelice, PCdR a fost lipsit nu doar de o bază socială concretă şi de suport popular autentic, ci a absentat cu desăvârşire, cu excepția unor idei socialiste pe care le-a propagat în anii ‘ 30 în unele cercuri intelectuale antifasciste, din marile dezbateri de idei care au animat viața politică şi culturală a timpului.

Această slăbiciune şi lipsă de influență reală a partidului în politica românească în perioada cuprinsă între cele două războaie mondiale, precum şi dificultățile aproape insurmontabile pe care le-a întâmpinat instituționalizarea puterii sale în anii imediat următori momentului 23 august 1944, derivă dintr-o triplă marginalitate care a caracterizat activitatea din ilegalitate a partidului: după interzicerea lui în 1924 în urma tulburărilor de la Tatar-Bunar, dar şi din cauză că, acceptând cele 21 de condiții ale lui Lenin, alesese de la bun început „nu integrarea în sistem, ci distrugerea acestuia”[21], PCdR s-a

---

influență sovietică (1944–1947). Perspective internaționale şi locale, Bucureşti, Ed. Corint, 2023, pp. 81–86.

[18] Robert Levy, *Ana Pauker. The Rise and Fall of a Jewish Communist*, University of California Press, Berkeley, 2001, p. 74.

[19] Dinu C. Giurescu, „Partidul Comunist Român”, în *Istoria Românilor*, vol. X, Bucureşti, Ed. Enciclopedică, 2013, p. 505; demn de menționat este un alt raport al aceleiaşi Siguranțe, care, în 1941, ar fi numărat cel puțin 11.000 de comuniști *încarcerați* în România, v. Emanuel Copilaş, *op. cit*., p. 83.

[20] Adrian Cioroianu, „Au fost mai mult de o mie, sau despre ce înseamnă a privi şi cealaltă parte a baricadei”, în Adrian Cioroianu (editor), *A fost odată ca niciodată. Partidul Comunist Român, 1921–2021. Pentru o istorie dezinhibată a „viitorului luminos”*, Iaşi, Ed. Polirom, 2021, pp. 15–30.

[21] Stelian Tănase, *Elite şi societate. Guvernarea Gheorghiu-Dej,1948–1965*, Bucureşti, Ed. Humanitas, 1998, p. 26.

situat nu doar la periferia mişcării comuniste internaţionale (1) şi la periferia sistemului politic românesc (2), ci şi – lucru extrem de problematic pentru un partid care se pretindea a fi exponentul intereselor celor mai largi mase populare – la periferia stângii politice active în România întregită (3), el neavând aproape niciun impact politic în rândul clasei muncitoare – ea însăşi o cvasi-minoritate[22] în ansamblul populaţiei ţării: „pretinzând că vorbeşte în numele clasei muncitoare, PCR era doar un purtător de cuvânt pentru teze şi directive formulate în afara României şi aflate, de cele mai multe ori, în contrast flagrant cu bunul-simţ politic şi cu interesele evidente ale partidului”[23].

În complementaritate, elita acestui partid radical aproape insignifiant, profund bolşevizat şi sovietizat[24], incoerent, insularizat în raport cu societatea-gazdă[25] şi izolat faţă de celălalt partid socialist, a fost una dezarticulată, măcinată de rivalităţi interne[26] şi de interminabile lupte fracţioniste, o elită scindată între „autohtoni”, „moscoviţi” şi cei aflaţi în închisori. Complet vasalizată Kremlinului, ea s-a asemănat cu celelalte elite ale „tuturor partidelor instalate la putere de către pârghia sovietică”[27]. Această elită a subteranei, care a trăit şi care s-a format în clandestinitate, exil, închisori sau,

---

[22] Lucian Boia, *Strania istorie a comunismului românesc (şi nefericitele ei consecinţe)*, Bucureşti, Ed. Humanitas, 2016, p. 14.

[23] Vladimir Tismăneanu, *Stalinism pentru eternitate. O istorie politică a comunismului românesc, Iaşi,* Ed. Polirom, 2005, *p*. 118.

[24] Stephen White, John Gardner, George Schöpflin, *Communist Political Systems*, (2nd edition), New York, Macmillan, 1987, p. 56.

[25] Kenneth Jowitt, *Revolutionary Breakthroughs and National Development. The Case of Romania, 1944–1965*, Berkeley and Los Angeles, University of California Press, 1971, pp. 131–148.

[26] Robert Levy, *op. cit.,* pp. 70–74; vezi şi propria mărturie a lui Gheorghe Gheorghiu-Dej în „Stenograma şedinţei Biroului Politic al CC al PMR din ziua de 29 noiembrie 1961”, publicată de Liviu Pleşa şi Elis Neagoe-Pleşa, în *Dosarul Ana Pauker*, vol. 1, Bucureşti, Ed. Nemira, 2006, p. 92, precum şi cuvântarea lui Alexandru Drăghici la aceeaşi plenară.

[27] Joseph Rothschild, Nancy M. Wingfield, *Return to Diversity. A Political*

după 1943, în lagăre, într-un „provizorat continuu”[28], a fost cea care a asumat întreaga putere în stat odată cu proclamarea Republicii Populare Române la 30 decembrie 1947.

Pe de altă parte, membrii de rând ai partidului, simpatizanții, conspiratorii şi aşa-numiții „tovarăşi de drum” ai PCdR au constituit ceea ce politologul Vladimir Tismăneanu a identificat drept o „sectă mesianică” în peisajul politic românesc interbelic. Disciplina de partid, centralismul, dogmatismul, sectarismul, clandestinitatea, obsesia stalinistă a „calului troian”, a duşmanului strecurat înăuntru şi a „maşinațiunilor clandestine”[29] întreprinse de către acesta, dublate de mistuitoare sentimente de insecuritate, neîncredere şi suspiciune reciprocă – ceea ce Alain Besançon a numit cândva „sentimentul asediului permanent” – au constituit matricea formativă pentru masa membrilor partidului care a preluat puterea politică în România după încheierea celei de-a doua conflagrații mondiale, grație conjuncturii internaționale, iar nu datorită unui proces revoluționar intern autentic[30].

După 1945, aceşti oameni complet nefamiliarizați cu funcționarea instituțiilor unui stat democratic, cărora le lipseau atât viziunea, cât şi competențele ori cunoştințele necesare asigurării funcționării administrației centrale şi locale, au

---

History of East Central Europe Since World War II, (3rd edition), New York, Oxford, Oxford University Press, 2000, p. 132.

[28] Corina Doboş, „Abordări prosopografice ale ilegalității comuniste. Rezultate parțiale şi chestiuni metodologice”, în *Studii şi articole de istorie*, vol. LXXXII, 2015, p. 211.

[29] Gábor Tamás Rittersporn, „The Omnipresent Conspiracy: On the Soviet Imagery of Politics and Social Relations in the 1930s”, în J. Arch Getty and Roberta T. Manning (eds.), *Stalinist Terror. New Perspectives*, Cambridge, Cambridge University Press, 1993, p. 108.

[30] Pentru a-l cita pe faimosul ilegalist comunist şi fost deținut politic, Belu Zilber, în acest sens, „cei de la Bucureşti existau numai fiindcă Stalin hotărâse aşa”; socialismul românesc a reprezentat, în viziunea lui Zilber, nimic mai mult decât consecința „descălecatului” sovietic; v. Belu Zilber, *Actor în procesul Pătrăşcanu: Prima versiune a memoriilor lui Belu Zilber*, Bucureşti, Ed. Humanitas, 1997, p. 33.

demarat cel mai ambițios şi radical proiect revoluționar de transformare, modernizare şi reconstrucție economică, socială şi politică din istoria României postbelice, schimbând din temelii atât „orînduirea socială", cât şi „orînduirea de stat"[31]. Observațiile lui Belu Zilber sunt revelatoare din acest punct de vedere:

„ce puteau face câțiva oameni, a căror unică meserie fusese să țină o şedință conspirativă, să învețe pe de rost broşuri, odată ajunşi în capul unui stat european, când mii de probleme se înghesuiau spre rezolvare? Mai întâi au umplut țara cu şedințe, apoi au procedat la construirea partidului monolitic. Atâta ştiau, atâta au făcut. Restul a mers după formula: «facem ca şi tovarăşii noştri sovietici»"[32].

Fiind probabil conştient de precaritatea culturii politice a membrilor partidului pe care îl conducea – mulți dintre ei fiind comuniști doar cu numele[33], în condițiile în care din august 1944 şi până în ianuarie 1948 numărul membrilor PCR a crescut de la +/- 1000 la aproape 800.000[34] –, precum şi de faptul că, pentru a putea exercita controlul societății, partidul avea în primul rând nevoie de cadre care să exercite acest control, Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat încă din 1945, în cadrul primei conferințe naționale a PCR, necesitatea

[31] Formulele sunt menționate ca atare în Constituția Republicii Populare Române din 1952.

[32] Belu Zilber, *op. cit*., p. 34.

[33] În cuprinsul memoriilor sale redactate în anul 1974, veteranul comunist Gheorghe Vasilichi aprecia, referitor la acest aspect, că „aceste sute de mii de noi membri de partid nu erau încă şi nici nu puteau fi comuniști, căci un comunist nu se face de la o zi la alta sau peste noapte. Deabea în partid fiind şi studiind timp îndelungat teoria marxist-leninistă şi căpătând şi o mare experiență în muncă poate fi numit comunist"; v. Gheorghe Vasilichi, *Memorii*, volumul II (manuscris) – Arhivele Naționale ale României – Serviciul Arhive Naționale Istorice Centrale (în continuare ANR-SANIC), Fond Institutul de Studii Istorice şi Social-Politice–XVII, Dosar nr. 60, f. 4.

[34] Mihnea Berindei, Dorin Dobrincu, Armand Goşu (editori), *Istoria comunismului din România. Documente. Perioada Gheorghe Gheorghiu-Dej (1945–1965)*, Bucureşti, Ed. Humanitas, 2009, p. 565.

imperioasă în ceea ce priveşte „ridicarea nivelului politic al cadrelor şi al întregului partid”[35], în acest scop fiind necesare atât „1. Reorganizarea întregului învățământ de partid [...] pe baza studiului temeinic al marxism-leninismului”, cât şi „2 Reorganizarea universității partidului pe termen de 6 luni, cu un auditoriu permanent”, respectiv „3. Organizarea şcolilor de cadre pe lângă regionale, tot cu un auditoriu permanent.”[36]

În fapt, între anii 1945–1947, organizarea şi funcționarea învățământului de partid la nivel local a avut un caracter mai curând fluid, improvizat şi neunitar, decât unul coerent şi sistematic, asemănător în fapt cu însăşi organizarea structurilor instituționale ale unui PCR aflat pe atunci în plin proces de agregare (în epocă, acest proces s-a numit „construcția de partid”). Cu privire la această problematică, Gheorghe Vasilichi remarca în 1974 că, după 1945 [noi, comuniştii, *n.s.*] „moştenisem o țară slab dezvoltată, distrusă de război şi izolată pe scară internațională, cu un număr mic de comuniști în stare să conducă, fără experiență în arta de conducere a statului, sau chiar a unui partid comunist, crescut enorm într-un timp scurt, cu duşmani puternici [...] Comuniştii şi în general fiii clasei muncitoare, fiind clasa săracă, n-au avut posibilitatea în timpul regimului burghez să învețe să conducă întreprinderi industriale şi comerciale, instituții bancare sau în general statul, aşa cum făceau fiii capitaliştilor şi moşierilor – şi cu toate astea ei au luat puterea şi au început să conducă învățând şi au învățat conducând. Ei au şi învățat pe alții, dar au şi învățat de la alții şi în asta constă tăria lor. Ei au învățat – cum s-ar spune – în focul luptei, din mers”[37].

---

[35] Gheorghe Gheorghiu-Dej, „Raportul politic al Comitetului Central la Conferința Națională a Partidului Comunist Român”, în Gheorghe Gheorghiu-Dej, *Articole şi cuvântări*, Bucureşti, Ed. Partidului Muncitoresc Român, 1951, pp. 71–72.

[36] *Idem*.

[37] – ANR-SANIC, Fond Institutul de Studii Istorice şi Social-Politice– XVII, Dosar nr. 60, ff. 7–8.

La congresul de constituire al PMR din 21–23 februarie 1948, acelaşi Gheorghe Gheorghiu-Dej a accentuat din nou importanța învățământului politic şi ideologic pentru formarea cadrelor de bază ale partidului: „trebuie acordată atenția cuvenită învățământului de partid în vederea ridicării de cadre cinstite şi verificate, totodată solid pregătite din punct de vedere ideologic”[38]. După cum vom vedea, formarea cadrelor s-a dovedit mai complexă şi mai anevoioasă decât speranțele şi aşteptările liderilor, fapt recunoscut în mod oficial[39].

În acelaşi timp, la nivel central, în condițiile în care influența politică a elitei PCR depăşea cu mult capacitatea sa organizatorică[40], la data de 21 martie 1945 a fost înființată, după modelul sovietic al Universității Comuniste „Sverdlov”, Universitatea Muncitorească a Partidului Comunist Român[41] (ulterior rebotezată după numele unuia dintre fondatorii Partidului Social-Democrat Român care a apărat cauza țăranilor răsculați la 1907 – Școala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu”), ca instituție de învățământ superior. În 1950, durata studiilor la această instituție era de un an; până în 1956 admiterea cursanților se făcea strict pe baza recomandărilor elaborate la nivelul comitetelor regionale de partid şi a evaluării dosarelor de cadre ale candidaților[42].

---

[38] *Congresul PMR, 21–23 februarie 1948*, Bucureşti, Editura P.M.R., 1951, p. 95.

[39] *Rezoluții şi hotărîri ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, volumul II 1951–1953*, Bucureşti, Ed. pentru literatură politică, 1954, pp. 437–438.

[40] Gabriel Asandului, „Şcolile de cadre ale PCR din teritoriu în primii ani postbelici (1945–1948)”, în Sorin Radu (coordonator), *Învățământul de partid şi şcolile de cadre în România comunistă. Context național şi regional*, Iaşi, Ed. Universității „A.I. Cuza”, 2014, p. 48.

[41] Gabriel Asandului, „Învățământul de partid în românia comunistă. De la Universitatea Muncitorească la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu” (1945–1966)”, în *Anuarul Institutului de Istorie „A.D. Xenopol”* Iaşi, nr. 49, 2012, pp. 189–204.

[42] Nicoleta Ionescu-Gură, „Reorganizarea P.M.R.-ului după modelul P.C.(b.) al U.R.S.S. şi crearea nomenclaturii C.C. al P.M.R. în Republica

În paralel, în baza unei hotărâri a CC al PMR a fost înființată în luna octombrie a anului 1948 Școala Centrală de Lectori „A.A. Jdanov”[43] (redenumită în iulie 1949 Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov”), „cu scopul de a pregăti cadre necesare partidului pentru lupta pe frontul ideologic”[44]. Conform dispozițiilor hotărârii sus-menționate, „recrutarea studenților pentru Școala Superioară de Ştiințe Sociale «A.A. Jdanov»” urma să se efectueze din „rândurile activiştilor de partid cu pregătire ideologică şi culturală, de preferință absolvenți ai şcolilor de partid”[45]. Cu ocazia transformării în Școală Superioară de Științe Sociale din 1949, durata studiilor a crescut de la 6 luni la 2 ani, urmând ca din 1954 aceasta să fie extinsă la 4 ani. Tot din 1954, atât absolvenții şcolii superioare de partid „A.A. Jdanov”, cât şi cei ai şcolii „Ștefan Gheorghiu” au primit titlul de candidat în ştiințe (echivalentul sovietic al titlului ştiințific de doctor), fiind asimilați cu absolvenții instituțiilor de învățământ superior tradiționale.

Conform politologului Vladimir Tismăneanu, diferența dintre cele două instituții de învățământ era una structurală: dacă şcoala „Ștefan Gheorghiu” fusese creată cu scopul de a educa şi de a pregăti o nouă generație de tineri comunişti capabili să administreze partidul şi statul, reprezentând o veritabilă „pepinieră” de cadre pentru partid, obiectivul

---

Populară Română (1949–1954)”, în *Totalitarism şi rezistență, teroare şi represiune în România comunistă*, coord. Gheorghe Onişoru, Bucureşti, Ed. C.N.S.A.S., 2001, p . 247.

[43] Gabriel Asandului, „Party Studies in Communist Romania. The Superior School of Social Sciences «Andrei Aleksandrovici Zhdanov» 1948–1958”, în *Anuarul Institutului de Istorie „George Barițiu” din Cluj-Napoca*, *Series Historica*, nr. LII, 2013, pp. 145–163.

[44] „Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. privind transformarea şcolii de lectori «A.A. Jdanov» într'o şcoală superioară de ştiințe sociale cu durata de 2 ani (Iulie 1949)”, în *Rezoluții şi hotărîri ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român*, 1948–1950, Bucureşti, Ed. Partidului Muncitoresc Român, 1951, p. 124.

[45] *Ibid*., p. 125.

principal al şcolii „A.A. Jdanov" era de a pregăti activiştii şi propagandiştii din aparatul ideologic al partidului, instituția reprezentând un instrument al formării şi al înregimentării ideologice pentru cei care nu experimentaseră nici războiul, şi nici viața de partid în clandestinitate[46].

În vara anului 1958, în baza deciziei nr. 558 din 26 august a Secretariatului CC al PMR, cele două instituții de învățământ superior de partid au fost comasate, la nivel central rămânând să funcționeze, până în 1989, numai Școala de Partid (din 1966, Academia) „Ștefan Gheorghiu", care a organizat cursuri de trei ani (nivel licență), de patru ani (*aspirantură*, ulterior doctorat), dar şi cursuri de doi ani pentru jurnalişti sau de un an pentru agitatori şi propagandişti.

Aceste două şcoli superioare de partid, unificate în 1958, au reprezentat, încă de la începutul existenței lor, treapta superioară a învățământului de partid organizat în România comunistă. În paralel, cu ocazia celei de-a doua aniversări a proclamării Republicii Populare, la 30 decembrie 1949 au fost inaugurate cursurile universităților serale de marxism-leninism. Având o durată a studiilor de un an şi jumătate, aceste universități au fost plasate în subordinea CC al PMR, fiind organizate pe lângă comitetele de partid în oraşele Bucureşti, Cluj, Iaşi, Timişoara şi Târgu-Mureş, scopul lor fiind ridicarea „nivelului politic şi ideologic al cadrelor de bază din aparatul de partid, al cadrelor de conducere din aparatul de stat, al vîrfurilor administrative ale întreprinderilor de stat, ale organizațiilor de masă"[47], fără aşa-numita „scoatere din producție".

Pe o treaptă ierarhică inferioară acestor instituții de învățământ superior de partid s-au plasat şcoliile medii de partid, cu o durată de 3 sau 6 luni, care au funcționat pe lângă comitetele județene, iar ulterior, regionale de partid în principalele oraşe ale României: Bucureşti, Cluj, Timişoara, Iaşi,

[46] Vladimir Tismăneanu *op. cit.*, p. 148.

[47] Nicoleta Ionescu-Gură *op. cit.*, p. 247.

Craiova, Galaţi, Constanţa, Braşov, Ploieşti şi Târgu-Mureş (în limba maghiară). Învăţământul mijlociu de partid mai cuprindea, în afara acestor şcolii medii, cursurile de partid de 3 luni, care funcţionau pe lângă 28 de comitete judeţene, respectiv cercurile de studiere a istoriei Partidului Comunist (bolşevic) al Uniunii Sovietice, eşalonate pe doi ani şi deschise atât celor care absolviseră deja şcoli de partid şi doreau să îşi completeze pregătirea politico-ideologică, cât şi celor care, dimpotrivă, se pregăteau pentru a fi admişi.

Prima treaptă, cea elementară, a învăţământului de partid era destinată simplilor membri PMR şi urmărea însuşirea de către aceştia a „liniei partidului", adică alfabetizarea lor politică sub îndrumarea unui propagandist, de obicei pe baza citirii şi discutării unor teme publicate în ziarul „Scânteia", în cadrul unor cercuri de politică curentă sau al unor cursuri serale de partid (la sate), respectiv cursuri serale de partid, ţinute după-masa în întreprinderile industriale.

Începând cu anul 1950–1951, cele două şcoli superioare de partid, „Ştefan Gheorghiu" şi „A.A. Jdanov", cele 5 universităţi serale de marxism-leninism, precum şi cele 11 şcoli medii de partid şi-au început cursurile la 15 septembrie, odată cu începerea anului şcolar, cuprinzând, la toate nivelurile, de la elementar la superior, un număr de 249.125 de membri de partid înscrişi[48].

În stadiul actual al cercetării, este relativ dificil de apreciat câţi absolvenţi a produs sistemul şcolilor de partid pe parcursul întregii durate a regimului comunist în România. Cine au fost ei, care a fost traiectoria lor profesională şi politică după absolvire, cum şi-au schimbat cariera după 1989 sunt întrebări deschise până în prezent. Ceea ce ştim cu siguranţă este faptul că, de exemplu, în primii 25 de ani de existenţă, Şcoala Interjudeţeană de Partid din Timişoara a format un număr de 6.941 de „cadre cu funcţii responsabile în organe

[48] *Ibid.*, p. 245.

şi organizații de partid, organizații de masă şi obşteşti, din unitățile economice, industriale şi agricole, tovarăşi care lucrează cu entuziasm, dăruire şi abnegație pentru implementarea politicii de partid”[49].

Analizând cazul acestei şcoli, a cărei arhivă documentară a devenit accesibilă pentru studiu, se pot trage concluzii relevante nu numai cu privire la întregul sistem național de educație de partid şi la rețeaua lui de şcoli de cadre, ci şi, mai important, la modalitățile în care puterea a fost exercitată de către elitele politice pe tot parcursul perioadei comuniste. Cu siguranță, procesul de elaborare a politicilor a cunoscut un foarte înalt grad de personalizare, mai ales la sfârşitul epocii Gheorghiu-Dej, şi, astfel, elita de partid (sau nomenclatura) nu a fost implicată în procesul decizional; pe de altă parte, la fel de adevărat este că această elită fusese însărcinată să aplice şi să controleze modalitățile în care erau implementate politicile formulate „de sus”: din această perspectivă, aşa cum a remarcat istoricul Florin Abraham, elita de partid pare să fi fost deținătoarea *de facto* a puterii, atât în partid, cât şi în societate[50].

În al doilea rând, studiind documentele interne create de şcolile de partid pe parcursul existenței lor, devine din ce în ce mai limpede faptul că principala funcție a Partidului Comunist față de țărani şi muncitori, odată aşezați la putere, şi mai ales în acei primi ani, „a fost de a oferi oportunitatea unei mobilități sociale ascendente (proces nerecunoscut în teoria marxistă”)[51]. Într-adevăr, într-o perioadă foarte scurtă de timp, şcolile de partid au reuşit să creeze un corp social

[49] Serviciul Județean Timiş al Arhivelor Naționale ale României, Fond Școala Interjudețeană de Partid Timişoara, dosar nr. 149/1973, f. 12.

[50] Florin Abraham, „Învățământul de partid şi elitele regimului comunist din România. Pentru o agendă a cercetării,” în Sorin Radu, ed., *Învățământul de partid*, p. 18.

[51] Sheila Fitzpatrick, *The Shortest History of the Soviet Union* (New York: Columbia University Press, 2022), p. 6.

loial şi o birocraţie de stat, care datorau totul Partidului Comunist. Mulţi dintre ei proveneau din categorii sociale sau etnice excluse anterior complet din viaţa publică şi de la participarea politică.

„Ceea ce înainte a fost o penurie de surse a devenit acum o bogăţie"[52] a scris odată istoricul american J. Arch Getty referitor la sursele arhivistice ale istoriei contemporane. Într-adevăr, arhiva Şcolii Interjudeţene de Partid din Timişoara conţine o multitudine de documente extrem de diverse, indispensabile nu numai pentru analiza istoriei şi a activităţii sale sau pentru mulţimea de beneficiari ai partidului, ci şi pentru înţelegerea modului în care noua elită a fost creată: de cea mai mare importanţă, din acest punct de vedere, sunt fişele personale ale studenţilor, autobiografiile, caracterizările, recomandările, programele de curs, listele detaliate atât ale studenţilor, cât şi ale lectorilor (inclusiv vârsta, sexul, originea socială, nivelul acestora de pregătire etc.), diverse rapoarte şi relatări scrise de conducerea şcolilor cu privire la activităţile de zi cu zi ş.a.m.d. Aceste documente oferă baza necesară pentru înţelegerea dinamicii personalului, a traiectoriilor politice urmate de absolvenţii şcolilor (cel puţin trei dintre aceştia au devenit miniştri la începutul anilor 1980) şi a modalităţilor în care relaţiile personale dintre ei au modelat mediul local/regional al reţelelor de putere din interiorul Partidului Comunist Român.

Nu în ultimul rând, evaluarea cursurilor predate la Şcoala Interjudeţeană de Partid din Timişoara poate oferi indicii importante cu privire la tipul de cunoştinţe şi aptitudini pe care liderii de partid le-au considerat necesare pentru ca absolvenţii să le dobândească şi să le dezvolte. La un nivel mai profund, se pot decripta chiar şi valorile politice însuşite de absolvenţii şcolii şi măsura în care partidul a reuşit să

[52] J. Arch Getty, Oleg. V Naumov, *The Road to Terror. Stalin and the Self-Destruction of the Bolsheviks, 1932–1939* (New Haven and London: Yale University Press, 1999), p. xi.

creeze o masă de activişti fideli şi obedienți, care îi datorau acestuia totul.

În concluzie, se poate afirma că scopul fundamental al învățământului ideologic, şi, implicit, al şcolii interjudețene de partid din Timişoara, a fost acela de a crea şi de a reproduce o elită tehnică, un corp de funcționari administrativi şi politici care să fie complet loiali Partidului Comunist Român şi care să acționeze conform mereu schimbătoarelor interese şi directive ale acestuia, asigurând, astfel, perpetuarea şi consolidarea regimului comunist. Această formare era esențială pentru menținerea controlului partidului asupra tuturor aspectelor vieții sociale, economice, intelectuale şi politice.

Lista documentelor

1. 1956, octombrie, 30. Notă primită de către administrația şcolii interjudețene de partid din Timişoara de la Cancelaria C.C. al P.M.R. referitoare la sistemul de salarizare a personalului didactic 29

2. 1962, ianuarie, 11. Proces-verbal încheiat în urma şedinței de bilanț de la finalul primului semestru al anului şcolar 1961–1962 la care au participat cadrele didactice ale catedrei „Probleme de bază ale marxism-leninismului", şedință în cadrul căreia s-au stabilit şi o serie de propuneri de activități pentru cel de-al doilea semestru..... 33

3. 1962, ianuarie, 12. Articol nesemnat publicat în revista „Munca noastră" prin intermediul căruia este atât subliniată importanța planificării activităților derulate de către membrii corpului didactic, cât şi criticată abordarea „necorespunzătoare" pe care câțiva dintre ei încă o mai aveau..... 39

4. 1962, ianuarie, 15. Dare de seamă semestrială întocmită de către Crețu Ioan, şeful catedrei „Probleme de bază ale teoriei Marxist-leniniste", în colaborare cu Curea Iulian, şeful catedrei de „Economie politică" din cadrul şcolii 42

5. 1962, ianuarie [nedatat]. Raport întocmit de către Palasti Etelca, şefa catedrei „Construcția de partid", în urma participării la conferința regională de partid desfăşurată la Timişoara..... 47

6. 1973 [nedatat]. Lucrare cu caracter monografic elaborată de către un colectiv de autori care i-a inclus pe Coca Martin, directorul general al şcolii interjudețene de partid între anii

1957–1979, Curea Iulian, directorul adjunct (din 1966 şi cel puțin până în 1973), Crețu Ioan, cadru didactic al şcolii între anii 1953–1981, în 1973 fiind şeful catedrei „Filozofie şi sociologie", Palasti Etelca, cadru didactic al şcolii între anii 1958–1980, Rigo Nicolae, cadru didactic al şcolii între anii 1954–1983 şi Iancu Gheorghe, cadru didactic al şcolii din anul 1959, iar din 1987 director general.....51

DOCUMENTE

1. 1956, octombrie, 30. Notă primită de către administrația şcolii interjudețene de partid din Timişoara de la Cancelaria C.C. al P.M.R. referitoare la sistemul de salarizare a personalului didactic

1847/ copie

30 octombrie 1956

Tov.
Prim secretar al Com. Regional PMR
Timişoara

Vă comunicăm, că Secretariatul CC al PMR a aprobat sistemul de salarizare a personalului didactic şi ajutător al cursurilor de partid de 6 luni şi al şcolilor de partid de 1 an şi 2 ani, precum şi drepturile elevilor şcolilor de partid de 2 ani, 1 an, a cursurilor de partid de scurtă durată, după cum urmează:

Sistemul de salarizare a personalului didactic şi ajutător al cursurilor de partid de 6 luni şi al şcolilor de partid de 1 an şi 2 ani.

1. Cursuri de partid de 6 luni

A. Director	1.550	–	1.650
Şef catedră	1.200	1.250	1.300
Asistent	1.050	1.125	1.200
B. Bibliotecar	600	675	750
Dactilograf	500	550	600
C. Administrator	950	1.000	1.050
Contabil	950	1.000	1.050

2. Şcoli de partid de 1 an

A. Director	1.619,06	1.678,56	1.738,10
Director adjunct	1.470	1.559,53	1.619,06
Şef catedră	1.291,67	1.380,92	1.470,24
Lector	1.172,62	1.232,15	1.291,67

Profesor l. romînă	1.053,57	1.113,10	1.172,62
Asistent	1.053,57	1.113,10	1.172,62
B. Stenodactilograf	759,77	817,65	876,47
Bibliotecar	531,46	587,64	644,83
Secretar tehnic	531,46	587,64	644,83
C. Administrator	935,29	994,12	1.053,57
Contabil	935,29	994,12	1.053,57

3. Şcoli de partid de 1 an pe lîngă care funcţionează cursuri de partid de 6 luni.

A. Director	1.619,06	1.678,56	1.738,10
Director adjunct	1.470,24	1.559,53	1.619,06
Şef catedră	1.291,67	1.380,92	1.470,24
Lector	1.172,62	1.232,15	1.291,67
Profesor l. romînă	1.053,57	1.113,10	1.172,62
Asistent	1.053,57	1.113,10	1.172,62
B. Stenodactilograf	759,77	817,65	876,47
Bibliotecar	531,46	587,64	644,83
Secretar tehnic	531,46	587,64	644,83
Bibliotecar ajutor	420,88	448,35	475,82
C. Administrator	1.172,62	1.232,15	1.291,67
Contabil	935,29	994,12	1.053,57
Casier	531,46	616,09	702,30

4. Şcoli de partid de 2 ani

A. Director	1.900.-	–	2.000.-
Director adjunct	1.750.-	–	1.850.-
Şef catedră	1.625.-	–	1.700.-
Lector	1.300.-	1.375.-	1.475.-
Profesor	1.300.-	1.375.-	1.475.-
Asistent	1.200.-	1.250.-	1.300.-
B. Consultant	1.050.-	1.125.-	1.200.-
Stenodactilograf	750.-	825.-	875.-
Bibliotecar	600.-	675	750.-
Secretar tehnic	680	675	750.-

C. Administrator	1.200.-	1.250.-	1.300.-
Contabil	1.050	1.125	1.200.-
Casier	600	675	750.-

Drepturile elevilor şcolilor de partid de 2 ani, 1 an, a cursurilor de partid de 6 luni şi a cursanţilor de partid de scurtă durată.

1. Elevii şcolilor de partid de 2 ani, de 1 an, ai cursurilor de partid de 6 luni, precum şi cei ai cursurilor de scurtă durată vor primi media cîştigului pe ultimele 3 luni.

Ţăranii colectivişti vor primi media cîştigului pe ultimile 12 luni.

Cursanţii care nu provin din cîmpul muncii, cît şi cei care intră direct la şcoală după terminarea stagiului militar – chiar dacă în perioada anterioară efectuării stagiului militar au fost în producţie precum şi ţăranii muncitori individuali vor primi pe durata cursurilor o îndemnizaţie calculată la suma de lei 220 lunar.

2. Elevii şi cursanţii/ care sînt salariaţi/ vor primi în continuare şi compensaţia de cartelă conform normelor în vigoare.

3. Elevii şi cursanţii vor primi pe toată durata şcolii în mod gratuit, cazare, hrană şi rechizite.

Elevii şi cursanţii proveniţi din alte localităţi, vor beneficia gratuit de transportul pe CFR clasa II-a, la începutul şi terminarea cursurilor. Elevii şcolilor de 1 an şi 2 ani vor beneficia, în plus de un transport / dus şi întors/ în vacanţă / total 4 călătorii anual/.

4. Drepturile de concediu ale elevilor şcolilor de 1 an şi de 2 ani vor fi suportate de către şcoli şi se vor calcula pe baza retribuţiei pe timpul şcolarizării.

5. Pe timpul muncii practice de 2 săptămîni la bazele experimentale elevii şcolilor de 2 ani vor primi în bani alocaţia de hrană stabilită în bugetul şcolii şi transportul.

6. Pe timpul unor acţiuni ce vor surveni în perioada şcolii, elevii cursurilor de 6 luni şi ai şcolilor de 1 an şi 2 ani, vor

primi diurna legală şi transportul din bugetul comitetului regional unde sînt repartizați pe timpul acțiunii.

DIRECȚIA TREBURILOR CC AL PMR
ss Teşa.

Arhivele Naționale ale României – Serviciul Județean Timiş, Fond Școala Interjudețeană de Partid Timişoara, Dos. Nr. 16, ff. 70–72.

2. 1962, ianuarie, 11. Proces-verbal încheiat în urma şedinţei de bilanţ de la finalul primului semestru al anului şcolar 1961–1962 la care au participat cadrele didactice ale catedrei „Probleme de bază ale marxism-leninismului", şedinţă în cadrul căreia s-au stabilit şi o serie de propuneri de activităţi pentru cel de-al doilea semestru

PRIVIND SPRE VIITOR
(Unele preocupări în semestrul II).

Tov. Creţu Ioan: şeful catedrei „Probleme de bază ale teoriei Marxist-leniniste".

În semestrul II, pentru buna desfăşurare a muncii în catedră, în sensul asigurării îndeplinirii sarcinilor ce ne stau în faţă în mod organizat şi cu continuitate, vom lua următoarele măsuri:

– Ne propunem ca în planul de muncă al catedrei pe semestrul II să prevedem cele mai importante sarcini cu privire la conţinutul de idei al lecţiilor, forma lor de prezentare, ridicarea nivelului de desfăşurare a seminariilor şi sprijinul pe care să-l acordăm elevilor în însuşirea materialului ce se predă.

Toate aceste sarcini sînt strîns legate de concluziile care s-au desprins din analiza muncii pe semestrul I şi, în special, concluziile ce s-au desprins din analiza examenului la „Istoria PCUS".

– De asemenea, vom da o atenţie mai mare organizării muncii în aşa fel, încît să folosim la maximum timpul de care dispunem în acest semestru, în vederea ridicării continue a nivelului profesional al fiecăruia dintre noi.

În acest sens, planurile de muncă individuale ale membrilor colectivului catedrei vor cuprinde ore pentru studierea diferitelor materiale teoretice şi documente de partid. Pe baza acestui studiu se vor face discuţii în catedră.

– Pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor, vom urmări ca fiecare dintre noi să avem planuri de muncă bine gîndite

şi, care să reflecte cît mai mult cerinţele impuse de programul şcolii.

– Vom ţine o strictă evidenţă asupra materialelor ce apar în reviste şi care să fie folosite în alcătuirea lecţiilor.

Îmi propun să stabilesc cu mai multă precizie sarcinile fiecărui tovarăş din catedră şi să exercit un control mai riguros asupra muncii fiecăruia.

Tov. Palasti Etelca – şefa catedrei „Construcţia de partid".

In semestrul II, catedra de „Construcţia de partid" şi „UTM" se va ocupa de îmbunătăţirea continuă a muncii, în vederea pregătirii şi desfăşurării mai bune a seminariilor pe care le are de ţinut.

Problemele de seminar se stabilesc ţinîndu-se seama de ideile tratate în lecţie şi, de aceea, planul lecţiei devine de fapt scheletul planului de seminar.

Pentru o mai bună pregătire a seminariilor noastre, în afară de studierea materialului bibliografic pe care-l recomandăm elevilor, membrii colectivului nostru sînt obligaţi să studieze un material bibliografic mai larg, care este obligatoriu pentru toţi tovarăşii.

Pentru legarea problemelor teoretice de viaţa practică, şi pentru o mai bună desfăşurare a seminarului pe tema „Conducerea economiei de către partid" (şi la UTM), fiecare tovarăş din catedră a primit sarcina să studieze pe teren anumite probleme practice. Astfel, tovarăşii au fost plecaţi în diferite organizaţii de bază şi au studiat felul în care munceşte biroul organizaţiei de bază şi membrii de partid. Această metodă va fi continuată şi în semestrul al II-lea.

Pentru a cunoaşte mai bine problemele de partid din regiunea Banat, noi studiem cu atenţie diferite documente de partid la Comitetul regional. Astfel de documente sînt: informările, rapoartele, dările de seamă care se găsesc la regiune. Problemele importante sesizate în aceste documente le întroducem fie în lecţii, fie în seminarii.

Se vor căuta şi folosi noi metode de muncă cu elevii, iar cele folosite pînă în prezent le vom perfecţiona tot mai mult.

În limita posibilităţilor de care dispunem, vom organiza schimburi de experienţă în ce priveşte predarea lecţiilor sau conducerea seminariilor.

Tov. Curea Iulian – şeful catedrei „Economie politică".

În discuţiile purtate, tovarăşul ne-a relatat cîteva din preocupările pe care le-au avut şi le au tovarăşii din această catedră, în vederea ridicării necontenite a nivelului lor profesional, necesar pentru îmbunătăţirea muncii.

– S-au studiat o serie de fenomene economice din unele întreprinderi industriale şi unele unităţi socialiste din agricultură. Studiul acestor fenomene a avut şi are menirea de a contribui la îmbunătăţirea lecţiilor şi seminariilor şi de a face o mai bună legătură cu viaţa şi ca tovarăşii din catedră să stăpînească mai temeinic aceste probleme.

Tov. Iancu Gh. a studiat la:

– U.M.T. problema productivităţii muncii.

– Electromotor – hozrasciotul intern şi preţul de cost.

Tov. Ţăranu Emil a studiat la:

– U.M.T. problema fondurilor fixe şi a reparaţiilor.

– Electromotor mijloace circulante, viteza lor de rotaţie.

Tov. Săbău Paraschiva a studiat la:

– Electrobanat problema controlului planului tehnic-financiar.

Tov. Andrei Simion a studiat la:

– Cenad planificarea internă în GAC.

Tov. Bogdan Ilie a studiat la:

– Peciul Nou dezvoltarea multilaterală a GAC.

În urma acestor studii, au fost alcătuite şi prezentate diferite referate, pe marginea cărora s-au purtat discuţii.

Tov. Curea spunea că se va continua şi în viitor această metodă, care are un rol important în munca acestei catedre.

Colectivul catedrei va da şi în viitor o mare importanţă recenzării revistelor care tratează probleme de specialitate.

În acest semestru, ca şi în trecut, tovarăşii vor ţine o strînsă legătură cu secţiile economică, agrară a Comitetului regional de partid, cît şi cu a Sfatului popular regional.

Pentru pregătirea mai temeinică a fiecărui tovarăş, se va urmări felul în care dînşii studiază anumite probleme.

Se vor face şedinţe de analiză a muncii, în care se vor trage cele mai bune concluzii.

Tov. Aniţoiu Dumitru – şeful catedrei „Istoria RPR şi PMR".

Colectivul catedrei va da o atenţie mare preocupării de a studia profund darea de seamă expusă de tov. Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. din noiembrie-decembrie 1961, şi a cuvîntărilor rostite la această plenară.

Se va alcătui o evidenţă privind problemele cele mai importante ce rezultă din lucrările plenarei, privind istoria partidului nostru, probleme care să fie tratate în lecţiile prevăzute pentru această catedră.

Se va organiza o şedinţă de discuţii a acestui colectiv privind evidenţierea principalelor probleme legate de lecţiile ce se alcătuiesc în catedră, subliniindu-se felul în care să fie tratate problemele izvorîte din lucrările plenarei.

Se vor restudia tematicile care au fost alcătuite pentru propagandiştii din afară, completîndu-se cu ideile sesizate în lucrările plenarei.

De asemenea, se va urmări ca toate lecţiile să fie aduse la catedră cu cel puţin 15 zile înaintea datei la care se predă, pentru ca tovarăşii să aibe timpul necesar studierii ei. Pentru aceasta, fiecare tovarăş va studia multilateral subiectul lecţiei respective, pentru ca să aducă cele mai juste observaţii în vederea îmbunătăţirii lecţiei respective.

Colectivul catedrei îşi propune ca, în măsura posibilităţilor de care dispun, să studieze ca, specializîndu-se, să asigure alcătuirea lecţiilor prevăzute în program cu propriile lor

forțe. Acest fapt obligă pe fiecare tovarăş să se pregătească mai temeinic.

Tov. Nichita Angela – responsabilul cultural.

În semestrul II se vor organizate însemnate acțiuni cultural-artistice cu scopul de-a face educație patriotică, partinică estetică a elevilor şi tot odată a-i ajuta să întrebuințeze judicios şi plăcut timpul lor liber, participînd la acțiuni ce se vor organiza pentru întîmpinarea sărbătoririi tineretului „40 de ani de la creerea U.T.C.”.

În acest sens, se va organiza un concurs pe tema „Să cunoaştem trecutul glorios de luptă al U.T.C.” la care vor participa grupele U.T.M. ale cursului de 1 an.

În cinstea zilei de 1 şi 8 mai, se va organiza cu toate grupele cursului de un an, un concurs cultural artistic.

Concursul cine ştie cîştigă pe tema „Să cunoaştem realizările regimului nostru democrat-popular”, va prilejui un însemnat moment de trecere în revistă a măreților înfăptuiri ale poporului nostru condus de partid.

În cinstea zilei femeii „8 Martie” va fi organizată o seară literară, la care îşi vor da concursul elevii, cît şi unii dintre tovarăşii lectori.

Cu elevii cursului de 3 luni se va organiza un concurs de cîntece populare, patriotice şi revoluționare, cît şi un concurs ghicitoare literară.

Pentru corpul didactic se va organiza un concurs „Ghicitoare literară” pe tema cărții „Îngemănarea apelor” şi un concurs care va avea ca temă „Compoziție liberă”:

Şi în semestrul II se va da o atenție deosebită organizării vizionării spectacolelor de teatru şi operă în colectiv.

Tov. Viziteu Virgil – organizatorul grupei sindicale Corp. did.

Grupa sindicală va mobiliza pe tovarăşi să participe la concursul „Compoziție liberă”.

Se vor prezenta două cărți de literatură beletristică.

Vor fi mobilizați tovarăşii, membri ai corpului didactic, să participe la concursul ghicitoare literară la cartea „Îngemănarea apelor".

Tovarăşii vor fi mobilizați să participe la vizionarea spectacolelor de teatru şi operă, cît şi la campionatul de şah şi tenis de masă.

Tovarăşii din conducerea grupei sindicale vor îndruma pe toți tovarăşii care sînt în cauză, să îşi schimbe documentele de sindicat.

***

În general, preocupările colectivelor de muncă ale catedrelor, după cîte am văzut, sînt axate pe principalele sarcini care ne stau în față.

Tot ceea ce şi-au propus tovarăşii să realizeze, va avea ca urmare o mai bună pregătire a noastră a tuturor. Acest lucru se va reflecta asupra felului în care îi vom ajuta pe elevi, şi prin rezultatele pe care le vor obține ei în studiu.

11.1.1962.-
5 ex./s.b.

Rigo Nicolae.

Arhivele Naționale ale României – Serviciul Județean Timiş, Fond Școala Interjudețeană de Partid Timişoara, Dos. Nr. 32/1959–1960, ff. 8–12.

3. 1962, ianuarie, 12. Articol nesemnat publicat în revista „Munca noastră" prin intermediul căruia este atât subliniată importanța planificării activităților derulate de către membrii corpului didactic, cât şi criticată abordarea „necorespunzătoare" pe care câțiva dintre ei încă o mai aveau

DIN NOU DESPRE PLANIFICAREA MUNCII INDIVIDUALE.

În cursul lunii noembrie, anul trecut, gazeta „Munca noastră" a publicat în coloanele sale articolul tovarăşului Coca intitulat: „Unele probleme ale planificării muncii" în care s-a subliniat şi cu această ocazie necesitatea planificării muncii individuale, s-a scos în evidență unele deficiențe care s-au constatat şi în această direcție şi s-au dat prețioase indicații tovărăşeşti din corpul didactic privind modul cum trebuie întocmit planul de muncă individual.

În prima jumătate a lunii februarie a.c. colectivul de redacție a inițiat un „raid anchetă" în problema aceasta, din care a considerat că se pot desprinde cîteva concluzii;

Se poate aprecia că articolul apărut a avut o influență pozitivă şi că mai ales în ultimul timp, s-a încetățenit metoda ca toți tovarăşii să lucreze pe baza planului de muncă individual pe care şi-l întocmesc în fiecare luni dimineața. Ca urmare în momentul de față timpul este mai judicios folosit de către toți tovarăşii, reducîndu-se considerabil aşa zişi „timpi morți" (plimbări fără rost de la o catedră la alta, discuții despre fotbal etc.)

Se poate aprecia că, articolul apărut a avut ca efect mobilizarea şi activizarea tuturor tovarăşilor la munca pentru îndeplinirea sarcinilor care stau în fața catedrelor.

Toți membrii corpului didactic s-au convins de necesitatea planului de muncă, de eficiența planificării activității individuale. Unii tovarăşi printre care tov. Săbău Paraschiva,

Drăguş Ecaterina şi alţii au scos în evidenţă că planul de muncă le-a devenit o necesitate, încît le este imposibil să muncească fără el.

În urma criticilor aduse de către tovarăşul Coca, se constată că sînt tot mai puţini tovarăşi care-şi întocmesc în mod formal planul de muncă. În planurile de muncă ale tovarăşilor se prevede pe ceea ce are de făcut în ziua respectivă; timpul afectat pentru rezolvarea diferitelor probleme ale muncii este în aşa fel dozat încît sarcinile propuse să nu sufere amînare, astfel golurile din activitatea noastră reducîndu-se simţitor.

Unii membri ai corpului didactic, ca tov. Săbău şi în bună măsură tov. Iancu, îşi trec în planurile de muncă, atunci cînd au de studiat un anumit document şi paginaţiile ce şi le propun să le parcurgă în timpul respectiv.

În majoritatea planurilor de muncă ale tovarăşilor din catedrele de Economie politică, Istoria P.C.U.R. şi a mişcării muncitoreşti internaţionale, Istoria R.P.R. şi P.M.R., sînt prevăzute alături de sarcinile zilnice din şcoală, ca predări, conducerea de seminarii, consultaţii, etc. şi alte sarcini ca: studierea diferitelor materiale şi documente în vederea îmbogăţirii cunoştinţelor profesionale.

Considerăm însă nejustă atitudinea tovarăşilor de la catedra Construcţia de partid care n-au tras învăţămintele necesare din critica făcută de tov. Coca, nici pînă în momentul de faţă. Astfel, planurile de muncă ale tov. Maxim, Băruţă, Moş, Palaşti au şi în prezent un caracter mai mult formal, necuprinzînd decît sarcini ca: participarea la discutarea lecţiilor, conducerea de seminarii, consultaţii, fără a oglindi o activitate multilaterală ce trebuie desfăşurată în catedră, fără a se arăta timpul pe care şi-l propun pentru realizarea diferitelor sarcini.

De asemenea, considerăm nejust stilul de planificare a muncii la tov. Băruţă şi Ţăranu, care fiind şi elevi ai cursului de 1 an nu-şi trec în planurile lor de muncă studiul bibliografiilor sau a altor materiale în acest sens.

Este nejust şi faptul că, în planurile de muncă individuale

ale tovarăşilor care urmează şcoala medie nu se trece studiul la aceste discipline în anumite perioade, deşi practic unii studiază în timpul programului, iar în planul lor de muncă au prevăzute de îndeplinit sarcini din şcoală.

Colectivul de redacţie apreciază ca fiind bună metoda folosită de şefii catedrelor de la Istoria P.C.U.S. şi P.M.R. de a cere un exemplar din planul de muncă de la membrii catedrei. Această indicaţie dată de direcţiunea şcolii s-a dovedit a fi eficientă pentru munca noastră din şcoală.

Are de asemenea, mare importanţă felul în care se stabilesc sarcinile în catedră, privind planificarea individuală a muncii fiecărui tovarăş. Punerea de pildă ca sarcină colectivă pentru tovarăşii din catedră de a studia diferite materiale în cursul săptămînii va fi o bună orientare pentru ca în planurile de muncă ale tovarăşilor să se oglindească acest lucru.

Îmbunătăţirea stilului de planificare a muncii individuale perfecţionarea metodelor în acest sens, înlăturarea deficienţelor care mai există în această direcţie, vor fi şi pe viitor probleme care ne vor preocupa pe noi toţi. Astfel vom reuşi să ne disciplinăm pe noi înşine în primul rînd şi pe această bază vom putea mai uşor convinge pe elevii cursurilor din şcoală de justeţea unei asemenea probleme pentru munca de zi cu zi în şcoală cît şi în munca lor de viitor.

Gazeta „Munca noastră" lasă deschis coloanele sale tuturor tovarăşilor care vor să-şi expună opinia lor în legătură cu conţinutul articolelor publicate pe această temă pînă în prezent, avînd ca scop perfecţionarea metodelor muncii de planificare a activit. individuale.

12.I.1962

5 ex. mm.

Arhivele Naţionale ale României – Serviciul Judeţean Timiş, Fond Şcoala Interjudeţeană de Partid Timişoara, Dos. Nr. 32/1959–1960, ff. 13–14.

4. 1962, ianuarie, 15. Dare de seamă semestrială întocmită de către Crețu Ioan, şeful catedrei „Probleme de bază ale teoriei Marxist-leniniste", în colaborare cu Curea Iulian, şeful catedrei de „Economie politică" din cadrul şcolii

Unele concluzii ce se desprind din analiza desfăşurării examenelor pe semestrul I, la cursul de un an.

Examenele la cele două obiecte: Economia politică a capitalismului şi Istoria P.C.U.S., au constituit un prilej de consolidare şi verificare a cunoştinţelor acumulate de elevi în primul semestru al anului de învăţământ.

Analiza situaţiei la învăţământ a elevilor de la cursul de un an făcută în şedinţa de consiliu şi în adunarea generală a organizaţiei de bază elevi, a arătat că rezultatele obţinute pînă atunci la învăţătură nu erau satisfăcătoare. Astfel, la obiectul Istoria PCUS, o singură grupă depăşea media de 7 la seminariile ţinute, iar la Economie politică, numai trei grupe depăşeau această medie. În general predominau notele de suficient, cele cu bine şi foarte bine fiind mai puţine.

În urma analizei făcute au fost mobilizate toate forţele, atît ale elevilor, cît şi ale corpului didactic, în vederea remedierii situaţiei constatate. Ca urmare, în perioada de pregătire pentru examene, marea majoritate a elevilor a privit cu simţ de răspundere pregătirea lor, reuşind să-şi completeze şi să-şi clarifice o serie de probleme predate la cele două obiecte.

La examene, rezultatele obţinute au fost mai bune decît la seminarii. Astfel, media generală la cele două obiecte este 7,69%, la Economie politică, faţă de 7,04 la seminarii şi de 7,69 la Istoria PCUS faţă de 6,71 la seminarii. Pe grupe, de asemenea, mediile obţinute sînt mai mari decît înainte de examene, fiind peste 7, cu excepţia grupei a III-a UTM, care la Economie politică are o medie mai mică la examen faţă de media de la seminarii.

Majoritatea elevilor au cunoscut mai bine problemele,

dînd răspunsuri, în general, mai bune decît la seminarii şi deci obţinînd calificative superioare celor din cursul anului.

Au fost însă şi tovarăşi care la examene au dat răspunsuri mai slabe decît răspunsurile la seminarii. Asemenea exemple sînt tovarăşii: Comtescu Dumitru, Meşter Petru, Irimia Gheorghe, Alecu Mihai, Massak Ernest, etc.

Un aspect negativ al desfăşurării examenelor este şi faptul că un număr relativ mare de elevi – 8 la Economie politică şi 6 la Istoria PCUS, nu au promovat examenele.

Rezultatele obţinute la examenele de semestru reflectă în bună măsură şi munca desfăşurată de cele 2 catedre în cursul semestrului şi în perioada de pregătire a examenelor.

Se poate aprecia că, în general, a existat din partea tovarăşilor lectori o preocupare pentru sprijinirea elevilor în timpul pregătirii lor pentru examene. Astfel, în cea mai mare parte a timpului, lectorii au stat în mijlocul elevilor în grupe, urmărind felul cum au răspuns la întrebări, dînd lămuririle necesare atunci cînd era cazul. De asemenea, toţi elevii au fost cuprinşi la consultaţii individuale, acordîndu-se fiecărui elev cîte o oră de consultaţie în medie.

În ce priveşte consultaţiile colective, anul acesta, spre deosebire de alţi ani, au fost mai bine organizate, lămurindu-se mai concret problemele stabilite pentru consultaţii. Ca urmare, şi răspunsurile date de elevi la aceste probleme, în marea majoritate a cazurilor, au fost bune. De aceea, noi considerăm că şi pe viitor, consultaţiile colective să fie organizate în acest fel.

Deşi toţi tovarăşii de la cele două catedre care au lucrat cu cursul de un an au muncit cu simţ de răspundere, în perioada de pregătire a elevilor pentru examene, totuşi merită să subliniem munca deosebită a unor tovarăşi lectori. Astfel, tov. Sabău, cu toate că, în perioada de examene era bolnavă şi avea concediu medical, a venit la şcoală şi s-a ocupat permanent cu sprijinirea şi îndrumarea elevilor pentru a se pregăti cît mai bine pentru examene. De asemenea, tov. Rigo s-a

ocupat cu simț de răspundere de sprijinirea elevilor, folosind în mare măsură şi timpul său liber în acest scop, stînd cu elevii pînă seara tîrziu. Merită să evidențiem şi munca tov. Andrei, care, pe lîngă sarcinile ce le avea de rezolvat la cursul de 3 luni, a sprijinit colectivul de lectori de la cursul de un an la consultațiile obligatorii şi benevole.

După cum am arătat, rezultatele de la examene au fost mai bune decît cele de la seminarii. Cu toate acestea, media generală la cele două obiecte nu poate şi nici nu trebuie să ne mulțumească, ea fiind totuşi mică față de posibilități. De asemenea, nu ne poate mulțumi nici faptul că numărul celor care au obținut calificativul de suficient este totuşi mare. Această situație pune în fața noastră sarcina ca în semestrul al II-lea să muncim cu şi mai multă perseverență pentru ca la sfârşitul anului, la examene, rezultatele să fie cu mult mai bune.

Un aspect negativ care se desprinde din desfăşurarea examenelor este faptul că, grupele de la Secția UTM au obținut şi la examene medii rezultate mai slabe ca grupele PMR. În această privință ne facem cu toții vinovați, deoarece, deşi am sesizat şi în cursul semestrului că la această secție rezultatele sînt mai slabe, nu am luat măsuri din timp să îndreptăm această situație.

Astfel, era bine dacă propuneam mai din timp ca situația la învățătură a elevilor de la secția U.T.M. să fie analizată într-o adunare generală a organizației de bază UTM sau chiar în adunarea generală a organizației de partid. Rămîne ca sarcină ca în semestrul al II-lea să dăm o atenție mai mare însuşirii de către elevii de la secția U.T.M. a problemelor ce se predau în şcoală, să ridicăm nivelul acestei secții la nivelul grupelor bune de la secția P.M.R.

Un alt aspect negativ care s-a desprins din desfăşurarea examenelor este acela că o serie de elevi n-au cunoscut tezele de bază ale învățăturii marxist-leniniste şi interpretarea lor prin prisma documentelor de partid, iar unii dintre ei, nereuşind să facă o delimitare între probleme, ceea ce arată că

cunoştinţele elevilor nu sînt încă cristalizate în suficientă măsură. Considerăm că pentru această lipsă vină o au şi cele două catedre, care nu au insistat suficient în lecţii asupra tezelor principale pe care elevii trebuie neapărat să le ştie. De asemenea, o lipsă a catedrelor este şi faptul că în cursul semestrului nu au acordat atenţia necesară controlului asupra felului cum elevii au studiat lecţiile neseminarizate.

E necesar ca în al doilea semestru să se îmbunătăţească sistemul de predare a lecţiilor, să se insiste în lecţii şi seminarii asupra principalelor probleme, alegîndu-se cu mai multă grijă aceste probleme. De asemenea, trebuie ca în lecţii şi seminarii să se lege în mai mare măsură tezele clasicilor marxism-leninismului de politica P.M.R., ajutînd elevii în interpretarea justă a acestei politici.

În ce priveşte conducerea examenelor, se poate spune că tovarăşii lectori au respectat în principiu normele stabilite pentru desfăşurarea examenelor. Tovarăşii lectori s-au străduit ca în timpul examenului să nu fie o atmosferă greoaie, foarte oficială, încurajînd pe tovarăşii elevi. Totuşi, unii lectori, ca tov. Ghidarcea Victor, Marincov Rujiţa au condus examenele la grupele lor într-un mod prea oficial şi oarecum mai rigid, ceea ce a avut o influenţă negativă asupra desfăşurării examenelor. De altfel, pe tov. Ghidarcea îl caracterizează în mare măsură stilul de muncă rigid, distant faţă de elevi. Tov. Ghidarcea în munca cu elevii nu foloseşte cele mai bune metode, în unele cazuri avînd idei preconcepute despre unii elevi şi, din această cauză, nu-i ajută suficient. Prin acest stil de muncă se explică într-o anumită măsură şi rezultatele mai slabe obţinute de elevii din grupele de care a răspuns. Este cazul ca în semestrul II, tov. Ghidarcea să-şi revizuiască stilul de muncă cu elevii şi să-l îmbunătăţească. De asemenea, tov. Marincov Rujiţa să fie mai realistă în munca cu elevii, să ţină seama de aprecierile răspunsurilor elevilor, de nivelul lor şi al şcolii, să nu facă apreciere în raport cu nivelul ei personal, sau cu nivelul Şcolii Superioare de Partid „Ştefan

Gheorghiu". Tov. Marincov se face vinovată şi de nerespectarea indicațiilor date de conducerea şcolii cu privire la examene, în sensul că, la examene din grupa I UTM a dat îndrumări unor elevi în timp ce aceştia îşi pregăteau răspunsurile, ceea ce înseamnă favorizarea acestor elevi, lucru cu totul nepermis.

Acestea sînt, după părerea noastră, unele aspecte cu privire la pregătirea şi desfăşurarea examenelor.

Datorită faptului că unii elevi care au sarcini de răspundere pe linia organizației de bază sau administrative au obținut rezultate slabe la examene considerăm necesar să se propună discernerea lor de aceste sarcini. Aceasta deoarece, aceşti tovarăşi să nu aibe nimic altceva de făcut decît învățătura, iar pe de altă parte, ei fiind slabi la învățătură, nu pot avea prestigiul necesar pentru a îndeplini aceste sarcini pe care le au.

În viitor, trebuie să tragem învățăminte, să propunem tovarăşi elevi în diferite funcții de partid sau UTM în şcoală cu mai mult simț de răspundere, să evităm cele ce s-au observat în această sesiune de examene.

15.I.1962.
5 ex./s.b.

Crețu Ioan – Curea Iulian.

Arhivele Naționale ale României – Serviciul Județean Timiş, Fond Școala Interjudețeană de Partid Timişoara, Dos. Nr. 32/1959–1960, ff. 4–7.

5. 1962, ianuarie [nedatat]. Raport întocmit de către Palasti Etelca, şefa catedrei „Construcţia de partid", în urma participării la conferinţa regională de partid desfăşurată la Timişoara

Învăţămintele ce le-am tras din desfăşurarea lucrărilor conferinţei regionale de partid.

M-am bucurat foarte mult cînd am aflat că sînt invitată la Conferinţa regională de partid, pentru că îmi dădeam seama că aceasta îmi va permite să cunosc o serie de aspecte din lupta comuniştilor din regiunea noastră pentru aplicarea în viaţă a hotărîrilor partidului în toate domeniile de activitate.

Acei care am participat la conferinţa regională cu deosebită satisfacţie am ascultat darea de seamă şi discuţiile în care s-a arătat cît de mult s-a dezvoltat şi se va dezvolta economia regiunii noastre, că harnicii muncitori de la Reşiţa cu toate greutăţile pe care le întîmpină, vor da în funcţiune înainte de termen, la 25.I.1962 cel de-al doilea furnal de mare capacitate, că tot ceea ce s-a folosit la construirea acestui furnal a fost creat în ţara noastră. La fel s-a arătat că raionul Moldova Nouă în cîţiva ani îşi va schimba complet înfăţişarea prin construirea combinatului minier, care va asigura la un număr mare de oameni muncă, dar totodată va duce şi la sistematizarea oraşului Moldova Nouă, unde se vor construi blocuri cu 1200 de apartamente, se vor face drumuri asfaltate, oraşul va fi canalizat. Construirea acestui complex va duce la dezvoltarea multilaterală a raionului, a posibilităţilor de transport şi va contribui la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din acest raion.

Dacă în anii trecuţi mai exista oarecum o atitudine de plîngăreală faţă de sarcinile de plan mereu crescînde, acum cei care au luat cuvîntul vorbeau despre măsurile pe care trebui să ia pentru executarea la timp şi chiar înainte de termen a sarcinilor stabilite. Un tovarăş la discuţii propunea că: sarcina numărul unu a fiecărei întreprinderi să fie şi respectarea

termenelor fixate în planul de colaborare ca nicio întreprindere din regiunea noastră să nu creeze greutăți la alte întreprinderi în realizarea planului. La fel s-a arătat că datorită muncii perseverente a organului de partid, colectivizarea regiunii Banat se va termina înainte de 1. III. 1962, cum a fost angajamentul luat în fața conducerii partidului nostru. Chiar în cadrul conferinței delegații din raionul Lugoj, Oravița, Arad, au raportat că au fost convinse ultimele familii de țărani pentru a intra în gospodării colective în comunele unde colectivizarea este posibilă. Aceasta va asigura îndeplinirea dorinței noastre de a fi a treia regiune colectivizată din țară.

Un alt aspect interesant pe care vreau să îl ridic este, competența cu care delegații şi invitații au discutat despre problemele economice. Cu greu se poate face deosebire cine dintre cei care au luat cuvîntul este inginer sau muncitor şi colectivist. Probleme foarte interesante au fost ridicate de tov. Telescu prim-secretar al Raionului Lugoj despre lucrările de hidro-ameliorări pe rîul Pogonici, despre perfecționarea sistemului de plată al S.M.T. de către G.A.C., care în forma actuală are deficiențe în zonele de deal, de asemenea, au purtat discuții interesante tov. Secară Ilie directorul întreprinderii „I. Rangheți" despre asimilarea produselor noi la nivelul tehnicii mondiale şi mulți alți tovarăşi şi din agricultură. Tov. Sanda preşedintele G.A.C. Dorobanți a vorbit cu multă pricepere despre creşterea de păsări. Gospodăria colectivă, a cărui preşedinte este, deja în 1961 a avut 500 păsări la suta de ha. şi în 1962 preconizează să crească 1600 păsări la suta ha. La fel cu multă atenție s-a ascultat cuvîntul tov. Sandru, muncitor, în prezent student care a făcut propuneri prețioase pentru cointeresarea studenților de a da integral examenele şi să nu rămînă repetenți.

Mai mulți delegați au vorbit despre deficiențele în domeniul proectării şi au cerut să existe o legătură mai strînsă între proectanți şi constructori, care ar duce la rezolvarea mai operativă a lipsurilor şi nu ar trebui aşteptat luni de zile după perfectarea

unui proiect. Tov. Gancea directorul I.C.M.M. Reşiţa, a criticat unele instituţii de proectări care lucrează foarte greoi, şi s-a dat exemplu construirea furnalului II., care acuşi va fi pus în funcţiune şi anumite proiecte legat de el, nici acuma nu sînt gata. „Propriu-zis, – spunea el – construirea furnalului s-a început fără proiect, numai pe baza unor schiţe".

Multe din problemele ridicate şi propuneri făcute de cei care au luat cuvîntul, au stîrnit interes din partea tovarăşilor din organele centrale (ministere, direcţii, etc.) invitaţi la Conferinţa regională de partid, pentru că reprezintă interes nu numai pentru regiunea noastră, ci şi pe ţară.

Expunerea asupra „Dării de seamă a delegaţiei P.M.R. la Congresul XXII-lea al P.C.U.S.", s-a referit şi la influenţa pe care a avut în regiunea noastră, după eliberare, activitatea grupului fracţionist A. Pauker – V. Luca, ajutat de T. Georgescu. Atît în material cît şi în discuţii s-a arătat că în regiunea noastră s-au organizat întreceri între organizaţiile de partid din întreprinderi pentru primirea cît mai mulţi membrii în partid. Exemplu: „UTA", „Industria Lînei" şi alte întreprinderi, unde s-au pus adeziuni în plicuri cu salarii a muncitorilor pentru a intra în partid. Acesta a dus acolo că, cu ocazia verificării, trebuia să se exclude un număr mare de membrii de partid, care atunci reprezenta 27% din efectivul partidului nostru pe regiune. În privinţa alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, activitatea nefastă a grupului fracţionist a constat în aceea, că s-au trimis în judecată 4200 de ţărani din care 3.000 au fost judecaţi, dar procese publice n-au avut loc decît 18. Pînă în 1952 numai 3 întovărăşiri s-au creat, ca în urma zdrobirii acestui grup, în anul 1957 numărul întovărăşirilor din regiunea noastră să se ridice la 718. Toţi delegaţii care au luat cuvîntul au condamnat activitatea grupului fracţionist, a slujitorilor lui, arătînd daunele mari ce le-au adus aceştia partidului şi şi-au exprimat acordul faţă de măsurile luate de C.C. în frunte cu tov. Gh. Gheorghiu-Dej pentru demascarea şi zdrobirea acestora.

În mod deosebit m-a impresionat expunerea interesantă şi valoroasă a tov. Gh. Apostol care a ținut mai mult de 3 ore. Această expunere, a adus o serie de elemente noi din activitatea nefastă a grupului fracționist, a fost o dezvoltare foarte argumentată a problemelor ridicate în „Darea de seamă a delegației Congresului XXII al PCUS", care a făcut să înțelegem şi mai bine momentele grele în care a trecut partidul nostru în diferite etape şi chiar după eliberare, cînd am activat în condiții de legalitate. Din această expunere am putut să ne dăm seama cu cîtă tactică, perseverență şi răbdare a muncit tov. Gh. Gheorghiu-Dej prima dată şi pe urmă activul de bază al partidului nostru pentru demascarea şi zdrobirea acestui grup care niciodată nu a vrut binele partidului. Din această expunere, toți care am participat am înțeles că, dacă în fruntea partidului nostru şi în activul lui de bază n-ar fi fost fiii cei mai buni ai clasei muncitoare, conducători încercați şi călițI, atunci consecințele activității acestui grup erau tragice. Dar datorită faptului că în fruntea partidului nostru erau asemenea conducători noi azi putem să fim mîndri de înțeleapta conducere a partidului şi de realizările pe care le-am obținut sub conducerea sa.

Multe s-ar putea spune încă despre lucrările Conferinței regionale de partid, acei care am participat, am învățat foarte mult, şi cei de la „Construcția de partid" şi cei de la restul catedrelor, pe toți ne-a înarmat, ne-a însuflețit pentru munca noastră în viitor, ne-a ajutat îndeosebi ca în lecțiile întocmite de noi şi în seminariile pe care le vom conduce să fim mai convingători, mai stăpîni pe problemele pe care le abordăm şi să legăm mai strîns teoria de practică.

Palasti Etelca.

Arhivele Naționale ale României – Serviciul Județean Timiş, Fond Școala Interjudețeană de Partid Timişoara, Dos. Nr. 32/1959–1960, ff. 1–3.

6. 1973 [nedatat]. Lucrare cu caracter monografic elaborată de către un colectiv de autori care i-a inclus pe Coca Martin, directorul general al şcolii interjudeţene de partid între anii 1957–1979, Curea Iulian, directorul adjunct (din 1966 şi cel puţin până în 1973), Creţu Ioan, cadru didactic al şcolii între anii 1953–1981, în 1973 fiind şeful catedrei „Filozofie şi sociologie", Palasti Etelca, cadru didactic al şcolii între anii 1958–1980, Rigo Nicolae, cadru didactic al şcolii între anii 1954–1983 şi Iancu Gheorghe, cadru didactic al şcolii din anul 1959, iar din 1987 director general.

1948
ȘCOALA INTERJUDEȚEANĂ DE PARTID TIMIȘOARA
1973

AUTORI: COCA MARTIN
CUREA IULIAN
ANIȚOIU DUMITRU
CREȚU IOAN
PALASTI ETELCA
RIGO NICOLAIE
IANCU GHEORGHE

„Ridicarea nivelului politico-ideologic, formarea unei concepții clare marxist-leniniste despre ştiința conducerii constituie cerințe esențiale pentru orice activist de partid şi de stat – şi cu atât mai mult pentru cadrele de conducere la toate nivelurile – reprezintă o premisă principală a înfăptuirii cu succes a sarcinilor tot mai complexe pe care le ridică procesul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră".

Nicolae Ceauşescu

Cuvînt înainte

Tov. Telescu Mihai.

[...]

CAPITOLUL I.
DIN ISTORIA ŞCOLII.

Şcoala interjudeţeană de partid Timişoara se înfiinţează în luna februarie 1948 cu denumirea de „Şcoala medie de cadre" în condiţiile intrării României în etapa revoluţiei şi construcţiei socialiste, cînd s-a deschis larg orizontul participării conştiente a maselor muncitoare la făurirea unui nou cadru economic, social şi politic, cînd se impunea cu necesitate formarea şi pregătirea politico ideologică şi profesională a unor detaşamente de cadre de partid şi de stat, ale organizaţiilor de masă şi obşteşti, capabile să realizeze în bune condiţii marile sarcini ce stăteau în faţa partidului nostru, în vasta operă de construcţie a socialismului în patria noastră.

În aceste condiţii, Şcoala interjudeţeană a continuat pe o treaptă superioară şi cu o durată mai lungă preocupările Comitetului judeţean Timiş-Torontal, care în anii 1944–1948 a organizat cursuri de partid de durată scurtă, de la 10 până la 60 zile, frecventate de cursanţi care de regulă nu erau scoşi din producţie. La aceste cursuri erau pregătite cadre în vederea înfăptuirii unor sarcini imediate, după care cursurile îşi încetau activitatea.

Organizată după indicaţiile C.C. ale partidului, „Şcoala medie de cadre" de trei luni de pe lîngă Comitetul judeţean al PCR Timiş-Torontal pregăteşte cadre atît din judeţul Timiş, cât şi din judeţele Caraş şi Severin. Rezultă că prin aria de cuprindere a cursanţilor la şcolarizare, şcoala funcţionează din februarie 1948, şi de atunci permanent, ca o instituţie de învăţământ de partid interjudeţeană, regională sau interregională. O dată cu aceasta, responsabilitatea asigurării numărului de elevi pe judeţe, a compoziţiei sociale, naţionale, pe

sexe şi vîrste, precum şi repartizarea în muncă a absolvenţilor revenea tuturor comitetelor judeţene de partid beneficiare.

Şcoala interjudeţeană de partid se instituţionalizează treptat în cursul anului 1948, respectiv începînd cu luna iulie, cînd a fost numit colectivul de cadre didactice al şcolii format din: director, director adjunct, lectori şi asistenţi, cadre didactice salariaţi ai şcolii.

Paralel cu şcoala interjudeţeană de partid din Timişoara au funcţionat numeroase cursuri şi şcoli politice avînd conduceri independente, dar care pe parcursul anilor şi-au încetat activitatea, sau au fost trecute la şcoala interjudeţeană de partid Timişoara.

Din toamna anului 1948, şcoala poartă denumirea de „Şcoala medie de partid de 3 luni", iar din 1949 „Şcoala medie de partid de 6 luni", unde, pe lîngă comitetele judeţene amintite, mai trimit cursanţi şi comitetele judeţene de partid Arad şi Hunedoara.

În anul 1952 durata cursurilor se prelungeşte la un an, iar „Şcoala medie de partid de 6 luni" se transformă în „Şcoala de partid de 1 an Timişoara". Începînd din anul 1953, în cadrul şcolii vor funcţiona, pe lîngă cursul de 1 an, şi cursuri de 3 luni, 6 luni sau cu o durată şi mai scurtă.

În anumite perioade, în cadrul şcolii au funcţionat cursuri care au cuprins cadre şi din fostele regiuni Oltenia, Crişana, Maramureş, iar în unele cazuri din toată ţara, cum au fost: instructori ai Uniunilor judeţene ale CAP-urilor, gazetari de la presa locală de partid, activişti de sindicat din întreprinderile industriei chimice, din ramura telecomunicaţii, cadre de conducere din întreprinderile industriale: chimică şi uşoară.

Pe baza „Hotărîrii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la organizarea Academiei „Ştefan Gheorghiu" pentru pregătirea cadrelor de conducere a activităţii de partid, social-politice, economice şi administraţiei de stat", din 1971 Şcoala interjudeţeană de partid Timişoara îşi desfăşoară activitatea într-un cadru nou organizatoric,

realizînd atît pregătirea, cît şi perfecţionarea pregătirii cadrelor de partid, ale organizaţiilor de masă, din economie şi administraţia de stat.

Avîndu-se în vedere tocmai importanţa deosebită a formării unor cadre temeinic pregătite din punct de vedere politic şi profesional care să asigure realizarea în condiţii optime a sarcinilor mari şi complexe ale diferitelor perioade de construcţie socialistă, activitatea şcolii de partid interjudeţene s-a desfăşurat în întreaga perioadă de funcţionare sub îndrumarea directă a Secţiei organizatorice a C.C. al P.C.R. pînă în 1956, a Secţiei de propagandă a C.C. al P.C.R. pînă în 1973, iar din aprilie 1973 activitatea şcolii este îndrumată de Academia „Ştefan Gheorghiu".

În acelaşi timp, activitatea şcolii s-a desfăşurat în strînsă legătură cu toate comitetele judeţene sau regionale de partid care au trimis cursanţi la şcoala noastră, în funcţie de necesitatea pregătirii cadrelor în fiecare etapă parcursă.

Funcţionînd într-un asemenea cadru, şcoala, sub îndrumarea şi orientarea permanentă a Comitetului judeţean de partid Timiş, a asigurat realizarea conţinutului programelor de învăţămînt, aprobate de secţiile Comitetului Central al partidului, a desfăşurat o vastă activitatea instructiv-educativă.

Contribuţia şcolii interjudeţene de partid din Timişoara la măreaţa operă desfăşurată de partid, de pregătire şi perfecţionare a pregătirii cadrelor de partid, de stat şi economice, ale organizaţiilor de masă şi obşteşti se evidenţiază atît prin numărul total al absolvenţilor, cît şi prin dinamica creşterii lor anuale şi a judeţelor cuprinse.

Dacă în anul 1948 şcoala asigura în cadrul celor 3 serii de 3 luni şcolarizarea a 93 cadre pentru 3 judeţe: Timiş-Torontal, Caraş şi Severin, în anul 1973 au absolvit cursurile de pregătire sau perfecţionare a cunoştinţelor 418 tovarăşi din 8 judeţe, respectiv: Alba, Arad, Caraş-Severin, Gorj, Hunedoara, Mehedinţi, Olt şi Timiş.

Între anii 1948–1973 au absolvit diferite cursuri ale şcolii

interjudeţene de partid 6941 cadre, din care cca. 82% români, 18% naţionalităţi conlocuitoare, cca. 90% bărbaţi şi 10% femei.

În cei 25 de ani de funcţionare, şcoala a asigurat pregătirea şi perfecţionarea, în primul rînd, a cadrelor de proveniență muncitorească, contribuind în acest fel la promovarea în organele şi aparatul de partid, de stat şi al organizaţiilor de masă şi obşteşti a unor cadre bine pregătite, de origine muncitorească. În acelaşi timp, cursurile şcolii au fost absolvite şi de un important număr de ingineri şi tehnicieni, economişti, profesori de diverse specialităţi, promovaţi în munci de răspundere pe linie de partid şi de stat, sau în conducerea organizaţiilor obşteşti.

Complexitatea profilului şcolii, a preocupărilor cadrelor didactice reiese şi din varietatea cursurilor care au funcţionat, domeniile pentru care s-a asigurat şcolarizarea, –

Durata cursului.	Anii cînd a funcționat.	Funcțiile pentru care s-a asigurat școlarizarea	Nr. de serii.	Total absolvenți
1.-	2. –	3. –	4. –	5.-
3 luni	1948–1949	Activiști salariați ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor de masă și obștești secretari de partid din unitățile economice socialiste industriale și agricole, președinți ai comitetelor sindicatelor din întreprinderi industriale.	26	1402
6 luni	1949–1952; 1956–1962; 1970–1973.	Activiști salariați ai organelor locale de partid și de stat, a organizațiilor de masă și obștești, redactori pentru presa organelor locale de partid, secretari ai comitetelor de partid din întreprinderile industriale, IAS-uri, SMA-uri, CAP-uri, președinți ai comitetelor sindicale din întreprinderile Industriale și agricole de stat.	25	1.699
Un an	1952–1968; 1970–1973	Activiști salariați ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor de masă și obștești, secretari ai comitetelor comunale de partid și primari ai comunelor.	19	2.305
1 lună	1952–1968; 1970–1973	Activiști salariați ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor de masă și obștești, secretari ai comitetelor comunale de partid și primari ai comunelor.	19	2.305
20 zile	1969–1970	Secretari ai comitetelor comunale de partid și primari ai comunelor	2	515

Durata cursului.	Anii când a funcționat.	Funcțiile pentru care s-a asigurat școlarizarea	Nr. de serii.	Total absolvenți
10 zile	1969–1970	Locțiitori de secretari ai comitetelor comunale de partid, directori de cămine culturale ai caselor de cultură.	1	216
2 luni	1969–1970	Secretari de comitete de partid din IAS-uri, SMA-uri și CAP-uri.	2	80
45 zile	1971–1973	Președinți din cooperativele agricole de producție.	4	306
3x2 săpt.	1971–1973	Cadre de partid și ale organizațiilor de masă.	5	120

Absolvenţii cursurilor Școlii interjudeţene de partid Timișoara pe ani se prezintă astfel:

Anul școlar	Durata cursului	Numărul absolvenților pe curs	Total absolvenți an șc.
1. –	2.-	3.-	4.-
1948	3 luni seria I, 3 luni „ II	31 26	57
1948–1949	3 luni seria I, 3 luni „ II 3 luni „ III	36 47 45	128
1949–1950	6 luni seria I, 6 luni „ II	64 66	130
1950–1951	6 luni seria I 6 luni „ II	39 63	102
1951–1952	6 luni seria I 6 luni „ II	59 56	115
1952–1953	1 an	70	70
1953–1954	3 luni seria I 3 luni „ II 3 luni „ III 1 an	67 79 69 104	319
1955–1956	3 luni seria I 3 luni „ II 3 luni „ III 1 an	60 60 71 97	288

Anul școlar	Durata cursului	Numărul absolvenților pe curs	Total absolvenți an șc.
1956–1957	6 luni seria I – l. sârbă 6 luni seria II – industrie 1 an	27 93 134	254
1957–1958	6 luni seria I – mixtă – română-sârbă 6 luni seria II – industrie 1 an	104 112 111	327
1958–1959	6 luni seria I – agricult. 6 luni seria II – industr. 1 an	79 84 127	290
1959–1960	6 luni seria I – agricult. 6 luni seria II – industr. 1 an	82 96 123	301
1960–1961	6 luni seria I – agricult. 6 luni seria II – industr. 1 an	78 101 137	316
1961–1962	3 luni seria I – agricult. 3 luni seria II 6 luni seria indus. – an	82 88 107 145	422
1962–1963	1 an	158	158
1963–1964	3 luni agricult. 1 an	71 156	227
1964–1965	1 an	122	122
1965–1966	3 luni sindic. – seria I 3 luni sindic. – seria II 3 luni sindic. – seria III 1 an	40 43 59 220	362
1966 – 1967	3 luni sindic. – seria I 3 luni sindic. – seria II 3 luni sindic. – seria III 1 an	35 39 42 216	332
1967–1968	1 lună 3 luni sindic. – seria I 3 luni sindic. – seria II 3 luni sindic. – seria III 1 an	146 50 48 49 42	335

Anul școlar	Durata cursului	Numărul absolvenților pe curs	Total absolvenți an șc.
1968–1969	1 lună secret. Com. 3 luni sindic. – seria I 3 luni sindic. – seria II 3 luni sindic. – seria III	152 52 58 55	 317
1969–1970	10 zile locț. secr. comit. comun. 20 zile seria I 20 zile seria II 2 luni secr. CAP	216 264 251 40	 771
1970–1971	2 luni secr. IAS 6 luni secr. com. com. 6 luni industr. 1 an	40 61 57 140	 298
1971–1972	45 zile preș. CAP – seria I 45 zile preș. CAP – seria II 6 luni seria I agr. 6 luni seria II ind. 6 luni seria I Presă 6 luni seria II – presă 1 an	71 74 40 49 49 47 50	 380
1972–1973	45 zile seriile III și IV, președ. CAP 6 luni seria I – agricult. 6 luni seria II – industr. 1 an	161 35 51 51	 298
1971–1973	perfecționarea, pregătirea cadrelor de partid și org. de masă și obștești (3 × 2 săptămâni)	120	120

Total general: 6.941.

Marea majoritate a absolvenților şcolii au fost şi sînt cadre cu munci de răspundere în organele şi organizațiile de partid, de masă şi obşteşti, din unitățile economice, industriale şi agricole, tovarăşi care muncesc cu entuziasm, dăruire şi abnegație pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru

sporirea capacității de mobilizare a maselor de către organizațiile de partid, de masă şi obşteşti din sectoarele de producție, pentru creşterea rolului conducător al partidului, a prestigiului şi influenței sale în toate domeniile de activitate.

În acelaşi timp, un număr însmnat de absolvenți ai cursurilor şcolii interjudețene de partid Timişoara dețin astăzi funcții de răspundere în organele de partid şi de stat, centrale şi locale, în organizațiile de masă şi obşteşti, în aparatul acestora, în alte sectoare ale vieții economice, politice şi sociale din țară. Amintim în acest sens pe tovarăşii: Ilie, Verdeț, membru al Prezidiului Permanent al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim vice preşedinte al Consiliului de Miniştri al R.S.R., Teodor Haş, – Ambasadorul României în R.S. Cehoslovacă, Dima Romulus, Victor Ghidarcea, instructori ai C.C. al P.C.R., Trifon Darie – secretar al Comitetului județean Timiş al P.C.R., Viorel Popescu – conferențiar Dr. la „Academia Ştefan Gheorghiu", Radu Bălan şi Mircea Bradea – şefi de secție la Comitetul județean Timiş al P.C.R. şi mulți alții.

Dintre cursurile care au funcționat cu caracter aproape permanent a fost cursul de un an, absolvit de un număr 2305 tovarăşi, ei reprezentînd 34% din totalul absolvenților. Dacă ținem seama de faptul că începînd din anul 1952 cursul de 1 an funcționează permanent, doar cu o întrerupere de 2 ani (1968–1970), se justifică în bună măsură şi denumirea tradițională pe care a purtat-o instituția noastră „Şcoala de partid de un an – Timişoara".

O importanță deosebită pentru evoluția şcolii a avut-o Hotărîrea C.C. al P.C.R. din februarie 1971 cu privire la perfecționarea pregătirii cadrelor de partid, de stat şi ale organizațiilor de masă în problemele conducerii activității economice şi sociale, şi legea privind perfecționarea pregătirii profesionale a lucrătorilor din unitățile economice.

Pe această bază, începînd cu anul de învățămînt 1971–1972, în cadrul şcolii funcționează şi cursurile de perfecționare a

pregătirii cadrelor din aparatul de partid, administraţia de stat, organizaţii de masă şi obşteşti, cadre de conducere din unităţile economice, industriale şi agricole.

Privind retrospectiv, putem aprecia că majoritatea covîrşitoare a absolvenţilor, prin întreaga lor comportare, s-au dovedit în decursul anilor oameni energici, dinamici, cu ţinută morală demnă, care au muncit şi muncesc cu pasiune şi abnegaţie pentru înfăptuirea politicii partidului în opera de edificare a socialismului pe pămîntul patriei, făcînd cinste organelor de partid care i-au trimis la pregătire, cît şi şcolii, care şi-a adus modestul său aport la activitatea de formare şi de perfecţionare a lor ca activişti, ca oameni politici ai societăţii noastre socialiste. –

CAPITOLUL II.-
ORGANIZAREA SCOLII.-

Şcoala interjudeţeană de partid Timişoara şi-a început activitatea în anul 1948, cu un curs de trei luni. Aceste cursuri au funcţionat neîntrerupt, cinci serii, pînă în septembrie 1949, cînd s-a transformat în curs de şase luni, care a funcţionat şase serii, pînă în anul 1952. În această perioadă colectivul şcolii era alcătuit din: director, director adjunct, şi 3–6 lectori sau asistenţi, care asigurau conţinutul învăţămîntului în şcoală. Fiecare lector răspundea de un anumit ciclu de lecţii şi era sprijinit în realizarea lor de un număr de colaboratori externi repartizaţi de către Comitetul judeţean de partid Timiş.

Asistenţii şi lectorii lucrau cu toate grupele de elevi şi fiecare, în acelaşi timp, răspundea de cîte un grup mai restrîns de elevi, urmărind în mod direct creşterea lor, sprijinirea acestora în rezolvarea unor probleme ce se ridicau în activitatea desfăşurată în şcoală.

Pe baza Hotărîrii C.C. al P.C.R. în septembrie 1952, se înfiinţează Şcoala de partid de un an, iar din 1953, pe lîngă

cursul de un an, începe să funcţioneze şi cursul de trei luni, iar din 1956 şi cursuri de şase luni. În această perioadă se constituie catedre pe discipline şi se pun în mod treptat bazele organismului colectiv de conducere al şcolii denumit „Consiliu al şcolii" sau Consiliul pedagogic, care era format din directori, şefii catedrelor şi unii dintre lectorii cei mai buni.

În anul de învăţământ 1953–1954 la şcoală lucrau 20 lectori, un profesor de română, unul de limba rusă şi unul de geografie.

În 1955 s-a stabilit schema unitară pentru şcolile de partid, schemă care la şcoala de un an Timişoara era următoarea:

1.- Conducerea şcolii: Director, director de studii şi director adjunct cu problemele cursului de trei luni.

2.- Catedra – bazele marxism-leninismului:
1 şef catedră.
4 lectori.

3. – Catedra construcţia de partid:
1 şef de catedră;
3 lectori,
1 asistent.

4. – Catedra de istorie şi geografie:
1 şef de catedră,
1 lector,
1 asistent,
2 lectori cu ½ normă, prof. geograf.

5. – Catedra de ştiinţe economice:
1 şef de catedră,
a/ Economie politică:
2 lectori,
1 asistent,
b/ Bazele economiei ale R.P.R.
1 lector,
2 asistenţi,

6. Profesori: 1 limba şi literatura română,

1 limba rusă

Desfăşurându-şi activitatea pe baza programelor primite de la Comitetul Central, în strînsă legătură cu sarcinile partidului ce trebuiau rezolvate, organizarea şcolii, funcţionarea sa a cunoscut de atunci un proces continuu de perfecţionare, pentru a răspunde cît mai bine necesităţilor de pregătire şi perfecţionare a pregătirii cadrelor.

Pe baza „Hotărîrii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la organizarea Academiei „Ştefan Gheorghiu" pentru pregătirea cadrelor de conducere a activităţii de partid, social-politice, economice şi administraţiei de stat" din octombrie 1971, Şcoala interjudeţeană de partid îşi desfăşoară activitatea într-un cadru structural nou.

Conform acestei hotărîri, procesul de pregătire şi de perfecţionare a cadrelor se desfăşoară prin următoarele secţii:

a/ Secţia pentru pregătirea cadrelor de partid şi ale organizaţiilor de masă;

b/ Secţia pentru perfecţionarea pregătirii cadrelor de partid şi ale organizaţiilor de masă în problemele conducerii vieţii economice şi sociale; (reciclare)

c/ Secţia pentru perfecţionarea pregătirii cadrelor de conducere din economie şi din administraţia de stat; (reciclare)

d/ Cursuri de scurtă durată pentru perfecţionarea pregătirii preşedinţilor cooperativelor agricole de producţie.

Aceasta defineşte în prezent profilul şcolii, aşa cum reiese din schema prezentată: (Vezi schema Nr. 1).-

Schema Nr. 1.

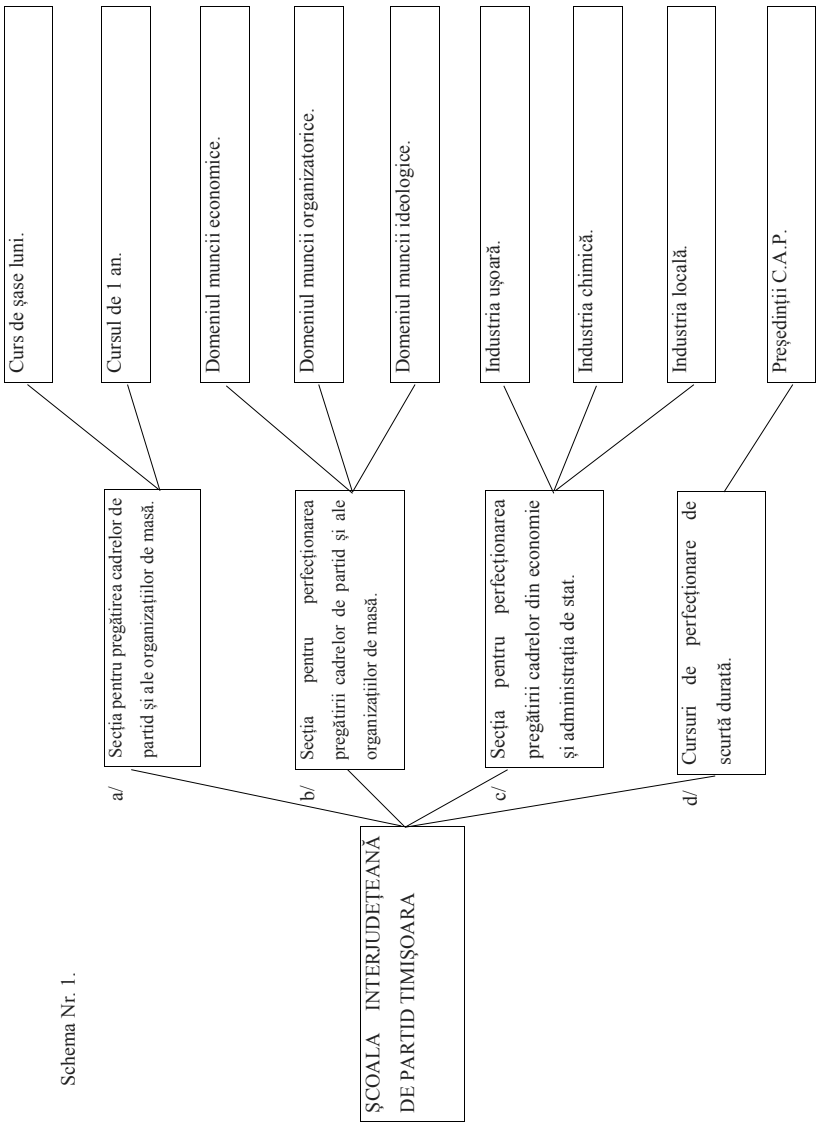
ȘCOALA INTERJUDEȚEANĂ DE PARTID TIMIȘOARA
a/
Secția pentru pregătirea cadrelor de partid și ale organizațiilor de masă.
Curs de șase luni.
Cursul de 1 an.
b/
Secția pentru perfecționarea pregătirii cadrelor de partid și ale organizațiilor de masă.
Domeniul muncii economice.
Domeniul muncii organizatorice.
Domeniul muncii ideologice.
c/
Secția pentru perfecționarea pregătirii cadrelor din economie și administrația de stat.
Industria ușoară.
Industria chimică.
Industria locală.
d/
Cursuri de perfecționare de scurtă durată.
Președinții C.A.P.

a/ Secţia pentru pregătirea cadrelor de partid şi ale organizaţiilor de masă.

În cadrul acestei secţii funcţionează cursuri de şase luni, cu profil industrial şi agricol, precum şi cursurile de un an.

1/ Cursul de şase luni cu profil industrial este urmat de: secretari ai comitetelor de partid din întreprinderi, instituţii, locţiitori ai secretarilor comitetelor de partid sau responsabili cu munca de propagandă, preşedinţi ai comitetelor sindicale şi secretari ai comitetelor U.T.C. din marile întreprinderi, unii secretari ai organizaţiilor de bază şi membri ai comitetelor de partid cu perspectivă în munca de partid.

Întregul proces instructiv-educativ de pregătire a cadrelor trimise la şcoală de către comitetele judeţene de partid Alba, Arad, Caraş-Severin, Hunedoara şi Timiş este îndreptat spre realizarea următoarelor obiective: cunoaşterea aprofundată de către cursanţi a principiilor organizării şi activităţii partidului, a cerinţelor, formelor şi metodelor muncii de partid din întreprinderile industriale, în strînsă legătură cu sarcinile etapei actuale de dezvoltare a societăţii, cu noile exigenţe impuse de conducerea ştiinţifică a întregii activităţi, în vederea întăririi rolului de conducător al organelor şi organizaţiilor de partid.

În timpul şcolarizării, cursanţii sînt sprijiniţi pntru însuşirea problemelor fundamentale ale politicii interne şi externe a partidului nostru, ale concepţiei materialist-dialectice despre lume şi viaţă, a unor cunoştinţe de bază privind ştiinţa conducerii, în lumina documentelor Congresului al X-lea al P.C.R., ale Conferinţei Naţionale din iulie 1972, ale plenarelor C.C. al P.C.R., a cuvîntărilor tov. Nicolae Ceauşescu şi a altor documente de partid şi de stat.

Pentru realizarea acestor obiective la cursul de şase luni industrie, se predau următoarele discipline:

– Organizarea şi activitatea organelor şi organizaţiilor de partid;

– Economie politică şi politica economică a P.C.R.;

– Noţiuni de filozofie şi socialism ştiinţific;

– Momente din istoria patriei şi a P.C.R.;

– Probleme fundamentale ale politicii şi activității internaționale a P.C.R. şi R.S.R.

La sfîrşitul cursului, cursanții susțin examene la disciplinele: organizarea şi activitatea organelor şi organizațiilor de partid, economie politică şi politica economică a P.C.R. În urma susținerii examenelor, cursanților li se înmînează certificate de absolvire a cursului.

2/ Cursul de şase luni cu profil agricol este urmat de: secretari ai comitetelor de partid din S.M.A. şi I.A.S., locțiitori ai secretarilor comitetelor de partid sau responsabilii cu propaganda, preşedinți ai comitetelor sindicale şi secretari ai comitetelor U.T.C., unii secretari ai organizațiilor de bază şi membri ai comitetelor de partid din S.M.A. şi I.A.S. cu perspectivă în munca de partid.

Principalele obiective urmărite în pregătirea acestor cadre, trimise la şcoală de către comitetele județene de partid Alba, Arad, Caraş-Severin, Hunedoara şi Timiş sînt: Cunoaşterea aprofundată a problemelor fundamentale ale politicii partidului nostru, pe baza documentelor Congresului al X-lea, ale Conferinței Naționale a partidului, în strînsă legătură cu sarcinile actuale ale dezvoltării şi modernizării agriculturii şi a întregii vieți politice şi sociale. În acelaşi timp se urmăreşte creşterea capacității cadrelor de a acționa cu fermitate şi competență în aplicarea în viață a sarcinilor ce revin organelor şi organizațiilor de partid din care provin cursanții.

Conform programului de studiu, în timpul şcolarizării, cursanții sînt sprijiniți în însuşirea problemelor predate la următoarele materii:

– Organizarea şi activitatea organelor şi organizațiilor de partid;

– Economia politică şi economia agriculturii;

– Noțiuni de filozofie şi sociologie;

– Momente din istoria patriei şi a P.C.R.;

– Probleme fundamentale ale politicii şi activității

internaţionale a Partidului Comunist Român şi a Republicii Socialiste România.

La încheierea cursului, pe baza examenelor susţinute la disciplinele: Organizarea şi activitatea organelor şi organizaţiilor de partid, Economie politică şi economia agriculturii, cursanţii primesc certificat de absolvire.

3/ Cursul de un an este urmat de cadre recrutate şi trimise la şcoală de către Comitetele judeţene de partid: Alba, Arad, Caraş-Severin, Gorj, Hunedoara, Mehedinţi, Olt şi Timiş.

Componenţii cursului de un an sînt: activişti de partid ai comitetelor judeţene, municipale şi orăşeneşti, secretari ai comitetelor comunale, activişti ai comitetelor sindicale şi de U.T.C., U.J.C.A.P., unii secretari şi alţi membri ai comitetelor de partid şi secretari ai organizaţiilor de bază ce lucrează nemijlocit în producţie, cu perspectivă în munca de partid.

Programul de studiu al acestui curs are drept obiective: cunoaşterea aprofundată de către participanţi a politicii partidului nostru, în strînsă legătură cu sarcinile actuale ale vieţii politice şi social-economice, creşterea capacităţii cadrelor de a acţiona cu competenţă şi fermitate pentru aplicarea în practică a obiectivelor ce stau în faţa organelor, organizaţiilor de partid şi a unităţilor economice.

Disciplinele studiale în timpul cursului sînt:

– Organizarea şi activitatea organelor şi organizaţiilor de partid;

– Economia politică şi politica economică a P.C.R.;

– Filozofie şi sociologie;

– Istoria patriei, a mişcării muncitoreşti şi a P.C.R.;

– Probleme fundamentale ale politicii şi activităţii internaţionale a P.C.R. şi a R.S. România.

La încheierea cursului, elevii susţin examene integrale la obiectele: Organizarea şi activitatea organelor şi organizaţiilor de partid; Filozofie şi sociologie; Istoria patriei, a istoriei mişcării muncitoreşti şi a P.C.R., iar la Economia politică şi politica economică a P.C.R. susţin două examene.

În urma examenelor susținute, elevii primesc certificat de absolvire.

b/ Secția pentru perfecționarea pregătirii cadrelor de partid şi ale organizațiilor de masă.

În cadrul acestei secții îşi perfecționează pregătirea cadre de partid şi ale organizațiilor de masă din județele: Arad, Caraş-Severin, Mehedinți, Hunedoara şi Timiş.

Obiectivele principale, la a căror realizare contribuie şcoala sînt: Organizarea unor activități practice de promovare a unor metode şi forme moderne de conducere, de generalizare a experienței pozitive în acest domeniu, precum şi asigurarea cadrului organizatoric, material adecvat şi a conținutului politic-ideologic şi de specialitate necesare pentru realizarea programelor de perfecționare a pregătirii cadrelor, corespunzător cerințelor actuale ale perfecționării conducerii şi organizării societății noastre.

Conform hotărîrii conducerii partidului, aceste cadre, pe parcursul unui an şi jumătate, cît durează cursul de perfecționare, beneficiază de trei cicluri a cîte două săptămîni, cu scoaterea de la locul de muncă.

La această secție urmează cursurile cadre din următoarele domenii:

1/ Domeniul economic, cu două nivele:

a/ Programul „Economic nivel III", care cuprinde secretarii comitetelor de partid municipal, orăşeneşti, membrii birourilor executive ale Consiliilor sindicale județene, U.J.C.A.P. şi ai birourilor Comitetelor județene U.T.C.

b/ Programul „Economic nivel IV", care cuprinde: şefii de sectoare de la Comitetele județene de partid, instructorii comitetelor județene, municipale, orăşeneşti de partid, aparatul organizațiilor sindicale, U.T.C. şi U.J.C.A.P. județene, municipale şi orăşeneşti.

2/ Domeniul organizatoric, cu două nivele:

a/ Programul „Organizatoric nivel III", care este destinat

secretarilor comitetelor municipal şi orăşeneşti de partid, membrilor birourilor județene U.T.C. cu munca de bază la aceste organizații, membrilor birourilor Consiliilor sindicale județene şi U.J.C.A.P.

b/ Programul „Organizatoric nivel IV", care cuprinde pe şefii de sectoare şi activiştii de la Comitetele județene, municipale şi orăşeneşti de partid, cadrele din aparatul organizațiilor sindicale, U.J.C.A.P. şi U.T.C. județene, municipale şi orăşeneşti.

Un program special este destinat primilor secretari ai comitetelor orăşeneşti de partid şi secretarilor comitetelor orăşeneşti de partid şi secretarilor comitetelor orăşeneşti de gradul II–III.-

3/ Domeniul propagandei, cu două nivele:

a/ Programul „Propagandă nivel III" este destinat secretarilor comitetelor municipale, orăşeneşti de partid, membrilor birourilor executive al consiliilor sindicale şi U.J.C.A.P. județene şi birourilor județene U.T.C.-

b/ Programul „Propagandă nivel IV" cuprinde: şefii de sectoare de la Comitetele județene de partid, instructorii comitetelor județene, municipale şi orăşeneşti de partid, aparatul organelor sindicale, ale U.T.C. județene, municipale şi orăşeneşti şi U.J.C.A.P.-

În perioada de un an şi jumătate, cadrele care muncesc în domeniile amintite studiază o tematică generală comună şi o tematică specifică. Pe baza studiului individual şi a constatărilor din activitatea practică, cursanții elaborează diferite lucrări (referate, studii, analize), ce fac obiectul dezbaterilor celui de al doilea şi al treilea ciclu de pregătire.

La încheierea perioadei, cursanții sînt verificați în trei probe paralele cu valori examinatorii egale, şi anume:

– elaborarea şi prezentarea unei lucrări individuale, avînd ca temă un aspect inedit din domeniul respectiv;

– susținerea unui test de cunoştințe, cuprinzînd aspecte esențiale teoretice şi practice;

– susținerea unui colocviu, în cadrul căruia sînt prezentate şi argumentate principalele probleme ridicate în lucrare şi în testul de cunoştințe şi sînt verificate cunoştințele cursanților.

c/ Secția pentru perfecționarea pregătirii cadrelor de conducere din economie şi administrația de stat.

Conform hotărîrii conducerii partidului, la Şcoala interjudețeană de partid Timişoara îşi perfecționează pregătirea, în cadrul acestei secții, cadre de conducere din industria uşoară, chimică şi locală din toată țara. Asemenea cadre sînt: conducătorii de unități economice subordonate centralelor industriale, directori de întreprinderi locale, directorii direcțiilor C.E.C. şi A.D.A.S., ingineri şefi, directori adjuncți, contabili şefi, economişti şefi, vice preşedinți ai uniunilor județene ale cooperației meşteşugăreşti.

Obiectivele urmărite prin programa secției sînt: cunoaşterea aprofundată de către participanți a politicii P.C.R. în domeniul construcției economice, social-politice şi de stat, în vederea aplicării ferme a acestei politici în activitatea pe care o desfăşoară în ramura sau domeniul de unde provin, însuşirea de către cursanți a principiilor şi metodelor moderne de conducere şi organizare, a noutăților în domeniul tehnico-ştiințific şi dezbaterea modului concret de integrare armonioasă în procesul dezvoltării de ansamblu a unităților economice.

Procesul de perfecționare a pregătirii cadrelor din aceste trei domenii durează un an, cu scoaterea din producție, în trei cicluri a cîte 2, 4, 2 săptămîni.

În perioada dintre ciclurile I şi II, cursanții elaborează o lucrare practică, iar între ciclurile II şi III elaborează un proiect, avînd ca temă aplicarea practică a unor metode şi tehnici de conducere şi organizare însuşite, în vederea rezolvării eficiente a unor probleme concrete în unitățile de unde provin.

La sfîrşitul cursurilor, acei participanți care şi-au însuşit

cunoştinţele predate, au participat activ la dezbateri şi au elaborat proiecte, a căror aplicare duce la creşterea eficienţei activităţii în unitatea din care provin, primesc certificat de absolvire.

Examenul se susţine în faţa unei comisii, care urmăreşte nivelul cunoştinţelor ce s-au predat şi răspunsurile la teste, pe baza unei discuţii de ansamblu asupra întregului program.

d/ Cursurile pentru perfecţionarea pregătirii preşedinţilor cooperativelor agricole de producţie.

Cursurile organizate la şcoală sînt urmate de preşedinţi ai C.A.P. din judeţele: Alba, Arad, Caraş-Severin, Hunedoara şi Timiş.

Aceste cursuri au loc în perioada de iarnă şi au o durată de 45 de zile, cu scoaterea din producţie.

În perioada cursurilor, prin program se urmăreşte însuşirea de către participanţi a problemelor fundamentale ale politicii P.C.R. de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate, politica agrară a partidului, probleme statutare ale C.A.P., legislaţiei agricole cooperatiste, organizării conducerii producţiei şi a muncii în C.A.P., ale tehnologiilor moderne în agricultură.

La încheierea cursului are loc o verificare a cunoştinţelor acumulate de participanţi, printr-un test şi un colocviu, în urma cărora li se eliberează certificat de absolvire.

Consiliul şcolii, cadrele didactice.

Întreaga activitate a Şcolii interjudeţene de partid este organizată, coordonată şi condusă de către Consiliul Şcolii.

Ca organ colectiv cu caracter deliberativ, Consiliul Şcolii răspunde de desfăşurarea procesului instructiv-educativ şi ştiinţific în şcoală, urmăreşte îndeplinirea obligaţiilor didactice, ştiinţifice, educative şi de instruire de către catedre şi cadrele didactice din şcoală.

Consiliul Şcolii stabileşte directivele ce urmează a fi realizate de către secţii pentru fiecare curs în parte prin catedre şi cadrele didactice.

Pentru înfăptuirea obiectivelor şi a sarcinilor ce revin şcolii în procesul instructiv-educativ, Consiliul îşi desfăşoară activitatea în strînsă legătură cu birourile organizaţiilor de partid ale cadrelor didactice şi a cursanţilor.

Consiliul lucrează pe baza unor planuri de activitate semestriale şi aprobă, în acelaşi timp, planurile de activitate ale catedrelor şi ale colectivelor interdisciplinare. Aceste planuri sînt subordonate îndeplinirii programului general de pregătire şi perfecţionare a pregătirii cadrelor, aprobate de secţia de propagandă a Comitetului Central al P.C.R.

În şedinţele sale, Consiliul Şcolii analizează principalele probleme ale procesului instructiv-educativ din şcoală, cum ar fi:

– conţinutul lecţiilor şi expunerilor;

– pregătirea, desfăşurarea şi eficienţa seminariilor, dezbaterilor, examenelor;

– metodica didactică;

– perfecţionarea pregătirii cadrelor didactice;

– activitatea catedrelor şi colectivelor interdisciplinare;

– educarea partinică a cursanţilor.

De asemenea, Consiliul analizează problemele aigurării condiţiilor materiale şi sanitare pentru desfăşurarea în bune condiţiuni a procesului instructiv-educativ.

Între şedinţele Consiliului, întreaga activitate este coordonată şi condusă de către conducerea şcolii, formată din directorul şcolii, ajutat de cei doi directori adjuncţi. Pe lîngă sarcinile generale ce le revin, directorul şi directorii adjuncţi răspund concret de anumite compartimente ale activităţii în şcoală.

Consiliul Şcolii este format din:

– Director,

– Directori adjuncţi,

– Şefii de catedră,
– Secretarul organizaţiei de bază a cadrelor didactice,
– Secretarii organizaţiilor de bază ale cursanţilor,
– Alte cadre didactice.

Membrii consiliului răspund atît de îndeplinirea sarcinilor concrete, cît şi pentru întreaga activitate colectivă din şcoală.

Sarcinile ce revin şcolii în procesul de pregătire şi perfecţionare a pregătirii cadrelor sînt îndeplinite de către corpul didactic, constituit în catedre şi colective interdisciplinare.

În şcoală funcţionează în prezent următoarele catedre:
– Construcţia de partid;
– Economia politică şi politica economică a P.C.R.;
– Filozofie şi sociologie;
– Istorie şi relaţii internaţionale.

Colectivele didactice interdisciplinare din şcoală sînt:
– Colectivul de perfecţionare a pregătirii cadrelor de partid şi ale organizaţiilor de masă;
– Colectivul de perfecţionare a pregătirii cadrelor de conducere din economie şi administraţia de stat.

În şcoală funcţionează, de asemenea, un serviciu administrativ, în componenţa căruia intră:
– Administratorul;
– Şeful contabil;
– Personalul ajutător: bibliotecar, documentarist, muncitori calificaţi, portari, îngrijitori.

Conducerea şcolii, organizarea catedrelor şi a personalului administrativ, răspunderile şi subordonările se prezintă astfel:

Schema Nr. 2.

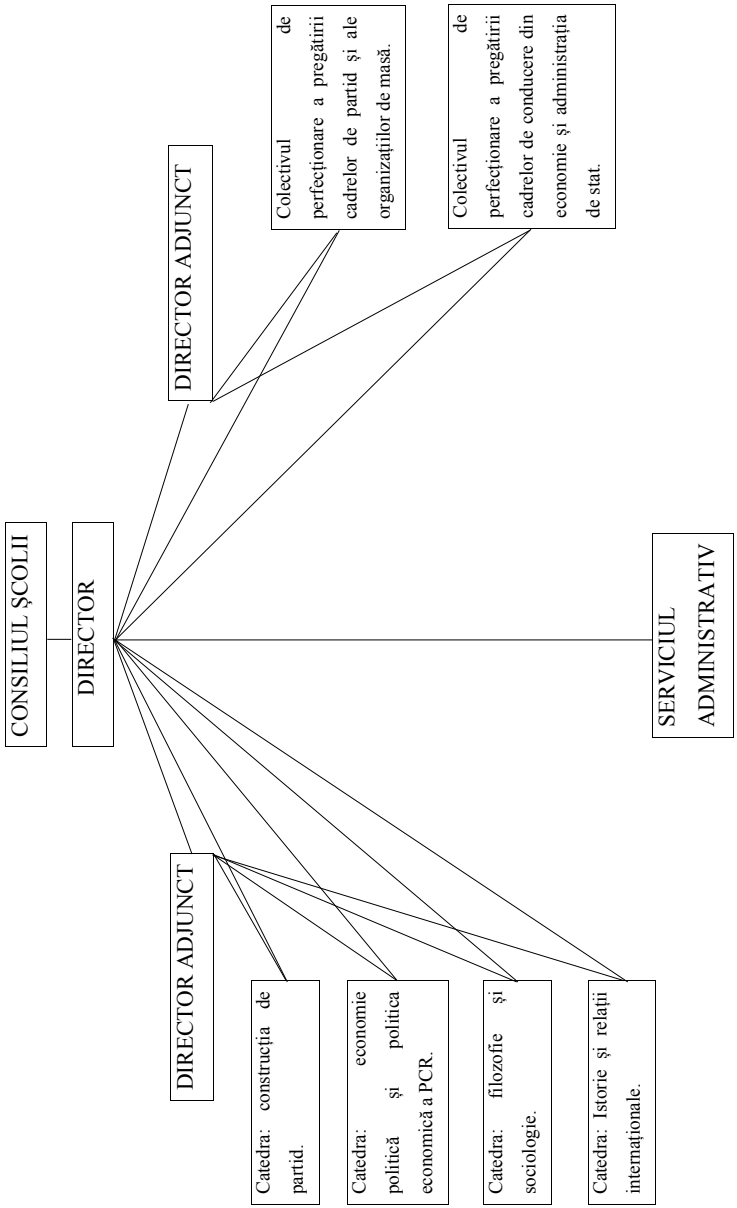
CONSILIUL ȘCOLII
DIRECTOR
DIRECTOR ADJUNCT
Colectivul de perfecționare a pregătirii cadrelor de partid și ale organizațiilor de masă.
Colectivul de perfecționare a pregătirii cadrelor de conducere din economie și administrația de stat.
DIRECTOR ADJUNCT
SERVICIUL ADMINISTRATIV
Catedra: construcția de partid.
Catedra: economie politică și politica economică a PCR.
Catedra: filozofie și sociologie.
Catedra: Istorie și relații internaționale.

In perioada anilor 1948–1973 au funcţionat ca directori, directori adjuncţi, lectori, consultanţi de specialitate şi asistenţi următorii tovarăşi:

D I R E C T O R I I
Şcolii interjudeţene de partid Timişoara,
în perioada anilor 1948–1973

1. Ciont Elias Alexandru 1948
2. Scorţea Vasile 1948
3. Fischoff Irma 1949–1953
4. Hubert Ioan 1953–1955
5. Blănaru Ştefan 1955–1957
6. Coca Martin 1957–1979
7. Bradea Maria 1982–1983
8. Nuţu Maria 1983–1984 (oct.).
9. Iancu Gheorghe 1987 –

D I R E C T O R I I A D J U N C Ţ I
ai Şcolii interjudeţene de partid Timişoara,
în perioada anilor 1948–1973.

1. Curici Alexandru 1948
2. Pop Ovidiu 1949
3. Nicolae Gheorghe 1949–1950
4. Bîlici Gheorghe 1950
5. Vereş Ladislau 1952–1954
6. Ponici Petru 1953
7. Ciup Ioan 1954–1955
8. Ilie Ioan 1955
9. Vasilcin Ana 1955–1956
10. Kondor Iosif 1956–1957
11. Gluvacov Ana 1958–1966
12. Curea Iulian 1966-
UNGUREANU TEODOR
13. Kolar Alexandru 1972–1976

CAPITOLUL III.-
BAZA MATERIALĂ A ŞCOLII.

Una din condiţiile necesare înfiinţării şcolii de partid a fost existenţa unei clădiri corespunzătoare în vederea desfăşurării procesului instructiv-educativ.

Prin grija Comitetului judeţean de partid, în funcţie de creşterea numărului de trimişi la şcoală, a numărului de cadre didactice şi a diversificării cursurilor de partid, au fost asigurate condiţii materiale corespunzătoare.

La înfiinţare, şcoala a funcţionat în localul de pe Bulevardul Politehnicii Nr. 2, unde exista o sală de predare pentru cca. 50 cursanţi, două săli de seminar, 3 birouri pentru conducerea şcolii şi cadrele didactice, dormitoare pentru cursanţi.

În perioada 1949–1952, şcoala a funcţionat pe strada Petre Gheorghe Nr. 1, unde se desfăşurau activităţile didactice, erau dormitoarele, precum şi cantina.

La alegerea şi stabilirea sediului şcolii în diferitele clădiri s-a avut în vedere spaţiile necesare pentru săli de predare, de studiu, de lucru pentru conducere şi cadrele didactice, bibliotecă, serviciul administrativ, dormitoare, cantină, bufet, baie, etc.

Începînd din anul 1952, cînd s-a înfiinţat Şcoala de partid de un an, au fost luate noi măsuri pentru asigurarea unei baze materiale la nivelul cerinţelor şi sarcinilor pregătirii corespunzătoare a cadrelor. Astfel, în perioada 1952–1953, şcoala a funcţionat în sediul de pe strata Buteanu Nr. 2.

Iar în perioada 1953–1957, şcoala funcţionează din nou în strada Petre Gheorghe.

Condiţii materiale mai adecvate procesului instructiv-educativ au fost asigurate odată cu mutarea localului şcolii în actuala clădire.

Din 1957 şi pînă în iunie 1973, actuala clărire asigură sălile de predare şi de studiu, birourile conducerii, cadrelor didactice, serviciul administrativ, precum şi dormitoarele, cantina, bufetul, baia, dispensarul medical, etc.

Din vara anului 1973, odată cu terminarea construcţiei şi dării în funcţiune a căminului, clădirea veche s-a descongestionat, iar spaţiile existente sînt folosite exclusiv numai pentru procesul instructiv-educativ.

În această clădire sînt create condiţii bune pentru pregătirea a 300 cursanţi, sînt asigurate condiţii pentru activitatea cadrelor didactice, spaţii pentru 6 cabinete şi laboratoare ale cadrelor şi colectivelor interdisciplinare.

Noul cămin are o capacitate de 300 locuri în 100 de camere.

Căminul are şase nivele şi este mobilat la nivelul cerinţelor civilizaţiei actuale. Fiecare cameră dispune de grup sanitar, duş, antreu, condiţii deosebit de prielnice pentru studiu şi odihnă. La fiecare nivel s-a amenajat cîte un oficiu şi un hol spaţios.

Cursanţii servesc masa la cantina Comitetului judeţean de partid în condiţii civilizate.

Şcoala dispunde de un parc unde sînt diferite specii de arbori reprezentativi din ţară şi diferite păţi ale globului.

De asemenea, în suprafaţa aferentă şcolii există o grădină pomi-viticolă, unde se fac experienţe şi aplicaţii practice agrotehnice.

Pentru destinderea în timpul liber, cursanţii dispun de un club, popicărie şi terenuri sportive.

Baza materială a şcolii este completată cu:

– o sală de proiecţie,
– un laborator foto,
– un laborator agro-zootehnic,
– două epidiascoape,
– un aparat de proiecţie 16 mm,
– 2 ecrane fosforescente,
– două aspectomate,
– diapozitive şi diafilme,
– un aparat PHILORIS,
– patru magnetofoane,
– cinci aparate radio,

– două aparate televizor,
– o stație de amplificare.

Școala dispune de un însemnat număr de diapozitive, schițe, tablouri și hărți necesare procesului instructiv-educativ.

Una din preocupările importante ale conducerii școlii, de care a depins și depinde buna desfășurare a procesului de învățământ, a fost îmbogățirea continuă a bibliotecii.

În prezent, biblioteca școlii dispune de cca. 90.000 volume. În acest fond de cărți, marea majoritate o reprezintă literatura social-politică, economică și filozofică, operele clasicilor marxism-leninismului, hotărîrile și documentele partidului și statului nostru, inclusiv cele de uz intern, rapoartele, cuvîntările și articolele tovarășului Nicolae Ceaușescu și a celorlalți conducători de partid și de stat.

În bibliotecă se găsesc peste 4.000 volume din domeniul beletristicii, peste 7.000 de reviste de specialitate, precum și colecții de ziare centrale și locale.

Înzestrarea școlii noastre cu o bază materială la nivelul cerințelor actuale se află în plin proces de desfășurare și vizează modernizarea sălilor de predare, înlocuirea mobilierului, perfecționarea organizării cabinetelor și a laboratoarelor, extinderea mijloacelor tehnice audio-vizuale.

CAPITOLUL IV.-
ACTIVITATEA DIDACTICĂ

4.1. PROBLEME GENERALE.

Preocuparea pentru perfecționarea continuă a procesului instructiv-educativ în toți anii de existență a școlii, a constituit una din coordonatele principale ale activității cadrelor didactice și conducerii școlii.

Școlile de partid avînd un caracter specific, deosebit de învățămîntul de stat, cereau și o activitate didactică adecvată, or, în acest domeniu nu existau metode și forme didactice experimentate și nici lucrări științifice care să trateze aceste aspecte.

În aceste condiţii sînt cu atît mai meritorii preocupările cadrelor didactice privind elaborarea şi folosirea de metode şi forme didactice cît mai eficiente, care să ţină seama de cunoştinţele practice ale cursanţilor, de faptul că se instruiesc adulţi.

Activitatea didactică în toată perioada de existenţă a şcolii şi la toate cursurile s-a desfăşurat pe baza programelor primite de la C.C. al P.C.R. Aceste programe conţin atît temele ce urmează să se realizeze la fiecare obiect, cît şi timpul rezervat pentru fiecare temă şi formă didactică de realizare. Conducerea şcolii are latitudinea de a adapta programul în funcţie de condiţiile specifice, fără a se renunţa, în principiu, la tematica cuprinsă în programe.

Obiectivele principale cărora le-a fost subordonată activitatea didactică la diversele cursuri care au funcţionat în cadrul şcolii au fost următoarele:

– Însuşirea temeinică, multilaterală a politicii interne şi externe a partidului, a problemelor construcţiei socialismului în ţara noastră şi a proceselor din lumea contemporană;

– Formarea unor cadre de partid şi de stat capabile să aplice ferm şi creator politica partidului;

– Formarea deprinderii şi capacităţii de studiu, de a desprinde esenţialul din fenomenele vieţii sociale;

– Formarea şi dezvoltarea unor aptitudini şi atitudini necesare activistului.

Atingerea obiectivelor este urmărită perseverent, folosindu-se o complexitate de mijloace şi tehnici care, luate împreună, dau o imagine în acest sens. Astfel, participarea la dezbateri, rezultatele obţinute la lucrările scrise, modul de comportare în timpul cursului, capacitatea de a interpreta diferite probleme ale vieţii sociale, rezultatele obţinute în activitatea practică din timpul şcolii, aprecierile verbale sau scrise privind utilitatea cursului, răspunsurile cursanţilor la diferite teste de verificare a cunoştinţelor sau de evaluare a cursului, răspunsurile scrise şi orale la examene, modul de a

lua notițe din materialele bibliografice, etc., sînt posibilitățile care se folosesc în scopul evaluării muncii instructiv-educative desfăşurate în şcoală.

Pentru cunoaşterea nivelului de pregătire a cursanților, începînd din toamna anului 1971 se foloseşte „metoda chestionărilor", prin care fiecare cursant la venirea în şcoală completează chestionare, dînd răspunsuri la întrebările puse, perfectate în anul 1972–1973, pe baza cărora se reglează activitatea instructiv-educativă desfăşurată, iar completarea lor la sfîrşitul cursului dă o imagine destul de obiectivă şi completă privind evoluția cunoştințelor cursanților în timpul cursului.

Recrutarea şi trimiterea la şcoală a cursanților s-a făcut şi se face de către comitete județene de partid. În ce priveşte cursul de un an, în perioada 1958–1966 tovarăşii trimişi la şcoală au dat examen de admitere la limba romînă şi la probleme privind politica internă şi externă a partidului şi statului nostru.

La toate celelalte cursuri de durată mai scurtă nu s-au dat niciodată examene de admitere.

În ceea ce priveşte disciplinele care s-au învățat în şcoală în timpul funcționării ei, s-au produs o serie de schimbări, atît cantitative, dar mai ales calitative.

Dintre obiectele care s-au predat în şcoală în decursul timpului amintim:

– Economie politică şi politica economică;

– Probleme ale activității organelor şi organizațiilor de partid, sindicat, şi U.T.C.;

– Probleme de materialism dialectic şi istoric;

– Istoria patriei şi a partidului;

– Istoria mişcării muncitoreşti internaționale;

– Probleme fundamentale ale politicii externe a partidului şi statului;

– Limba română;

– Limba rusă;

– Elemente de geografie;
– Expuneri pe teme de agro-zootehnie;
– Expuneri pe teme de tehnică industrială;
– Conferinţe de cultură generală;
– Teoria şi practica presei, etc.

Conţinutul obiectelor disciplinelor care se predau în prezent la toate cursurile a cunoscut o perfecţionare continuă. Această perfecţionare vizează atît modificarea conţinutului temelor în funcţie de evoluţia teoriei şi practicii în domeniul respectiv, cît şi introducerea unor noi teme. Astfel la obiectivul „Filozofie", începînd din 1971 se studiază şi cîteva teme de sociologie, iar la obiectul „Economie politică şi politica economică a P.C.R.", în ultimii 2–3 ani se predau: probleme de studiul muncii şi ergonomie, sistemul informaţional, teoria deciziei, metode moderne de conducere a activităţii economice, etc. De asemenea, la obiectul „Organizarea şi activitatea organelor şi organizaţiilor de partid" se studiază folosirea mijloacelor şi metodelor ştiinţifice de investigaţii în activitatea organelor şi organizaţiilor de partid.

Aceste teme noi au lărgit orizontul de cunoştinţe, capacitatea de analiză şi sinteză a cursanţilor, răspund cerinţelor actuale ale sarcinilor complexe ale conducerii societăţii noastre socialiste.

În întregul proces instructiv-educativ, atenţia principală a tuturor cadrelor didactice a fost orientată în direcţia asigurării unui caracter ştiinţific conţinutului învăţămîntului, explicarea aprofundată a politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru. În acest scop au fost folosite metode şi forme variate, cum ar fi:

– discutarea în colectivul catedrelor a temei ce urma să se expună sau să se dezbată,

– discutarea şi aprobarea în Consiliul şcolii a unor lecţii mai importante din programul fiecărei catedre,

– participarea directorilor, a şefilor de catedră şi a altor cadre didactice la activităţile de instruire,

– înregistrarea pe bandă de magnetofon şi apoi audierea şi discutarea colectivă a unor prelegeri, etc.

Practica a dovedit că metodele folosite sînt eficiente, determinînd o orientare corespunzătoare a conținutului învățămîntului.

Întregul proces de învățămînt din şcoală are caracter universitar. Prelegerile se fac cu întregul curs, fiind stabilit prin program numărul de ore rezervat fiecărei teme şi activități, verificarea cunoştințelor se face prin forme specifice învățămîntului superior.

La încheierea fiecărui curs se dau examene la obiectele stabilite prin programă. La unele cursuri de 6 luni şi 3 luni, o perioadă de timp, mai ales în primii ani, cursurile se încheiau cu seminarii recapitulative.

4.2. METODE DE INSTRUIRE FOLOSITE.

4.2.1. Expunerea sau prelegerea.

Dintre metodele de instruire care au cea mai mare pondere şi se foloseşte de la început este expunerea sau prelegerea.

Expunerea temei este activitatea didactică care precede toate celelalte forme de instruire. De conținutul şi nivelul ştiințific al acesteia depinde în foarte mare măsură orientarea care se dă cursanților cu privire la temă. Aceste considerente au determinat să se acorde o atenție deosebită modului de realizare a lecțiilor, atît din punct de vedere al conținutului, cît şi al metodei de expunere a acesteia. Concomitent cu preocuparea de a se asigura un conținut cît mai ştiințific tuturor temelor expuse, s-a desfăşurat, fără întrerupere, o adevărată bătălie împotriva citatomaniei, bucherismului, vulgarizării şi încărcării exagerate a lecțiilor cu cifre şi fapte.

O coordonată importantă privitoare la realizarea unor lecții cît mai bune este împletirea armonioasă a temei cu practica. În acest sens, se explică aplicarea creatoare de către partidul nostru a teoriei marxist-leniniste în funcție de condițiile concrete din țara noastră, prezentăm experiența şi rezultatele

obţinute în activitatea organelor şi organizaţiilor de partid şi a unităţilor economice din judeţul Timiş şi din judeţele celelalte care trimit cursanţi.

Asigurarea spiritului militant, combativ al întregului proces de învăţămînt, şi în primul rînd al lecţiilor, ocupă un loc de prim ordin în activitatea didactică.

Pe baza programelor didactice, temele sînt repartizate nominal celor care urmează să le pregătească şi să le expună. Ca regulă generală, lecţiile se redactează în forma în care se ţin, dar în unele cazuri, şi mai ales în ultimii 2 ani, o bună parte din ele se ţin pe baza unui plan de expunere. Expunerea scrisă sau planul se discută în colectivul catedrei, iar autorul acesteia este obligat să refacă tema pe baza observaţiilor făcute de catedră.

Expunerea propriu-zisă a temei în faţa cursanţilor se face din totdeauna, ca şi în prezent, sub formă de prelegere, în stil universitar. Acest lucru este determinat, atît de caracterul şi obiectivele cursurilor, cît şi de auditoriu, care este format din oameni adulţi, cu experienţă într-un domeniu sau altul.

Diversitatea şi variabilitatea relativ mare a cursurilor, prevederea în programe a unor teme de strictă specialitate, numărul relativ limitat al cadrelor didactice, gradul şi domeniul pregătirii profesionale a acestora, îmbinarea mai bună a teoriei cu practica în problemele economice şi cele privind activitatea organelor şi organizaţiilor de partid, asigurarea prezenţei în faţa cursanţilor a unor cadre cu funcţii de răspundere în organele de partid şi de stat, etc., sînt factori care au determinat necesitatea folosirii permanente pentru expunerea de lecţii a colaboratorilor externi.

În medie, contribuţia colaboratorilor externi la realizarea prelegerilor este cuprinsă între 25–60% din volumul total al orelor de predare. Grupul de colaboratori este format din activişti de partid, ai organizaţiilor de masă şi obşteşti, cadre universitare, conducători de unităţi economice şi instituţii, cercetători ştiinţifici, etc. O parte însemnată dintre colaboratori sînt tovarăşi din judeţele care au trimis cursanţi.

Numărul colaboratorilor externi în decursul anilor se ridică la cîteva sute, care au acordat un sprijin prețios în realizarea programului şcolii. În rîndurile de mai jos menționăm doar cîțiva dintre cele mai vechi şi mai activi colaboratori, care au adus o contribuție deosebită la realizarea programelor şcolii.

TABEL NOMINAL cu colaboratorii externi.

Nr. crt. Numele şi prenumele.	*Funcția şi locul de muncă.*
1. – Aci Ioan	activist de partid Comit. jud. PCR Alba.
2. – Albert Francisc	ing. Agronom, conf. univ. dr. sociologie membru al Academiei de științe sociale și politice, Instit. Agron. Timișoara.
3. – Anderca C-tin	confer. dr. IAT Timișoara.
4. – Andrița Gheorghe	profesor Liceul Nr. 1 Timișoara.
5. – Angheloiu Dumitru	secretar comitet de partid, Combinatul siderurgic Reșița.
6. – Balița Ioan	președinte Consil. Jud. educație fizică și sport Timișoara.
7. – Bălan Radu	șef secție Comit. județ. PCR Timiș.
8. – Băruță Gheorghe	secretar Comit. PCR Tehnometal.
9. – Blagvoev Milorad	secretar Comit. execut. Cons. pop. jud. Timiș.
10. – Bleau Aristide	şef secție Comit. munic. PCR Timișoara.
11. – Bîcleșan Emil	Centrul Militar județean.
12. – Bradea Maria	șef secție organizatoric, Comit. județ. PCR Timiș.
13. – Buftea Ioan	președinte UJCC Timiș.
14. – Butnariu Horea	prof. dr. șef catedră IAT Timișoara.
15. – Bunescu Traian	Conf. dr., director Teatru Național Timișoara.
16. – Bucheșin Mihai	secretar Comit. jud. PCR Dolj.
17. – Cervencovici Andrei	prim secretar Comit. jud. PCR Arad.
18. – Cocîrlă Trandafir	prim secretar Comit. jud. PCR Caraș-Sev.
19. – Covlea Mihai	secretar Comit. jud. PCR Gorj.
20. – Cacoveanu Gheorghe	activist Comit. jud. PCR Alba.

Nr. crt. Numele şi prenumele.	*Funcţia şi locul de muncă.*
21. – Csanyi Ioan	instructor Comit. jud. PCR Timiș.
22. – Crăciun Ştefan	inginer cercetător SEA Lovrin.
23. – Cornea Ioan	ing. chimist, prof. univ. dr. filozofie, membru al Acad. de ştiinţe sociale şi politice. Prorector al Univ. din Timiș.
24. – Cotăescu Ioan	medic, prof. univ. dr. docent medicină, şef secţie IMF Timişoara.
25. – Colţescu Viorel	lector univ. catedra filozofie, Universitatea Timişoara.
26. – Derban Liviu	secretar Comit. jud. PCR Arad.
27. – Deliu C-tin	secretar comit. partid comunal Recaș.
28. – Drăgoescu C-tin	secretar Comit. jud. PCR Gorj.
29. – Daju Vasile	prim vice preşedinte Cons. pop. judeţ. Timiș.
30. – Erdély Gustav	adj. şef secţie Comit. jud. PCR Timiș.
31. – Fazecaș Ioan	doct. Conferenţiar IAT Timişoara.
32. – Furfurică Ioan	ing. Director Trust SMA Timiș.
33. – Fränkel Goro Estera	prof. filozofie, conf. univ. catedra de filozofie, Universit. Timişoara.
34. – Filotie Ioan	locţiitor comit. comun. de partid.
35. – Funk Ştefania	şef comisie Cons. jud. sind. Timiș.
36. – Ghibedea Vasile	prof. geografie, Universit. Timişoara.
37. – Geta Tudor	lector univers. IPT.
38. – Groza Mircea	secretar comit. PCR U.V.A. Arad.
39. – Hureseanu Nicolae	inginer Trust SMA Timiș.
40. – Iancu Gheorghe	ing. Director Direcţia reg. CFR Timişoara.
41. – Iliescu Ioan	secretar Comit. jud. PCR Timiș.
42. – Ilca Iulius	ing. dr. gen. adj. Dir. gen. jud. Timiș.
43. – Jeli Elisabeta	lector univ. Universitatea Timişoara.
44. – Kiss Carol	activist Comit. jud. de cultură şi educ. soc.
45. – Lungu Petru	secretar comit. partid. Combin. siderurg. Reşiţa.
46. – Manciu Gheorghe	economist şef serv. Trust SMA Timiș.
47. – Meşter Emil	lector univers, prof. geogr. Univers. Tim.
48. – Mircea Andrei	secretar Consil. jud. sind. Timiș.
49. – Militărоiu Petru	secretar comit. comun. PCR Lovrin.
50. – Moţ Petru	secretar Comit. munic. PCR Arad.

Nr. crt. Numele şi prenumele.	*Funcţia şi locul de muncă.*
51. – Moga Aurel	director Muzeul Banatului.
52. – Neaţă Ioan	prof. literatură, lector univ. Facult. Filozofie, Univers. Timişoara.
53. – Nuţu Cornel	prim secretar Comit. jud. UTC Timiş.
54. – Obradov Vasile	şef sector Comit. jud. PCR Timiş.
55. – Oancea Gheorghe	Conf. dr. Universit. Timişoara.
56. – Paloş Gheorghe	prim secretar Comit. jud. PCR Gorj.
57. – Pitrop Nicolae	lector univ. catedra de filozofie, Univers. Timişoara.
58. – Pîrvulescu Ştefan	procuror şef Procuratura jud. Timiş.
59. – Pop Ioan	secretar Comit. partid Electromotor.
60. – Roşca Maria	secretar Comit. munic. PCR Reşiţa.
61. – Rancov Velimir	secretar Comit. com. PCR Variaş.
62. – Savi Gheorghe	decan I.P.T. Fac. de mecanică.
63. – Sîrbu Băiuţ	secretar Comit. jud. PCR-Alba.
64. – Someşan Nichifor	prof. arte plastice, lector univers. Fac. arte plastice, Univers. Timişoara.
65. – Stössel Ştefan	medic, conf. univ. doctor medicină Clin. Neurologie şi psihiatrie Timişoara.
66. – Sallo Ernö	prof. chimie, lector univers. catedra de chimie, Universitatea Timişoara.
67. – Sebök Dănilă	instructor Comit. jud. PCR Timiş.
68. – Telescu Mihai	prim secretar Comit. jud. PCR Timiş.
69. – Toma Viorel	ing. prof. şef. catedră I.P.T.
70. – Tomescu Vasile	prof. doct. docent, IAT Timişoara.
71. – Torneanu Dumitru	preşedinte comit. sind. UTT.
72. – Teperdel Ioan	împuternicit al Departamentului Cultelor, jud. Timiş.
73. – Tintă Aurel	conf. Dr. Universitatea Timişoara.
74. – Văcaru Ioan	economist, vice preşedinte UJCAP Timiş.
75. – Wagner Carol	secretar comit. comun. PCR Ciacova.
76. – Wiliam Marin	– conf. dr. Universitatea Timişoara.
77. – Ziman Mihai	– profesor cabinet jud. P.C.R.

Biroul Comitetului judeţean de partid Timiş, pe lîngă îndrumarea şi orientarea permanentă a activităţii noastre, ne

sprijină fără preget, atît în selecţionarea şi folosirea colaboratorilor externi, cît şi prin participarea directă a secretarilor, şefilor de secţii şi altor activişti la ţinerea unor expuneri, conducerea unor activităţi didactice, sprijinirea organizării activităţilor practice. La fel, comitetele judeţene de partid: Alba, Arad, Caraş-Severin, Dolj, Gorj, Hunedoara, Mehedinţi şi Olt ne sprijină atît prin expunerile ţinute de către tovarăşi cu munci de răspundere, cît şi în organizarea aplicaţiilor practice.

Un sprijin substanţial în procesul de învăţămînt primeşte şcoala din partea corpului didactic al Academiei „Ştefan Gheorghiu", prin participarea directă la susţinerea de cursuri, lecţii, dezbateri şi aplicaţii practice, precum şi din partea lectorilor C.C. al P.C.R.

O colaborare rodnică şi deosebit de fructuoasă s-a stabilit între şcoală şi Universitate, Institutul agronomic, Institutul politehnic, cadrele de ştiinţe sociale din municipiul Timişoara, U.N.C.A.P. şi U.J.C.A.P. Timiş, Consiliul Central al sindicatelor, Consiliul judeţean şi municipal al sindicatelor al judeţului Timiş şi al municipiului Timişoara.

4.2.2. – Studiul individual

Un loc important în procesul instructiv îl ocupă studiul individual al cursanţilor.

Pentru însuşirea temeinică a temelor din programă, cursanţilor li se indică o bibliografie, cuprinzând lucrări ale clasicilor marxism-leninismului, documente ale partidului nostru, manuale şi cursuri.

Începînd cu anul de învăţămînt 1972/1973, lista materialelor bibliografice la fiecare temă şi obiect a fost multiplicată, asigurîndu-se pentru fiecare cursant cîte un exemplar.

Studiul individual al cursanţilor este îndrumat permanent de către cadrele didactice, atît în direcţia asigurării conţinutului şi eficacităţii ei, cît şi metodologia desfăşurării lui.

Finalizarea studiului individual se face prin notarea

într-un caiet a ideilor principale din materialul studiat, cît şi a concluziilor reținute de cursant.

Pentru a stimula studiul individual temeinic şi sistematic, a generaliza metodele cele mai eficiente, uneori s-au organizat expoziții cu notițele luate din bibliografie şi schimb de experiență între cursanți.

În decursul anilor s-a dovedit că luarea notițelor în timpul studiului individual, întocmirea „conspectelor" este o metodă eficientă de înțelegere a materialului bibliografic studiat individual.

4.2.3. Munca individuală cu cursanții.

Pentru sprijinirea activității de studiu a cursanților şi pentru cunoaşterea lor cît mai temeinică, aceştia sînt chemați periodic la fiecare catedră. Cu acest prilej, lectorul răspunde la întrebările cursantului, discută cu acesta asupra modului cum a înțeles anumite probleme, se dau îndrumări şi sprijin concret cursantului cu privire la notițele luate în timpul studierii bibliografiei. Cursanții apreciază ca deosebit de utilă această formă de activitate, dat fiind ajutorul concret care se dă fiecăruia, după nivelul şi posibilitățile sale.

4.2.4. Consultațiile colective.

O formă didactică practicată în şcoală sînt consultațiile colective. Acestea se fac la cererea cursanților sau la aprecierea catedrelor atunci cînd se constată necesitatea lor la o temă sau alta. Ca regulă generală, consultațiile colective se fac în preziua dezbaterilor, precum şi în perioadele de pregătire pentru examene. Acestea au primit întotdeauna aprobarea unanimă a cursanților, care le-au apreciat ca o metodă foarte bună pentru clarificarea sau aprofundarea unor idei.

4.2.5. Dezbaterile.

În toată perioada de funcționare a şcolii, la toate categoriile de cursuri s-au organizat – la unele teme prevăzute

în programe – discuții colective pe grupe de învățământ, numite dezbateri. Această formă de activitate didactică are drept scop atît aprofundarea unor idei privind problemele teoretice şi practice, cît şi verificarea cunoştințelor asimilate de cursanți.

La unele teme de politică economică şi construcție de partid, mai ales, s-au făcut dezbateri numai pe baza studierii bibliografiei, fără a se fi ținut prelegere în prealabil.

4.3. Folosirea metodelor active, participative.

Procesul de modernizare a învățământului presupune şi folosirea unor metode şi forme didactice active, participative. Această problemă constituie obiectul preocupărilor colectivului şcolii, în mod mai deosebit în ultimii doi ani. Totuşi, metode participative au fost folosite încă de la înființarea şcolii de partid.

Pornind de la rolul ce-l are participarea cît mai activă a cursanților la procesul instructiv-educativ, cadrele didactice în decursul anilor s-au ocupat perseverent pentru găsirea celor mai adecvate metode şi forme participative.

Concomitent cu dezbaterile, care prin natura lor sînt mai mult sau mai puțin forme active, au fost folosite şi alte forme.

Dintre cele mai vechi forme participative fac parte referatele, pregătite şi susținute de cursanți. Despre asemenea activități, în darea de seamă a conducerii şcolii din anul 1949 se arată că elevii au susținut în seminarii 6 referate pe teme variate. Din anul 1952, cînd a început să funcționeze cursul de un an, la indicațiile catedrelor, cursanții pregătesc referate, pe care le susțin apoi în fața întregului curs sau al grupei de învățământ.

Referatele întocmite abordează fie teme teoretice, fie probleme practice. Pe baza studiului făcut în unitățile economice din industrie, agricultură sau alte domenii, s-au prezentat şi se prezintă în dezbateri, referate privind activitatea organelor şi organizațiilor de partid, sindicat şi U.T.C.

Pe probleme economice s-au studiat şi susținut referate privind creşterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, folosirea capacităților de producție, reducerea prețului de cost, folosirea capacităților de producție, probleme privind activitatea în C.A.P., etc.

La unele teme, expunerile însăşi au primit un caracter participativ mai accentuat, mai ales începînd din anul şcolar 1972/1973. Activizarea cursanților la expuneri constă în aceea că unele idei sînt rezolvate folosindu-se cunoştințele acestora. În acest scop se formulează de către conferențiar unele întrebări care sînt adresate întregului curs, precizîndu-se, cu participarea cursanților, răspunsul corect.

Experiența noastră în acest sens – al expunerilor prin discuție – arată că acest fel de activitate îi face pe cursanți să urmărească cu mai multă atenție prelegerea, ei însuşi dînd răspuns la anumite probleme. Interesul pentru urmărirea expunerilor şi caracterul participativ a fost stimulat şi prin aceea că la sfîrşitul expunerii se rezervă cîteva minute, timp în care cursanții pot pune întrebări, pentru a-şi clarifica mai bine ideile conținute în temă.

O altă formă de instruire cu caracter participativ este practica cursanților. Despre practică se aminteşte în documentele despre activitatea şcolii de partid încă din 1949, arătîndu-se că elevii făceau practică o zi sau două pe lună.

La cursul de un an, în perioada 1953–1965, practica s-a făcut la jumătatea cursurilor, timp de 2 săptămîni consecutiv. În acest timp, cursanții erau repartizați în grupuri pe comune şi unități agricole, unde sprijineau organizațiile de partid în realizarea sarcinilor din perioada respectivă. Fiecare grup de cursanți era îndrumat de un cadru didactic.

În anul şcolar 1961–1962, cursul de un an, împreună cu cadrele didactice, a făcut practică circa 3 luni, participînd efectiv la activitatea de cooperativizare a agriculturii, în fosta regiune Oradea.

Începînd din anul şcolar 1965/66, practica la cursul

de un an constă în repartizarea cursanţilor pe unităţi din municipiul Timişoara. Cursanţii sînt obligaţi să participe periodic la activităţi ale organizaţiilor de partid, sindicat şi U.T.C. Catedra Construcţia de partid urmăreşte sistematic desfăşurarea activităţii practice a cursanţilor. În acest fel, cursanţii sînt în permanenţă în legătură cu viaţa şi activitatea organizaţiilor de partid, folosind în dezbateri cunoştinţe şi exemple din unităţile unde fac practică.

Vizitele documentare în unităţile industriale, agricole şi în instituţiile culturale au un rol important în împletirea teoriei cu practica şi îmbogăţirea experienţei cursanţilor. Şi această formă didactică este folosită încă de la înfiinţarea şcolii şi s-a practicat la toate categoriile de cursuri, aşa cum reiese din documentele privitoare la activitatea şcolii.

Vizitele documentare în unităţi sînt axate pe anumite teme din program. Cu prilejul acestora, cursanţilor li se prezintă secţiile, sectoarele, atelierele sau terenurile agricole din unitatea respectivă, după care, între cursanţi şi conducerea unităţii au loc schimburi de opinii cu privire la activitatea acesteia.

În rîndurile de mai jos reproducem 2 articole, publicate în Nr. 462/6 aprilie 1972 în ziarul „Gazeta Gorjului", organ al Comitetului judeţean Gorj al P.C.R. şi al Consiliului popular judeţean, respectiv în numărul 2560/8.II.1973 al ziarului „Flamura", organ al Comitetului judeţean Caraş-Severin al P.C.R. şi al Consiliului popular judeţean, care relatează despre vizitele documentare făcute în aceste judeţe.

Vizitatori în Gorj

Elevii Şcolii de partid din Timişoara

„Timp de cîteva zile, un grup de cursanţi ai Şcolii interjudeţene de partid Timişoara a efectuat o excursie tematică în judeţul nostru, avînd în atenţie unele probleme privind activitatea cultural-educativă de masă.

În prima parte a acestei vizite de lucru, oaspeţii au avut

o întîlnire, la Motru, cu tovarăşul Constantin Drăgoescu, membru al C.C. al P.C.R., secretar al Comitetului județean de partid, care le-a vorbit despre prezentul şi viitorul Gorjului, în amplul context de dezvoltare socialistă multilaterală a României. Cu acelaşi prilej, tovarăşul Tănase Lolescu, secretar al Comitetului orăşenesc de partid Motru, a prezentat cîteva secvențe din biografia oraşului minier, după care a fost vizitată mina de la Lupoaia. În continuare, grupul de elevi ai şcolii amintite – activişti de partid, U.T.C. şi sindicat, a vizitat complexul cooperației meşteşugăreşti „Arta casnică" din Tismana, participînd, apoi, la un program artistic susținut de formațiile de artişti amatori din localitate.

La Arcani, vizitatorii au avut o întîlnire cu organele locale de partid şi de stat, tema discuțiilor fiind un schimb de păreri privind metode şi forme ale muncii cultural-educative desfăşurată, în ultimul timp, la nivelul comunei.

După vizitarea complexului brâncuşian de la Tg. Jiu şi a şantierului Termocentralei de la Rovinari, oaspeții s-au întâlnit cu o parte din membrii biroului Comitetului județean de partid. Cu acest prilej, tovarăşii Gheorghe Paloş, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Gorj al P.C.R., Constantin Drăgoescu, secretar al Comitetului județean de partid, Gheorghe Burghiu, preşedintele Comitetului județean de cultură şi educație socialistă, au răspuns la unele întrebări adresate de cursanții Școlii interjudețene de partid Timişoara, prezenți la întîlnire, în legătură cu modul în care organele locale de partid şi de stat îndrumă şi sprijină activitățile cultural-educative de masă, precum şi acțiunea de punere în valoare a întregului potențial cultural-artistic în scopul îndeplinirii sarcinilor izvorîte din Programul partidului de edificare a conştiinței socialiste a maselor de oameni ai muncii.

În ultima parte a schimbului de experiență, oaspeții au participat la unele activități culturale inițiate de Casa municipală de cultură Tg. Jiu, printre care şi un program

artistic susţinut de brigăzi artistice de agitaţie din întreprinderi şi cooperative meşteşugăreşti din Tg. Jiu. Au mai fost vizitate cîteva obiective economice, culturale şi turistice din Tg. Jiu şi din judeţ.

La iniţiativa noastră, o parte din vizitatori şi-au împărtăşit cîteva din impresiile culese cu prilejul vizitei în judeţul Gorj.

TOMA RĂDOESCU, jud. Caraş-Severin: Vizita în judeţul Gorj ne-a oferit un minunat prilej de a cunoaşte cîteva obiective economice, culturale, turistice, precum şi unele acţiuni concrete întreprinse în domeniul activităţii culturale de masă. Am văzut o concretizare pozitivă, am putea spune, a ceea ce învăţăm teoretic la Şcoala de partid din Timişoara.

GHEORGHE PENTEŞESCU, jud. Mehedinţi: Muzeul de la Arcani încorporează o îndelungată strădanie a localnicilor, cu sprijinul şi sub îndrumarea organelor de partid şi de stat. Sub arcul de triumf al acestor eforturi s-a realizat un lăcaş de cultură demn de toată lauda. Referitor la complexul brâncuşian, îl revăd pentru a nu ştiu cîta oară, dar de fiecare dată se pot descoperi noi înţelesuri, noi semnificaţii.

FLORIN NICULESCU, jud. Hunedoara: Aş avea ceva de spus pentru fiecare din cele văzute. Artiştii amatori din Tismana sînt veritabili mesageri ai folclorului local. Solista Lavinia Crăciunescu, un talent autentic. Muzeul din Arcani este organizat pe baze ştiinţifice; gazeta satirică, tot din Arcani, prin tematica abordată, poate avea eficienţa scontată. La Rovinari, o adevărată epopee industrială.

GHEORGHE UNGUREANU, Jud. Olt: Muzeul din Arcani este o splendidă dovadă că prin muncă, talent, pasiune şi perseverenţă se făuresc lucruri minunate.

AURELIA BRADIN, jud. Arad: Gorjul, atît cît l-am cunoscut în cîteva zile, pare mult mai frumos, mai bogat, mai interesant, mai atractiv decît îl ştiam graţie mijloacelor de informare în masă – televiziunea, radioul, presa...

MARIA POPA, jud. Alba: Motru, Tismana, Arcani, Tg. Jiu, Rovinari, am în vedere atît obiectivele vizitate, cît şi

activitățile la care am luat parte, ne-au oferit multe lucruri notabile ce ne vor ajuta în munca noastră ca activişti de partid."

Schimb de experiență pe tema:
Munca politică şi cultural-educativă de masă în sprijinul producției.

„Ieri, la Berzovia s-a desfăşurat un interesant schimb de experiență, pe teme ale muncii politice şi cultural-educative de masă, inițiat de Şcoala interjudețeană de partid din Timişoara. Au participat secretari ai comitetelor şi ai organizațiilor de partid din stațiunile de mecanizare a agriculturii şi întreprinderile agricole de stat din județele Alba, Arad, Caraş-Severin, Hunedoara şi Timiş.

Programul stabilit a cuprins vizite la S.M.A. şi I.A.S. Berzovia, prezentarea unor referate pe teme ale muncii politice şi cultural-educative de masă, urmate de fructuoase dezbateri.

După o interesantă expunere asupra structurii economice şi organizatorice a comunei gazdă, prezentată de către tovarăşul Milică Găletan, secretarul Comitetului comunal de partid Berzovia participanții la schimbul de experiență au vizitat atelierele centrului de reparații al S.M.A. din localitate. Tovarăşul Mihai Brătoiu, directorul stațiunii, a vorbit despre preocupările colectivului pentru dezvoltarea unității, accentuînd asupra rezultatelor pozitive ale acțiunii de autoutilare. A fost vizitată, apoi, ferma zootehnică a I.A.S., unde ing. Pavel Drăghicescu, directorul întreprinderii, s-a referit la căile de realizare a indicatorilor de plan pe anul în curs.

Atît vizitele, cît şi referatele susținute ("Din experiența comitetului de partid din SMA Berzovia în conducerea muncii cultural-educative şi sportive de masă" – referent ing. Nicolae Cuc şi „Din experiența Comitetului de partid al IAS Berzovia, în organizarea şi conducerea muncii politice de masă" – referent Savu Goldrac), au evidențiat strînsa

legătură dintre activitatea economică şi munca politică. Schimbul de opinii între participanţi, filmul de scurt metraj realizat de către Comisia economică şi secţia de propagandă a Comitetului judeţean de partid Caraş-Severin, au întregit cu exemple concrete şi mobilizatoare imaginea muncii în cele două unităţi economice din Berzovia. În concluziile prezentate, tovarăşul Eugen Someşan, membru supleant al biroului Comitetului judeţean de partid Caraş-Severin, preşedintele Comitetului judeţean de cultură şi educaţie socialistă, s-a referit la sarcinile ce revin organizaţiilor de partid în domeniul muncii politice şi cultural-educative de masă, relevînd cerinţa strînsei legături a acesteia cu realitatea concretă din unităţi pentru a sprijini direct realizarea sarcinilor de producţie.

În încheiere, participanţii au vizitat cabinetul de ştiinţe sociale al comitetului comunal de partid şi au vizionat un program artistic."

...

Vizitele de documentare au un rol important în instruirea cursanţilor, aceştia avînd posibilitatea să vadă nu numai rezultatele bune, ci să şi compare cele văzute cu teoria şi cu rezultatele din unităţile şi judeţele de unde provin ei.-

Altă formă activă de instruire sînt schimburile de experienţă organizate în şcoală cu întregul curs sau pe grupe de învăţămînt. Organizarea şi desfăşurarea schimburilor de experienţă în problemele economice, ale muncii de partid sau la alte obiecte au fost prevăzute în programe începînd din anul 1952. Unele schimburi de experienţă se organizează cu participarea unor conducători de unităţi, care expun în faţa întregului curs experienţa lor în domeniul respectiv. În cadrul discuţiilor, cursanţii îşi exprimă părerea asupra celor audiate, împărtăşind totodată din experienţa lor. Activitatea se încheie cu concluzii din partea reprezentantului organului judeţean de partid sau al organizaţiei judeţene căreia îi sînt subordonaţi cei care participă la schimbul de experienţă,

aceasta fiind valabil mai ales pentru problemele privind munca de partid. În problemele economice concluziile se fac în cele mai multe cazuri de şeful catedrei.

Schimburi de experienţă au loc şi prin prezentarea numai de către cursanţi a experienţei lor într-un domeniu sau altul. Acestea se fac pe grupe de învăţământ, lectorul avînd rolul de conducător al discuţiilor.

Studiul de caz pe probleme economice şi ale vieţii interne de partid este una din formele noi de instruire, folosite atît la cursurile de pregătire, cît şi la cele de perfecţionare. Această formă este foarte mult apreciată de cursanţi, fiind ei înşişi puşi în situaţia de a lua o decizie în problema care constituie obiectul studiului de caz. Din experienţa noastră reiese că studiul de caz, în toate variantele sale, solicită pe cursanţi atît sub aspectul cunoştinţelor propriu zise, al cunoaşterii legilor şi normativelor juridice, cît mai ales al judecăţii, al analizei cazului dezbătut, formîndu-le şi dezvoltîndu-le convingeri privind complexitatea situaţiilor. Studiile de caz s-au făcut pe probleme privind disciplina de producţie, promovarea cadrelor, primirea în partid, sancţiunea de partid, probleme ideologice, etc., de fiecare dată cursanţii fiind puşi în situaţia să-şi stabilească punctul de vedere personal asupra deciziei luate, dînd o decizie proprie.

Dintre metodele noi folosite se mai pot aminti mesele rotunde, diferite jocuri de gîndire, teste pentru stabilirea etapelor ce trebuiesc parcurse cînd se ia o decizie, etc.

La cursurile de perfecţionare s-au mai folosit ca forme participative modelul de întreprindere, interpretarea de rol şi alte forme.

Dezbaterea diferitelor teme prevăzute în program a avut în diferite perioade un accentuat caracter participativ. Din documentele arhivei reiese că, încă în 1949 se făceau dezbateri, în cadrul cărora se puneau întrebări, iar la sfîrşitul acestora, cursanţii erau solicitaţi să facă concluzii privind tema dezbătută.

În ultimii 2 ani, participarea activă a cursanţilor la dezbateri s-a amplificat şi prin faptul, că se fac dezbateri pe grupuri mai restrînse, după care urmează dezbaterea concluziilor pe grupe de învăţămînt, iar la sfîrşit, se întruneşte întregul curs, fixîndu-se ideile şi concluziile finale.

La obiectul Construcţia de partid, s-au organizat unele activităţi model, cu participarea efectivă a cursanţilor şi sub îndrumarea catedrei. Despre asemenea activităţi se găsesc consemnări în documentele şcolii din 1949, în care se spune despre ţinerea unor şedinţe de partid model.

Amploarea cea mai largă au avut activităţile model la secţia U.T.C. din cadrul cursului de un an. Cu elevii care au făcut cursul la această secţie s-au organizat activităţi specifice organizaţiei U.T.C. şi de pionieri.

Astfel, în vara anilor 1959, 1960, 1961, înainte de terminarea cursurilor cu cadrele de la secţia U.T.C., se organizau plăcutele 2 zile de tabără. În aceste zile, cursanţii erau organizaţi în detaşamente de pionieri, se vizita Palatul Pionierilor, se participa la primiri de pionieri în U.T.C. şi se făceau aplicaţii cum se primesc şcolari în organizaţia de pionieri; tot în aceste zile erau invitaţi grăniceri, miliţieni cu cîini dresaţi, pentru a se organiza demonstraţii de prindere a unor infractori. Acţiunea se încheia cu un foc de tabără, în jurul căruia se recitau poiezii, se cînta, se spuneau ghicitori şi curiozităţi.

În acest fel, cursanţii erau instruiţi practic, ei înşişi fiind acei care au executat toate activităţile din aceste 2 zile. Nu mai puţin instructive erau şi concursurile de orientare turistică, jocurile distractive, reuniunile tinereşti care s-au organizat tot ca activităţi model.

Printre activităţile specifice acestei secţii se numără cercurile: „prietenii filmului", „iubiţi muzica", „prietenii cărţii", procesele literare, etc.-

Excursiile la mormîntul lui Ştefan Plavăţ, concursurile pe tema istoriei U.T.C., expoziţiile cu costume populare, şezătorile şi horile ţărăneşti, excursiile pe Bega, etc., sînt tot atîtea

activități care au contribuit la instruirea temeinică şi educarea cadrelor de la secția U.T.C.-

În anul de învățământ 1971/1972 a funcționat în şcoala noastră un curs de 6 luni, cu 2 serii, pentru pregătirea lucrătorilor din presa locală şi de la stațiile județene de radio. Prin natura lui şi prin nivelul de pregătire al cursanților la acest curs, s-au folosit forme diverse de instruire, specifice profesiei. Astfel, grupele de învățământ au fost organizate pe principiul unui ziar. Fiecare grupă de învățământ reprezenta un colectiv de redacție, cu un colegiu de redacție, cu un redactor şef şi secretar general de redacție. Dezbaterile s-au făcut specific cursului. De exemplu, dezbaterea cu tema: „insurecția națională, antifascistă", s-a realizat pe baza materialelor scrise de cursanți despre această temă, care au fost discutate în grupă; tema: „organizarea ştiințifică a producției şi a muncii în agricultură" s-a realizat printr-o conferință de presă organizată de cursanți la stațiunea experimentală din Lovrin.

Informația, reportajul, ancheta, conferința de presă şi alte genuri publicistice au fost realizate prin contribuția nemijlocită a cursanților.

În cadrul cenaclului de creație publicistică, s-au discutat materialele scrise de către cursanți.

Cu participarea directă a cursanților, s-a organizat studierea conținutului ziarelor locale pe o perioadă determinată, după care, în prezența redactorilor şefi ai acestor ziare din Timişoara, s-au prezentat concluziile desprinse din acest studiu. Această formă de activitate a constituit un real sprijin pentru lucrătorii de la ziarele județului Timiş.

La acest curs au fost, de asemenea, organizate acțiuni de documentare şi schimburi de experiență la unele ziare şi instituții din țară. Dintre acestea amintim:

– La ziarele locale din Tg. Mureş:

„Legătura ziarelor cu masele";

– La Cluj:

Conferinţa de presă despre şcoala medicală clujeană
– La Braşov:
Acţiunea de presă;
– La redacţia „Scînteia":
Secretariatul de redacţie;
– La Agerpress:
„Specificul paginii externe în presa locală".

Verificarea cunoştinţelor cursanţilor este considerată de cadrele didactice şi conducerea şcolii ca o latură importantă a activităţii didactice. Forma principală de verificare a modului de însuşire a obiectelor este dezbaterea.

Un alt mod de verificare a cunoştinţelor cursanţilor sînt lucrările scrise şi testele. Lucrările scrise la anumite teme şi obiecte se utilizează din anii 1958–1959 la început sporadic, iar în ultimul timp mai sistematic. De regulă, lucrările scrise s-au făcut cu ocazia dezbaterilor, în cadrul cărora s-a rezervat un timp pentru a se da răspunsul scris la unele idei din tema stabilită pentru dezbatere. În unele cazuri, lucrările scrise erau discutate în timpul dezbaterii, precizîndu-se de către lector răspunsul corect. Alte ori, lucrările au fost verificate ulterior de catedră şi s-au comunicat apoi rezultatele.

În ceea ce priveşte testele de cunoştinţe, acestea au fost utilizate pentru prima dată în şcoala noastră în anul şcolar 1971/1972 la cursul de un an şi cele de 6 luni. Testele se folosesc atît pentru a verifica modul de însuşire a unei părţi din programa prevăzută pentru cursul respectiv, cît şi la încheierea cursului ca examen scris în care caz se urmăreşte verificarea însuşirii obiectului în ansamblu. Întrebările care se formulează în teste sînt închise, deschise şi intermediare. La întrebările închise răspunsul la întrebare este construit în cadrul testului în mai multe variante asemănătoare, dar numai una conţine răspunsul adevărat. Cursantul, în acest caz, este pus în situaţia de a alege unul din răspunsuri, care-l consideră bun, ceea ce depinde de profunzimea şi exactitatea cunoştinţelor sale.

În cazul întrebărilor deschise, se formulează doar întrebarea, iar cursantul îşi formulează răspunsul în spaţiul rezervat. Întrebările intermediare sau parţial închise conţin unele răspunsuri la întrebare, dintre care unul poate să fie sau nu, cel adevărat, cursantului rămînîndu-i posibilitatea de a construi şi el un răspuns care-l crede potrivit.

În rîndurile următoare reproducem un fragment dintr-un articol apărut în „Scînteia" Nr. 9024/11/I.1972, în care se fac referiri la rolul testelor.

Mii de activişti, cursanţi la şcolile interjudeţene de partid.

„Demn de reţinut ni s-a părut şi un alt aspect: cursurile şcolilor interjudeţene de partid sînt frecventate – prin forţa lucrurilor – de cadre cu diferite niveluri de pregătire, de preocupări. Decurge de aci, desigur, necesitatea unei diferenţieri a procesului de învăţămînt, în aşa fel ca acesta să fie profitabil şi realmente util celor cu un nivel mai scăzut de pregătire, cît şi celor mai avansaţi.

O încercare – care ni s-a părut fructuoasă – de a răspunde acestui deziderat real am întîlnit-o la şcoala interjudeţeană de partid de la Timişoara. Aici, imediat după sosirea în şcoală, cursanţii sînt supuşi unui test de cunoştinţe politico-ideologice. „Analiza atentă a conţinutului răspunsurilor date – preciza tovarăşul Martin Coca, directorul ştolii, ne-a ajutat să ne facem o primă imagine – obiectivă – asupra nivelului general de pregătire a diferitelor categorii de activişti veniţi în şcoala noastră. Ulterior, cu prilejul dezbaterilor, simpozioanelor, lucrărilor practice, etc., întregim această imagine pe care o consemnăm în fişe individuale, ţinute „la zi". Putem doza, astfel, în cunoştinţă de cauză, predarea unor probleme la disciplinele de bază, orienta just dezbaterile, discuţiile". Aceluiaşi scop îi răspunde – atît la şcoala de la Timişoara, cît şi la alte şcoli – acordarea diferenţiată a consultaţiilor individuale şi colective."

4.4. Folosirea mijloacelor audio-vizuale.

Între preocupările constante şi de mare impotranţă ale colectivului de cadre didactice se situează şi folosirea mijloacelor auxiliare, audio-vizuale. Folosirea acestor mijloace s-a practicat chiar de la începutul activităţii şcolii şi s-a amplificat chiar de la începutul activităţii şcolii şi s-a amplificat tot mai mult, aşa încît anii 1971–1972 pot fi consideraţi ca începutul unei cotituri deosebite în această direcţie. Din această perioadă – 1971/1972 – pentru întregul colectiv al şcolii a devenit clar faptul că eficienţa instruirii adulţilor depinde, în mare măsură, de folosirea sistematică a mijloacelor audio-vizuale. De altfel, începînd din vara anului 1973, datorită construirii căminului, s-au creat condiţii adecvate pentru folosirea mijloacelor audio-vizuale.

În ansamblul mijloacelor auxiliare, planşele şi hărţile au fost cel mai mult folosite.

În cel de-al 25-lea an de existenţă, şcoala dispune de 482 planşe şi 21 hărţi, repartizate după cum urmează:

1. Economie politică şi politica economică.....241
2.- Filozofie şi sociologie.....85
3.- Istorie şi relaţii internaţionale.....64+21 hărţi
4.- Probleme de perfecţionare.....50
5.- Probleme ale vieţii de partid.....42

Circa 2/3 din aceste planşe au fost concepute de cadrele din şcoala noastră, iar restul s-au primit de la Academia „Ştefan Gheorghiu". Majoritatea planşelor confecţionate de noi au fost reproduse şi într-un format mic, de mărimea unei coli de hîrtie obişnuite, care vor fi multiplicate şi date fiecărui cursant, pentru a se folosi în studiul individual.

Planşele şi hărţile se folosesc la expunerea temelor, la consultaţii individuale şi colective, precum şi în timpul dezbaterilor. O parte din ele, cele cu caracter mai general, sînt lăsate în grupele de învăţămînt, putînd fi consultate ori de cîte ori este necesar. Pentru a putea fi folosite cît mai bine, au fost construite în atelierul mecanic al şcolii dispozitive

speciale, mobile, pe care se pot expune, la înălțimi variabile, hărțile şi planşele.

În ultimii 10 ani, şi mai ales în ultimii 2 ani, se folosesc tot mai mult aparatele pentru proiectarea filmelor, a diapozitivelor, fotografii, etc. La toate obiectele, dar cu precădere la istorie şi relații internaționale, au fost prezentate filme artistice şi documentare, legate de temele predate.

Din tematica filmelor proiectate la cursanți amintim:

– jurnalele despre vizitele secretarului general în diferite țări;

– filmele istorice: Tudor, Procesul alb, Putere şi adevăr, etc.;

– folosirea fondului funciar;

– filme despre morală şi familie;

– diverse filme de scurt metraj, reprezentînd activitatea cinecluburilor de amatori, etc.

Şcoala dispune în prezent de 3 seturi complete de diapozitive, în număr de 369 bucăți, pe probleme de economie politică, filozofie şi istorie. Acestea sînt proiectate cu aspectomatul, epidiascopul sau diascopul. Cu ajutorul epidiascopului au fost prezentate şi fotografii din cărți, precum şi unele planşe de format mic.

Din 1952, şcoala a organizat un cabinet agro-zootehnic, cu mostre de animale, plante, fructe, maşini agricole în miniatură, semințe, etc. Zestrea acestui cabinet s-a îmbogățit mult din anul 1960, cînd s-au cumpărat încă o serie de mostre şi este completată în permanență cu noi materiale. Acestea au fost folosite la temele de agro-zootehnie de la toate cursurile care aveau prevăzute în programe astfel de teme.

La unele teme economice şi cele privind munca de partid, au fost folosite diferite formulare tip, despre: evidența cheltuielilor de producție, normarea muncii, planul de producție, evidența membrilor de partid, model de autobiografie, etc. Materiale intuitive au fost prezentate cursanților şi cu ocazia aplicațiilor practice, care s-au făcut în unități agricole, industriale, instituții de cultură, muzee, etc. Cu aceste ocazii

s-au prezentat pe viu maşini-unelte, îngrăşăminte chimice, loturi experimentale, animale de rasă, fluxuri tehnologice, unelte, documente şi obiecte legate de istoria patriei şi altele.

4.5. Alte activităţi instructiv-educative.

Formarea şi dezvoltarea multitudinii de calităţi necesare lucrătorului politic nu se putea limita numai la formele de instruire amintite. Era necesară folosirea şi altor forme adecvate caracterului cursurilor şi scopului instruirii.

O influenţă pozitivă asupra cursanţilor a avut însăşi raportul dintre cadrele didactice şi cursanţi. Cadrele didactice au fost întotdeauna conştiente de specificul deosebit al şcolii, constînd nu numai în faptul că aici se instruiesc oameni adulţi, cît mai ales în aceea că subiecţii au în majoritatea cazurilor, o vastă experienţă de viaţă şi activitate în general, şi în munca politică în special, şcoala contribuind la dezvoltarea cunoştinţelor şi a capacităţii de muncă a acestora. Trăsătura dominantă, definitorie a relaţiilor dintre cursanţi şi colectivul de cadre didactice este existenţa unui mediu psihic corespunzător activităţii de învăţămînt, a principialităţii şi seriozităţii în muncă.

O activitate cu caracter pronunţat educativ sînt orele de dirigenţie. Asemenea ore sînt prevăzute în planul consiliului de conducere al şcolii din anul 1958. Treptat, orele de dirigenţie s-au extins la toate cursurile de pregătire cu durata mai mare de 3 luni.

În timp, tematica orelor de dirigenţie a fost foarte variată, cuprinzînd probleme privind:

– educaţia ateist-ştiinţifică,

– personalităţi politice, istorice, artistice din ţară şi universale,

– citirea şi dezbaterea unor romane beletristice,

– călătorie pe harta patriei,

– principialitatea şi corectitudinea comunismului,

– figuri de eroi şi luptători din rîndul poporului şi al clasei muncitoare,

– conceptul de prietenie în spiritul marxism-leninismului,

– reguli şi norme de comportare în diferite împrejurări etc.

În colaborare cu organizaţia municipală a femeilor, Casa modei şi alte instituţii specializate, s-au organizat simpozioane despre ţinuta vestimentară în diferite ocazii.-

Dezbaterea temelor de dirigenţie s-a realizat cu participarea nemijlocită a cursanţilor, care aveau posibilitatea să-şi exprime cît mai deschis opinia în privinţa subiectului discutat. O parte din orele de dirigenţie a fost rezervată discutării situaţiei la învăţătură şi altor probleme cerute de cursanţi, inclusiv celor de ordin strict personal.

La educarea multilaterală a cursanţilor a contribuit şi activitatea cultural-sportivă. Vizionarea periodică a unor spectacole de operă, teatru, film, etc., la care cursanţii erau îndrumaţi şi mobilizaţi să ia parte, a constituit o preocupare asiduă a conducerii şcolii şi diriginţilor. Unele din spectacolele văzute au fost discutate la orele de dirigenţie.

Interesante şi instructive au fost concursurile culturale, organizate între grupele de la cursul de un an, în perioada anilor şcolari 1956/1957 – 1964/1965.

Fiecare grupă, cu ajutorul dirigintelui, îşi pregătea programul cultural-artistic propriu, compus din mici scenete, recitări, cîntece, dansuri şi chiar program de brigadă. În faţa unei comisii, constituite din cadre didactice, cursanţi şi specializţi din afara şcolii, fiecare grupă îşi desfăşura programul artistic. La sfîrşit, juriul clasifica locurile obţinute de fiecare grupă, uneori primilor 3 clasificaţi acordîndu-li-se chiar şi unele premii colective.

Pentru sprijinirea pregătirii acestor concursuri, conducerea şcolii, cu sprijinul secţiei de propagandă a Comitetului judeţean, a adus în şcoală instructori şi dirijor de cor.

O parte din programele cele mai reuşite prezentate la concurs era prezentată şi la închiderea cursurilor după şedinţa festivă, aceasta fiind un stimulent în plus pentru grupe de a

pregăti programe cît mai bune. Emulaţia şi atmosfera festivă a acestor concursuri era de natură să contribuie la dezvoltarea spiritului colectiv, a voinţei de a reuşi în acţiune, constituind totodată un mijloc de sensibilizare a cursanţilor pentru activitatea culturală desfăşurată la locurile de muncă unde se reîntorceau după terminarea cursului.

Acţiunile sportive s-au desfăşurat în toată perioada de cînd există şcoala de partid. Gimnastica de înviorare, concursurile de şah între grupe şi cursanţi, întrecerile de voley, handbal, popice, tenis de masă sînt sporturile care au fost practicate într-o perioadă sau alta, în funcţie şi de baza sportivă existentă.

Dacă gimnastica, voley-ul şi şahul au putut fi practicate aproape toţi anii, celelalte sporturi s-au putut desfăşura doar din anul şcolar 1958–1959, de cînd s-a creat baza sportivă din cadrul actualului sediu al şcolii.

Încă din anul 1958 se organizează diferite concursuri pe teme despre cunoaşterea realizărilor orînduirii, a eroilor clasei muncitoare şi a bogăţiilor şi frumuseţilor patriei.

Cu prilejul aniversărilor a 40, 45 şi 50 de ani de la crearea P.C.R., s-au organizat concursuri pe teme de istoria patriei şi a partidului, cîştigătorilor acordîndu-li-se premii în obiecte şi menţiuni. Asemenea concursuri s-au ţinut şi la aniversarea a 20 şi 25 de ani de la crearea republicii, de această dată pe lîngă întrebări cu caracter istoric formulîndu-se şi înrebări care reflectau progresul social-economic al ţării noastre.

Semnificaţia acestor aniversări a fost evocată şi prin întîlnirile dintre cursanţi şi ilegalişti. La aceste întîlniri, tovarăşii ilegalişti au prezentat aspecte emoţionante din activitatea ilegală a comuniştilor.

Educaţia estetică s-a realizat şi prin întîlniri cu scriitori din municipiul Timişoara, care au prezentat poezii şi proză din creaţie proprie. Tot în acest scop, teatrul şi opera din Timişoara au reprodus în faţa cursanţilor fragmente din diferite spectacole şi arii din opere, explicîndu-se conţinutul şi

valoarea artistică a acestora. Cu prilejul participării cursanților la diferite spectacole de teatru şi operă, au fost aduşi artişti în şcoală, care au vorbit despre conținutul spectacolelor ce urmau să fie vizionate, uşurîndu-se în acest fel înțelegerea mai profundă a mesajului social şi al rolului lor.

Începînd din 1958, în fiecare an s-au inițiat acțiuni de muncă patriotică pentru înfrumusețarea curții şcolii, amenajarea unor terenuri de sport, construirea popicăriei şi altele. În anul 1959, toate cursurile, împreună cu cadrele didactice, au efectuat mii de ore de muncă patriotică la construirea canalului colector de desecare Beregsău-Jimbolia.

În anii de învățămînt 1971/1972 şi 1972/1973 s-au efectuat de către cursurile de un an şi 6 luni industrie şi agricultură, împreună cu salariații şcolii, peste 11.000 ore muncă patriotică la construirea noului cămin şi amenajarea curții şi parcului din incinta şcolii.

CAPITOLUL V.-
ACTIVITATEA DE PERFECȚIONARE A PREGĂTIRII CADRELOR DIDACTICE.

Competența profesională şi măiestria pedagogică a cadrelor didactice sînt factori determinanți în procesul instructiv-educativ. Aceste considerente au determinat o preocupare asiduă pentru formarea unor cadre didactice care să corespundă cît mai bine cerințelor mereu crescînde ale învățămîntului din şcoală. Exigența manifestată pentru pregătirea profesională s-a concretizat în creşterea continuă a competenței şi pregătirii profesionale a tuturor lectorilor. Rezultatele obținute în creşterea nivelului de pregătire a cadrelor didactice sînt ilustrate şi de situația comparativă privind gradul de pregătire şcolară. Dacă în anul 1953 nici un cadru didactic salariat al şcolii nu avea învățămîntul superior (cu excepția profesorilor de limba română, rusă şi geografie), în prezent, toate cadrele didactice au absolvit o facultate de stat sau

Academia „Ştefan Gheorghiu". Situaţia pregătirii profesionale se prezintă, după cum urmează:

– Licenţiaţi în economie.....10
– Ingineri.....4
– Licenţiaţi în istorie.....4
– Licenţiaţi în filozofie.....1
– Licenţiaţi în ştiinţe naturale.....1
– Licenţiaţi în matematici.....1
– Licenţiaţi în pedagogie şi psihologie.....1
– Absolvenţi „Ştefan Gheorghiu".....2

2 tovarăşi sînt absolvenţi a 2 facultăţi.

Din cei 24 de tovarăşi existenţi în schemă, 13 au absolvit o facultate de stat, cursurile fără frecvenţă în perioada de cînd lucrează în şcoală.

Preocupările colectivului pentru pregătirea profesională nu se limitează doar la terminarea studiilor de stat. Conştiinţa clară a rolului şcolii în pregătirea activiştilor, dorinţa nestrămutată de a face faţă cît mai bine exigenţelor crescînde ale instruirii, au creat o atmosferă generală, de emulaţie, în folosirea tuturor mijloacelor şi posibilităţilor de autoinstruire. În acest sens, un loc central a ocupat preocuparea pentru studierea şi însuşirea documentelor de partid, în deosebi a documentelor Congresului al IX-lea şi X-lea al P.C.R., ale Conferinţelor naţionale, cuvîntările tovarăşului Nicolaie Ceauşescu, secretar general al partidului.

Au fost organizate dezbateri sistematice cu tot corpul didactic, pe cele mai importante probleme teoretice şi practice ale construcţiei socialismului în ţara noastră, pe teme ale politicii interne şi externe a partidului şi statului.

Consiliul şcolii, cît şi organizaţia de bază au analizat sistematic problema pregătirii profesionale şi au stabilit măsuri concrete de fiecare dată în acest sens. În acelaşi timp, în cadrul catedrelor se fac dezbateri pe probleme teoretice şi

practice, specifice disciplinelor predate de catedra respectivă. Aşa de pildă, în cadrul catedrei de economie politică, s-au dezbătut în decursul anilor teme ca: producţia de mărfuri în capitalism şi socialism, proporţii şi corelaţii în reproducţia socialistă, ritmul de creştere a producţiei socialiste în ţara noastră, acumularea şi consumul, etc. La catedra de filozofie, probleme ca: conştiinţa socială, contradicţiile în socialism, suveranitatea de stat şi naţională, progres şi civilizaţie, clasele sociale în ţara noastră, etc.

În cadrul catedrei istorie şi relaţii internaţionale, au fost dezbătute teme ca: comuna primitivă pe teritoriul patriei noastre, 1848 în ţările române, Frontul Unic Muncitoresc şi FPA în diferite perioade, mişcarea muncitorească în a 2-a jumătate a secolului XIX şi începutul secolului al XX-lea în ţara noastră, conceptul P.C.R. privind principiile relaţiilor între state şi partidele marxist-leniniste, etc.

Colectivul catedrei Construcţia de partid a organizat diferite dezbateri pe problemele practice ale activităţii organelor şi organizaţiilor de partid, sindicat, U.T.C.

Dezbaterile se organizează pe baza studierii de către membri catedrelor a unor bibliografii, cît şi a studiilor practice efectuate de către cadrele didactice. De asemenea, sînt studiate şi discutate sistematic în cadrul catedrelor revistele de specialitate. Lectorii au în răspundere pe perioade îndelungate urmărirea lor şi întocmirea fişelor acestora pe teme a articolelor publicate în revistele de specialitate respective.

Cadrele didactice participă la expunerile care se fac de către lectori ai C.C. al P.C.R. la instruirile periodice ale aparatului Comitetului judeţean de partid Timiş. În acest fel, cadrele didactice sînt înarmate cu problemele teoretice şi practice care se ridică în viaţa social-economică, cu preocupările organelor de partid judeţene.

Perfecţionarea pregătirii cadrelor s-a realizat şi prin organizarea unor cursuri despre informatică, elemente de

matematică superioară, necesare pentru înţelegerea programării liniare.

Legătura corpului didactic cu activitatea practică a organelor şi organizaţiilor de partid se înfăptuieşte şi prin: participarea la Conferinţele judeţene pentru dare de seamă şi alegeri, la plenarele lărgite ale Comitetului judeţean de partid, ale organizaţiilor de masă şi obşteşti.

Pregătirea şi conducerea de către cadrele didactice a adunărilor sau conferinţelor de dare de seamă şi alegeri în organizaţii de bază sau în organizaţiile comunale şi orăşeneşti, au fost prilejuri deosebite pentru a cunoaşte şi a studia activitatea organelor şi organizaţiilor de partid.

Prezenţa la adunări generale ale salariaţilor, ale CAP, la şedinţele comitetelor şi consiliilor oamenilor muncii, la consfătuiri de producţie, participarea la studii iniţiate de comitetul judeţean de partid, etc, sînt tot atîtea forme prin care cadrele sînt ancorate în realitatea şi activitatea practică.

Din anul şcolar 1971/1972, cadrele didactice sînt repartizate pe organizaţii de partid din municipiul Timişoara, unde participă sistematic la activitatea acestora, asigurîndu-se astfel o legătură permanentă cu frămîntările cotidiene ale organizaţiilor de partid respective.-

Tot în acest cadru se înscrie şi prezenţa unor cadre didactice la manifestările naţionale sau interjudeţene ţinute în Timişoara, aşa cum au fost: consfătuiri şi simpozioane pe teme de educaţie ateist-ştiinţifică a maselor, simpozionul pe ţară de ergonomie pentru industria uşoară, consfătuirile pe ţară a grîului, a porumbului, a zootehniei şi altele.

Un aspect cu implicaţii şi efecte foarte importante asupra procesului de instruire este metodica didactică. În acest sens, preocupările cadrelor didactice pentru perfecţionarea metodicii poate fi împărţită în 3 perioade distincte. Perioada cuprinsă între anii 1948–1957 se caracterizează prin aceea că preocupările pentru perfecţionarea metodicii au fost mai sporadice şi nu există o claritate suficientă asupra importanţei acestei probleme.

Perioada între anii 1957/1971 se caracterizează prin organizarea unor activități mai sistematice şi perseverente în domeniul metodicii. Din 1971 devine tot mai evident rolul metodicii, cu deosebire în cadrul instruirii adulților, şi se desfăşoară activități cu caracter metodic, atît în domeniul teoriei, cît şi al practicii acestor metode.

În domeniul perfecționării metodelor de expunere a lecțiilor, s-au întreprins numeroase acțiuni. Astfel, de regulă, lectorii tineri asistau întîi la expunerea lecțiilor de către tovarăşii cu vechime şi experiență în acest domeniu. În unele cazuri, ei expuneau lecția mai întîi în fața colectivului catedrei, după care țineau lecția în fața cursanților, asistați de tovarăşi cu multă experiență.

În vederea perfecționării metodicii predării, s-au folosit înregistrările pe bandă de magnetofon a prelegerii integrale sau parțiale ale mai multor lectori, după care a fost ascultată banda de către toate cadrele didactice, făcîndu-se discuții concrete, atît la aspectele pozitive ale expunerilor, cît şi la cele negative. Înregistrările se făceau – datorită instalației de amplificare – fără cunoştința celor care au expus lecțiile, evitîndu-se astfel factorii emotivi şi de inhibiție.

O altă metodă eficientă a fost expunerea unei teme în fața cursanților, în prezența tuturor cadrelor didactice sau al colectivului catedrei. Pe această bază s-au făcut discuții, precizîndu-se ce a fost bun şi ce lipsuri a avut expunerea respectivă. De asemenea, interasistențele între lectori şi asistenți, sau audierea de către şeful catedrei sau directori a lecțiilor şi discuțiile individuale pe tema metodicii expunerii, au constituit metode eficiente folosite pentru perfecționarea acelei activități.

În anul 1972 s-a constituit un colectiv metodic, care a elaborat un material privind metodica expunerii temelor. Materialul a fost studiat de toate cadrele didactice şi apoi s-a organizat o dezbatere colectivă asupra conținutului materialului şi al problematicii prelegerilor în şcoală.

Conducerea unei dezbateri, a unui studiu de caz şi, în genere, a oricărei discuţii colective, solicită din partea conducătorului folosirea unei game largi de mijloace, orientarea cu multă dibăcie a discuţiilor spre ideile esenţiale, formularea unor întrebări adecvate pentru fiecare situaţia dată.

Ţinînd seama de aceste considerente, atenţia a fost îndreptată şi în direcţia perfecţionării metodelor şi mijloacelor de conducere a dezbaterilor.

Ca şi la metodica expunerii, şi aici s-au folosit variate metode, care au dus la formarea calităţilor şi deprinderilor necesare în conducerea dezbaterilor.

În formarea capacităţii de-a conduce o dezbatere, s-a acordat multă atenţie modului de formulare şi adresare a întrebărilor în general, şi în special în cazurile cînd printre participanţii la discuţii există şi tipuri ca: vorbăreţul, tăcutul, timidul sau atotştiutorul, cărora conducătorul discuţiei trebuie să li se adreseze într-un fel anume. Un ajutor preţios s-a acordat cadrelor în acest sens prin elaborarea unui material sintetic, care conţine multe aspecte teoretice şi practice privind conducerea unei discuţii colective. Acest material a fost studiat şi apoi dezbătut de către cadrele didactice.

Despre studiul de caz s-au făcut expuneri în faţa cadrelor didactice şi s-au organizat dezbateri de caz model cu toate cadrele didactice, sau pe catedre. Folosirea mijloacelor moderne în procesul de instruire fiind o problemă de dată recentă, a implicat necesitatea instruirii cadrelor didactice. În acest sens s-au organizat demonstraţii practice de folosire a aparatelor de proiectare, s-au organizat discuţii pe tema folosirii mijloacelor audio-vizuale.

În anul 1973 s-a făcut o discuţie colectivă cu cadrele didactice, pe baza studierii unui material elaborat de colectivul metodic, despre conceptul de modernizare a învăţămîntului. De asemenea, tot în acest an, s-au elaborat încă 2 materiale, despre conceptul de educaţie permanentă şi despre unele particularităţi psihopedagogice în instruirea adulţilor.

Pentru cunoaşterea opiniilor beneficiarilor metodelor noastre, începînd din anul 1971 se cere cursanților să completeze chestionare, care conțin, îndeosebi, întrebări privind metodica predării, dezbaterii, etc. În acest fel se realizează aşa zisul feed-back, observațiile şi răspunsurile cursanților la aceste chestionare fiindu-ne de un real folos în reglarea activităților metodice desfăşurate.

CAPITOLUL VI.
ACTIVITATEA DE STUDII ŞI CERCETARE.

Concomitent cu activitatea didactică de pregătire şi de perfecționare a pregătirii cadrelor, corpul didactic desfăşoară o susținută activitate de studiu, de cercetare ştiințifică, subordonate perfecționării pregătirii profesionale şi ridicării calitative a întregii activități instructiv-educative. Activitatea de cercetare în continuă dezvoltare, atît cantitativ, cît şi calitativ, a fost orientată – tendință ce se menține şi în viitor – şi spre creşterea aportului cadrelor didactice la perfecționarea activității în domeniul muncii de partid, de stat, a organizațiilor de masă şi obşteşti, sporirea rolului lor în soluționarea complexelor probleme ale conducerii proceselor economice, politice şi social-culturale cu care se confruntă organizația județeană în asigurarea evoluției continuu ascendente – asemenea întregii noastre societăți – a vieții economico-sociale şi politice a județului Timiş.

Studiile şi cercetarea ştiințifică desfăşurată de cadrele didactice sub aspectul complexității preocupărilor, oportunității şi utilităților, în concordanță cu nevoia socială, sînt strîns legate de măsurile luate în ultimii ani de conducerea de partid şi de stat, care a stabilit orientările şi direcțiile dezvoltării activității de cercetare ştiințifică în domeniul ştiințelor sociale. Activitatea de cercetare a constituit o componentă esențială a ansamblului activității din şcoală.

Dacă se ține seama de numărul de cadre didactice angajate în prezent în munca de cercetare, de calificarea pe care

aceştia o au şi de rezultatele obținute în ultima perioadă, se poate aprecia că sînt realmente posibilități de formare, dezvoltare şi afirmare în perspectivă a unui nucleu de cercetare ştiințifică, cu rol tot mai activ în soluționarea complexelor probleme ale conducerii vieții economico-sociale; ale perfecționării mecanismului de pregătire şi de perfecționare a pregătirii cadrelor de partid, de stat, ale organizațiilor de masă, obşteşti şi din economie.

În ultimii ani, în cadrul catedrelor şi al colectivelor interdisciplinare s-au conturat direcțiile de studiu şi cercetare, s-a asigurat o continuitate şi legături de colaborare cu unități economice, cu catedre de specialitate din învățămîntul superior şi alte unități ştiințifice de cercetare.

Activitatea de studii şi cercetare ştiințifică desfăşurată pînă în prezent a răspuns în principal problematicii pregătirii şi perfecționării cadrelor de partid şi din economie, a contribuit la îmbunătățirea calitativă a activității instructiv-educative, răspunzînd cerințelor de ridicare pe o treaptă superioară a activității didactice din şcoală.

Dacă la început cercetarea era orientată spre fenomene social-economice izolate, în ultimii ani activitatea de cercetare este îndreptată spre probleme complexe, micro sau macrosociale, elaborîndu-se studii şi lucrări utile, individual sau în colective, majoritatea conținînd soluții eficiente pentru perfecționarea activității de partid, de stat şi ale organizațiilor de masă, pentru orientarea activității în diferite compartimente ale vieții sociale.

Paralel cu diversificarea problematicii, s-au conturat treptat direcții precise de cercetare, care răspund unor cerințe majore ale etapei făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, în care se află țara noastră.

Pentru a reda o imagine cît mai veridică asupra activității de studii şi cercetare a cadrelor didactice în decursul ultimilor ani, a preocupărilor lor în viitor, prezentăm în continuare principalele direcții de cercetare pe domenii de preocupare.

În domniul filozofiei şi sociologiei, colectivul de cadre didactice şi-a orientat activitatea în cîteva direcţii. Pe prim plan se situează abordarea unor importante probleme ale perfecţionării vieţii sociale şi adîncirii democraţiei socialiste, a mutaţiilor în structura socială a ţării noastre, a transformărilor petrecute în conţinutul naţiunii romîne în anii revoluţiei şi construcţiei socialiste, ale dezvoltării conştiinţei socialiste a oamenilor muncii.

De mare actualitate şi deosebit de folositoare pentru activitatea practică sînt concluziile studiilor sociologice cu privire la integrarea profesională şi socială a tineretului din construcţii-montaj în municipiul Timişoara; conţinutul noţiunii de patrie în conştiinţa elevilor unor şcoli din învăţămîntul de cultură generală şi profesională din Timişoara; căsătoriile mixte – fenomen al înfrăţirii dintre poporul român şi naţionalităţile conlocuitoare.

În domeniul istoriei şi relaţiilor internaţionale problematica cercetării a fost axată pe studierea mişcării muncitoreşti şi comuniste din ţara noastră, a luptei maselor pentru instaurarea puterii populare şi construirea socialismului, cu deosebire în Banat; realizarea unei lucrări monografice a întreprinderii Industria Lînii din Timişoara; mişcarea revoluţionară de tineret din Banat, mişcarea sindicală în Banat de la constituire şi pînă azi; trăsăturile caracteristice ale politicii externe a P.C.R., a R.S. România.

Cercetările din sfera relaţiilor politice s-au concretizat în diferite studii cu privire la poziţia P.C.R. în anii ilegalităţii faţă de cele mai variate şi complexe probleme ale României, contribuţia P.C.R. la întărirea şi dezvoltarea mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale.

În domeniul economiei politice şi politica economică a P.C.R., cercetările au fost consacrate, mai cu seamă în ultimii ani, unor probleme importante ale dezvoltării societăţii noastre în etapa actuală.

Studiile economice vizează o problematică complexă, atît

la nivel micro, cît şi macro social, se remarcă prin eforturi de soluționare a complexelor probleme ce le ridică evoluția diferitelor fenomene economice luate în cercetare.

Cercetările şi studiile economice abordează probleme majore ale perfecționării conducerii vieții economico-sociale, cu precădere a conducerii economice la diferite nivele; perfecționarea relațiilor economice; influența industrializării socialiste asupra evoluției comerțului exterior al R.S.R.; sistemul informațional al întreprinderilor industriale; perfecționarea democrației economice; eficiența organelor de conducere colectivă în unitățile economice; forme ale cooperării dintre C.A.P. şi unitățile agricole de stat; folosirea rațională a forței de muncă din C.A.P. din zona preorăşenească a municipiului Timişoara; influența reaşezării prețurilor cu ridicata la produsele textile asupra activității economico-financiare a Uzinei textile Timişoara; reorganizarea activității de planificare la întreprinderea Industria Lînii din Timişoara, orientată spre corelarea tuturor secțiunilor de plan, cu crearea unei viziuni unitare asupra activității de planificare, raționalizarea sistemului informațional, în vederea înlăturării paralelismelor şi a documentelor inutile, crearea posibilităților de prelucrare automată a datelor, etc.

În domeniul organizării şi activității organelor şi organizațiilor de partid, studiile vizează probleme majore ale perfecționării activității de partid şi ale organizațiilor de masă. În perioada din urmă, ca de altfel şi în perspectivă, studiile sînt direcționate spre o problematică care vizează, în deosebi, modificările structurale în nomenclatura de cadre a Comitetului județean Timiş; creşterea rolului conducător al partidului în etapa actuală; cunoaşterea realității pe temeiuri ştiințifice în munca comitetului municipal de partid Timişoara; comisiile pe probleme şi rolul lor în activitatea organizațiilor de partid; forme şi metode de exercitare a dreptului de control a organizațiilor de partid din întreprinderile

industriale; forme şi metode de acţiune politică în sprijinul realizării cincinalului înainte de termen, etc.

În domeniul perfecţionării activităţii didactice, studiile au fost orientate spre o problematică specifică pregătirii şi perfecţionării pregătirii adulţilor – cadre de conducere, de partid, din economie şi organizaţii de masă şi obşteşti – în deosebi a vizat modernizarea învăţământului, prin folosirea unor metode şi tehnici de pregătire şi perfecţionare care să asigure o eficienţă corespunzătoare activităţii din şcoală. Studiile întreprinse sînt direcţionate spre probleme deosebit de importante, cu implicaţii profunde pe linia perfecţionării activităţii didactice. Aceste studii se referă la coordonatele modernizării învăţământului; probleme ale educaţiei permanente şi ale educaţiei adulţilor; aspecte ale particularităţilor psihice ale adulţilor şi unele probleme pedagogice care decurg din acestea; aplicarea învăţământului programat în procesul de pregătire şi perfecţionare a cadrelor; cibernetizarea în teoria şi practica acţiunii educaţionale; abordarea sistematică a procesului de perfecţionare a pregătirii cadrelor în ţara noastră; rolul motivaţiei în procesul instructiv-educativ; evaluarea programelor şi rolul său în îmbunătăţirea activităţii de perfecţionare a cadrelor.

Activitatea de cercetare a colectivelor s-a materializat în peste 50 de studii şi lucrări, din care 37 au fost comunicate la diferite sesiuni de comunicări şi referate organizate de şcoală, de alte organizaţii şi instituţii ştiinţifice, sau de şcoală în colaborare cu acestea.

Din cele peste 50 de studii şi lucrări, un număr de aproximativ 15 au fost publicate în diferite reviste de specialitate. Menţionăm că studiile şi lucrările efectuate au fost valorificate şi în presa locală, în care au apărut peste 90 de articole.

Sesiuni de comunicări şi referate organizate de şcoală sau în colaborare cu alte unităţi:

Anul	Nr. de lucrări sau referate prezentate	Tema sesiunii de comunicări şi referate
1961	8	Cercetări în vederea elaborării monografiei întreprinderii Industria Lînii Timişoara.
1969	9	Comunicări prezentate în cinstea celei de-a XXV-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist.
1971	8	Comunicări prezentate în cinstea aniversării a 50 de ani de la crearea P.C.R.
1971	5	Iniţiativă şi răspundere în aplicarea măsurilor de îmbunătăţire a organizării, planificării şi conducerii agriculturii cooperatiste.
1973	4	Comunicări şi referate prezentate cu prilejul aniversării a 125 de ani de la apariţia Manifestului Comunist.
1973	3	Comunicări şi referate prezentate cu prilejul aniversării a 80 de ani de la crearea partidului politic al clasei muncitoare din România.

Activitatea de cercetare a diferitelor fenomene şi procese ale vieţii economico-sociale au desfăşurat cadrele didactice ale şcolii şi în cadrul diferitelor comisii şi colective constituite şi îndrumate de Comitetul judeţean al P.C.R.

În perioada 1968–1973, cadrele didactice ale şcolii au participat în peste 31 colective care, prin studiile şi concluziile prezentate, şi-au adus o contribuţie însemnată la elaborarea deciziilor privitoare la perfecţionarea activităţii de partid, a activităţii economico-sociale a judeţului Timiş. Problematica acestor studii a fost complexă, cuprinzînd o largă gamă de probleme, între care amintim: conţinutul şi metodica predării ştiinţelor sociale în licee, şcoli generale şi profesionale; organizarea şi desfăşurarea muncii politice de masă în sprijinul producţiei; conţinutul expunerilor făcute în adunările generale de partid; eficienţa muncii politice, ideologice şi educative în diferite organizaţii de partid; educaţia morală a membrilor de partid; educaţia ateist-ştiinţifică a maselor;

educarea oamenilor muncii în spiritul eticii şi echităţii socialiste; eficienţa investigaţiilor; folosirea fondurilor de producţie; reflectarea în presa judeţeană de partid a documentelor de partid; organizarea superioară a producţiei şi a muncii în întreprinderi industriale şi agricole, etc.

Studiile şi cercetările efectuate au fost larg dezbătute în cadrul colectivelor de catedre, în cadrul cărora, în perioada 1968–73 au fost organizate peste 80 dezbateri, care au contribuit la perfecţionarea pregătirii cadrelor didactice şi la îmbunătăţirea întregului proces instructiv-educativ din şcoală.

Coordonarea unitară a activităţii de cercetare din şcoală, încadrarea ei organică în preocupările Comitetului judeţean de partid Timiş, legătura strînsă a şcolii cu unităţile economice, organele şi organizaţiile de partid, celelalte instituţii ştiinţifice, sînt premise sigure ale creşterii aportului cadrelor didactice la perfecţionarea activităţii de partid, de stat, a întregii activităţi economico-sociale, la creşterea eficienţei activităţii în toate compartimentele vieţii sociale – sensul major al oricărei activităţi de cercetare.

CAPITOLUL VII.
ACTIVITATEA ORGANIZAŢIILOR DE PARTID DIN ŞCOALĂ.

De la înfiinţarea şcolii şi pînă în prezent, în cadrul fiecărui curs, precum şi la cadrele didactice, s-au constituit organizaţii de bază ale partidului. Dat fiind specificul instituţiei, în care toate cadrele didactice şi, de regulă, toţi cursanţii sînt membri ai partidului, organizaţiile de bază au cuprins, în mod practic, întregul efectiv, constituind o puternică forţă în mobilizarea comuniştilor la realizarea sarcinilor puse de partid în faţa şcolii.

Prin întreaga lor activitate organizaţiile de bază au adus şi aduc o contribuţie însemnată la însuşirea politicii profund ştiinţifice, marxist-leniniste a partidului nostru de către

cursanţi şi cadrele didactice; la formarea şi dezvoltarea la aceştia a trăsăturilor politice, morale şi profesionale specifice comuniştilor şi activiştilor de partid. Ele au militat şi militează activ pentru buna organizare şi desfăşurare a întregului proces instructiv-educativ; asigurarea şi întărirea disciplinei de partid; legarea învăţământului de problemele practice ale construcţiei socialiste; perfecţionarea continuă a pregătirii profesionale a cadrelor didactice; desfăşurarea în bune condiţiuni a activităţii cultural-sportive, etc.

7.1. Rolul şi activitatea organizaţiilor de bază ale cursanţilor.

Organizaţiile de bază constituie pe fiecare curs în parte, iar pe grupe de studiu se crează grupe de partid. În birourile organizaţiilor de bază şi ca organizatori de grupe, se aleg cei mai buni cursanţi, fruntaşi la învăţătură, cu experienţă în munca de partid.

Pentru însuşirea cît mai temeinică a disciplinelor predate în şcoală, organizaţiile de bază au mobilizat toţi cursanţii la un studiu temeinic şi sistematic al tuturor temelor. În acest sens, birourile organizaţiilor de bază au urmărit permanent activitatea comuniştilor privind: luarea notiţelor la predarea lecţiilor, studierea bibliografiilor, participarea activă la discutarea problemelor teoretice şi practice în cadrul seminariilor, dezbaterilor şi schimburilor de experienţă, etc.

Totodată, organizaţiile de bază au desfăşurat o activitate susţinută pentru formarea şi dezvoltarea unui puternic spirit de colectivitate în rîndurile cursanţilor, ceea ce a stimulat crearea şi statornicirea unor relaţii tovărăşeşti de întrajutorare la învăţătură între toţi cursanţii şi, mai ales, de sprijinire şi încurajare a acelora care au avut greutăţi în studiu.

În strînsă legătură cu activitatea de mobilizare a cursanţilor la învăţătură şi de dezvoltare a spiritului de colectivitate, organizaţiile de bază au militat şi militează pentru întărirea disciplinei de partid. În acest sens, o atenţie deosebită se acordă respectării programului şcolii, folosirii eficiente a

timpului de studiu, aplicării în viaţă a normelor comuniste de comportare şi convieţuire în modă şi societate. În toate împrejurările ivite, comuniştii au dovedit o înaltă exigenţă şi principialitate faţă de orice fel de încălcare a disciplinei de Partid.

Atitudinea principială, combativă, intransigentă a comuniştilor în problemele disciplinei de partid, a dus la crearea unui climat sănătos în muncă în cadrul colectivelor, la creşterea simţului de responsabilitate a fiecărui cursant, finalizate în obţinerea unor rezultate bune şi foarte bune la învăţătură, în cadrul tuturor cursurilor care au funcţionat în şcoala noastră în cei 25 de ani de existenţă a acesteia.

În activitatea organizaţiilor de partid un rol important l-au avut adunările generale, şedinţele de birou, adunările grupelor de partid, gazetele de perete şi satirice.

Astfel, adunările generale, prin problematica strîns legată de realizarea programului şcolii, prin conţinutul analizelor făcute şi a măsurilor adoptate, prin înaltul lor spirit de combativitate, au constituit o şcoală de educaţie comunistă a tuturor cursanţilor şi, în acelaşi timp, un bun exemplu de urmat în activitatea de viitor a absolvenţilor şcolii.

Grupele de partid constituite dintr-un număr relativ restrîns de membri, cu activitate comună, au cunoscut îndeaproape munca şi comportarea cursanţilor. Tocmai de aceea, ele au putut să mobilizeze pe fiecare cursant la învăţătură, să urmărească felul cum sînt îndeplinite sarcinile repartizate de biroul organizaţiilor de bază şi să ia măsuri operative împotriva neajunsurilor manifestate. Adunările grupelor de partid în care se fac aprecierile fiecărui cursant s-au dovedit a fi forme eficiente de educare partinică a acestora, de perfecţionarea lor ca viitori activişti.

Cu multă eficienţă, gazetele de perete generalizează metodele înaintate folosite la învăţătură de către cursanţii fruntaşi, evidenţiază aspectele pozitive din viaţa şi activitatea organizaţiilor de partid. De asemenea, gazetele satirice

„Ghimpele", „Urzica", etc, prin caricaturi şi epigrame critică cu ascuţime manifestările negative ale unor cursanţi.

O contribuţie însemnată aduc organizaţiile de bază ale cursanţilor la desfăşurarea activităţii cultural-sportive în şcoală pe baza planurilor comune ale conducerii şcolii şi ale organizaţiilor de partid. În acest domeniu, au îndrumat şi îndrumă grupele sindicale în mobilizarea cursanţilor la asemenea acţiuni ca: aniversarea unor evenimente din istoria partidului şi a patriei; vizionarea în colectiv a unor filme şi spectacole de teatru şi operă; citirea literaturii beletristice şi recenzarea celor mai valoroase opere ale literaturii române şi universale; organizarea unor activităţi artistice şi sportive, etc.

În unele perioade, în cei 25 de ani de existenţă a şcolii, activităţile cultural-artistice au luat o amploare deosebită prin formarea de coruri, brigăzi artistice de agitaţie, echipe de dansuri populare, solişti vocali, recitatori, etc., finalizîndu-se în organizarea de concursuri între grupe, cu o înaltă ţinută artistică.

Mobilizarea cursanţilor la acţiuni de muncă patriotică a constituit o preocupare de seamă a organizaţiilor de bază. Prin aceste acţiuni s-au creat condiţii mai bune de muncă, odihnă şi recreaţie în cadrul şcolii.

Primind permanent sprijinul comitetului municipal (orăşenesc) de partid Timişoara, organizaţiile de bază ale cursanţilor şi-au îndeplinit rolul de forţă dinamică, mobilizatoare în obţinerea celor mai bune rezultate la învăţătură, constituind, în acelaşi timp, un model, un exemplu practic în desfăşurarea vieţii interne de partid.

Rezultatele obţinute în activitatea organizaţiilor de bază ale cursanţilor, sub toate aspectele, demonstrează că aceste organizaţii îndeplinesc un rol important în desfăşurarea întregului proces instructiv-educativ, în realizarea sarcinilor şi cerinţelor puse în faţa şcolii de către conducerea partidului nostru.

7.2. Rolul şi activitatea organizaţiei de bază a cadrelor didactice.

În cei 25 de ani de existenţă a şcolii, în cadrul corpului didactic şi-a desfăşurat permanent activitatea organizaţia de bază P.C.R. Dacă în anul 1949 organizaţia de bază cuprindea numai 5 membri, efectivul acesteia a crescut în decursul anilor, ajungînd în prezent la un număr de 25 de tovarăşi. În unele perioade, această organizaţie a cuprins în afară de cadrele didactice şi pe membri de partid din aparatul administrativ al şcolii. În momentul de faţă există organizaţii de bază separate.

În centrul activităţii organizaţiei de bază a cadrelor didactice a stat traducerea în viaţă a sarcinilor revenite şcolii din documentele de partid şi de stat, în mod deosebit din documentele Congreselor al IX-lea şi al X-lea, ale Conferinţei Naţionale ale P.C.R. din 1967 şi 1972, ale plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971, din cuvîntările secretarului general al partidului, tov. N. Ceauşescu.

Pornind de la aceste sarcini, biroul organizaţiei de bază a îndreptat activitatea comuniştilor din corpul didactic spre însuşirea temeinică a problemelor actuale ale politicii partidului nostru şi reflectarea lor în întregul proces de învăţămînt, în strînsă legătură cu activitatea organelor şi organizaţiilor de partid de la oraşe şi sate.

Îmbunătăţirea permanentă a conţinutului întregului proces de învăţămînt în şcoală a constituit şi constituie un obiectiv esenţial al activităţii organizaţiei de bază.

În adunările generale, în şedinţele de birou, în colectivele de catedre, în consiliul de conducere comuniştii analizează cu simţ de răspundere conţinutul lecţiilor şi metodica predării lor, pregătirea şi conducerea seminariilor şi dezbaterilor, realizarea obiectivelor urmărite la cursanţi, etc.

Ca urmare a acestor activităţi, conţinutul lecţiilor s-a îmbunătăţit. Fiecare comunist, lector al şcolii, se străduieşte

să realizeze lecţii bune, care oglindesc veridic politica ştiinţifică a partidului şi statului nostru, temeinic ancorate în realităţile concrete a ţării noastre.

Conducerea şi desfăşurarea pe un plan superior al procesului de învăţământ, multitudinea de cursuri cu profiluri şi programe diferite, cerinţele modernizării învăţământului, diversificarea formelor de transmitere, însuşire şi verificare a cunoştinţelor cursanţilor, au pus în faţa organizaţiei de bază sarcini sporite pe linia perfecţionării pregătirii politice, ideologice şi profesionale a cadrelor didactice.

În acest scop, biroul organizaţiei de bază a folosit în mod eficient expunerile şi dezbaterile în adunări generale şi în învăţământul de partid, discutarea unor probleme metodologice, completarea studiilor cadrelor didactice, activitatea de cercetare ştiinţifică, legătura permanentă cu problemele practice, etc.

În decursul anilor, în cadrul învăţământului de partid a cadrelor didactice s-au dezbătut numeroase probleme teoretice şi practice ale construirii socialismului în patria noastră.

Deosebit de instructive s-au dovedit expunerile făcute în cadrul adunărilor de partid, de către lectori ai C.C. al partidului, activişti cu funcţii de răspundere din organele judeţene şi municipale de partid, de către unele personalităţi cu prestigiu în domeniul ştiinţei şi culturii.

Concomitent cu preocupările pentru ridicarea nivelului politic şi ideologic al cadrelor didactice, organizaţia de bază a acordat o atenţie cuvenită şi perfecţionării măiestriei pedagogice a acestora.

Spre deosebire de perioadele anterioare, în ultimii ani, organizaţia de bază a orientat activitatea comuniştilor din corpul didactic spre folosirea cu precădere a mijloacelor şi metodelor moderne, participative. Biroul organizaţiei de bază a iniţiat constituirea unui colectiv de metodică, format din comunişti cu o bună pregătire teoretică şi îndelungată experienţă în munca de şcoală, care a elaborat o serie de

materiale cu caracter metodic, care stau la baza activității fiecărui cadru didactic.

O preocupare importantă a organizației de bază privind ridicarea nivelului de pregătire a cadrelor didactice a fost şi completarea studiilor de partid şi de stat. Ca urmare a perseverenței biroului organizației de bază şi a eforturilor depuse de fiecare comunist, astăzi toate cadrele didactice din şcoala noastră sînt absolvente ale învățămîntului superior de partid sau de stat.

În vederea cunoaşterii temeinice a problemelor activității practice ale organelor şi organizațiilor de partid, de stat, economice, etc., comuniştii din corpul didactic au fost antrenați într-o serie de acțiuni organizate de Comitetul județean de partid, au participat la adunări generale, şedințe de comitet, adunări ale oamenilor muncii, învățămînt de partid.

O contribuție importantă la pregătirea multilaterală a cadrelor didactice aduce permanent, sub conducerea organizației de bază, şi grupa sindicală. Aceasta asigură ținerea unor expuneri pentru educarea ştiințifică şi estetică a cadrelor didactice, organizează vizionarea unor spectacole de teatru, opere şi filme, inițiază citirea şi dezbaterea unor opere literare.

Îndeplinirea sarcinilor ce au stat în fața organizației de bază au fost strîns legate de întărirea continuă a vieții interne de organizație. În acest sens, biroul organizației de bază a militat pentru îmbogățirea tematicii adunărilor generale, repartizarea de sarcini concrete membrilor de partid, întărirea disciplinei şi a responsabilității în muncă, dezvoltarea spiritului de combativitate şi fermitate revoluționară.

Adunările generale ale organizației de bază sînt axate pe cele mai importante probleme ale ridicării nivelului politic-ideologic al comuniştilor, mobilizarea lor la îndeplinirea, în cele mai bune condițiuni, a tuturor sarcinilor profesionale. În adunările generale sînt analizate periodic probleme ca: activitatea comuniştilor în elaborarea şi predarea lecțiilor;

pregătirea şi desfăşurarea examenelor la diferite cursuri, munca educativă cu elevii, activitatea de cercetare ştiinţifică, îndeplinirea sarcinilor concrete de către comunişti, aspecte ale disciplinei de partid şi altele.

Analizarea în adunările generale şi în şedinţele de birou a celor mai importante probleme ale procesului instructiv-educativ şi ale vieţii de organizaţie, concluziile desprinse şi măsurile stabilite contribuie din plin la activizarea tuturor comuniştilor, ridicarea muncii lor la nivelul sarcinilor tot mai sporite, puse de partid în faţa şcolii.

La sărbătorirea a 25 de ani de existenţă a şcolii noastre interjudeţene de partid Timişoara, organizaţia de bază a comuniştilor din corpul didactic se prezintă ca o forţă dinamică, mobilizatoare, capabilă şi competentă pentru a-şi aduce din plin contribuţia la pregătirea şi formarea a noi şi noi generaţii de activişti, cadre de nădejde ale partidului şi statului nostru.

Cadrele didactice care funcţionează astăzi la Şcoala interjudeţeană de partid Timişoara

Coca Martin.
Director.

Ing. Curea Iulian
Director adjunct.
Aniţoiu Dumitru
Şef catedră Istorie-relaţii internaţionale.
Lăzureanu Constantin
Sef catedră economie politică.
Băbuţ Valer
Consultant principal.
Chidioşan Sabin.

Koller Alexandru
Director adjunct.
Creţu Ioan
Şef catedră Filozofie şi sociologie.

Palásti Etelca
Şef catedră construcţia de partid.

Carp Mihai
Consultant.
Cîmpeanu Constanţa

Consultant.	Lector construcția de partid.
Cocioba Florica	Drăguș Ecaterina
Lector economie politică.	Lector Istorie și relații internaționale.
Gerö Iuliu	Helba Petru
Consultant.	Lector filozofie și sociologie.
Iancu Gheorghe	Marincov Rujița
Consultant.	Lector economie politică.
Mateșescu Tripon	Mișcov Mihai
Lector economie politică.	Lector economie politică.
Pușcaș Dănilă	Rigo Nicolae
Consultant.	Lector istorie și relații internaționale.
Silberstein Vasile	Todorov Ecaterinia
Lector construcția de partid.	Lector economie politică.
Viziteu Virgil	Anghel Valeria
Lector construcția de partid.	Documentarist.

Bogdan Ilie
Administratorul şcolii.

CADRELE DIDACTICE CARE AU FUNCȚIONAT LA ŞCOALA INTERJUDEȚEANĂ DE PARTID TIMIŞOARA ÎN PERIOADA ANILOR 1948–1973.

1. Andrei Simion	1953–1971
2. Andrița Gheorghe	1965–1969
3. Anghelache Vasile	1955–1956
4. Angheloiu Nicolae	1964
5. Aniţoiu Dumitru	1956-
6. Bakosi Margareta	1956–1960
7. Barna Ştefan	1956–1964
8. Băncilă Carol	1948
9. Băruța Gheorghe	1960–1965
10. Băbuț Valeriu	1971-

11. Bălulescu Ioan	1965–1969
12. Bîlici Gheorghe	1950
13. Blăjenar Gheorghe	1968–1971
14. Bogdan Ilie	1956–1964
15. Bojidar Petru	1965–1968
16. Bojin Gheorghe	1948
17. Borş Vasile	1953–1960
18. Breban Trifu	1948
19. Bureşin Gheorghe	1952–1953
20. Burza Roman	1956–1960
21. Butnărescu Cornel	1953–1958
22. Cocoveanu Ioan	1949
23. Cimponeriu Ecaterina	1948
24. Cîmpeanu Constanţa	1968-
25. Cocioba Florica	1964-
26. Colca Avram	1953–1954
27. Corin Aurel	1948
28. Cotoşman Gheorghe	1956–1961
29. Creţu Ioan	1953–1981
30. Crişan Ioan	1948
31. Curea Iulian	1954–1966
32. Csanyi Ioan	1952–1953
33. Csapo Ioan	1952–1956
34. Damian Ioan	1954–1955
35. Dincă Grigore	1953–1956
36. Dobre Ioan	1949–1950
37. Dobrescu Traian	1953–1954
38. Drăgan Coriolan	1950
39. Drăguş Ecaterina	1957-
40. Fekete Ioan	1949
41. Fried Hilda	1954–1955
42. Furdui Sebastian	1953–1956
43. Gartner Zoltan	1957–1961
44. Gerö Iuliu	1965–1970
	1971-

45. Ghere Mihai 1948
46. Ghibedea Vasile 1954–1955
47. Ghidarcea Victor 1960–1962
48. Giuroiu Elena 1956
49. Glăja Mihail 1971–1973
50. Gozan Gheorghe 1957–1958
51. Gruiescu Solomon 1955–1956
52. Hleba Petru 1955–1956
1962–1978
53. Hodoroagă Eugen 1948–1949
54. Iancu Gheorghe 1959-
55. Iaşchievici Cornel 1950
56. Ignea Nicolae 1955–1957
57. Ilie Ioan 1953–1956
58. Ivaşcu Fiu 1952–1955
59. Iustus Alexandru 1948
60. Kardos Vasile 1948
61. Kiss Karol 1950–1952
62. Kubinscky Raimond 1952–1957
63. Lasconiu Mircea 1948
64. Lazarov Obrad 1957–1958
65. Lăzureanu C-tin 1962-
66. Lepoev Ştefan 1948–1949
67. Leu Ioan 1953–1954
68. Libgeb Ioan 1948
69. Liţiu Viorica 1959–1971
70. Man Emilia 1953–1954
71. Marincov Rujiţa 1957–1982
72. Mateşescu Tripon 1972–1981
73. Maxim Gheorghe 1961–1971
74. Meşter Ioan 1954–1955
75. Mihailovici Mita 1957
76. Miloevici Mita 1957
77. Mişcov Mihai 1967–1983
78. Moţ Petru 1961–1964

79. Nichita Angela	1954–1964
80. Niculescu Atanasiu	1957–1962
81. Oprea Ilie	1956–1958
82. Oprea Jeana	1970–1971
83. Palasti Etelca	1958–1980
84. Pădureanu Lazăr	1959–1963
85. Petruţ Eugen	1950
	1966–1967
86. Pisică Francisc	1953–1954
87. Pommersheim Iosif	1965–1972
88. Pişta Simion	1948–1949
89. Pop Maria	1948
90. Popeangă Nicolae	1948
91. Popescu Gheorghe	1952
92. Pop Ovidiu	1948
93. Ponici Petru	1952–1956
94. Popovici Gheorghe	1953–1954
95. Popovici Petru	1953–1954
96. Pripag Maria	1948
97. Predescu Ioan	1965–1966
98. Puşcaş Dănilă	1964–1981
99. Puşcaş Daniel	1970–1971
100. Radu Dionisie	1948–1950
101. Rancov Petru	1948
102. Rigo Nicolae	1954-
103. Rohatica Angela	1954–1955
104. Roşu Melania	1957
105. Savu Constantin	1953–1955
106. Săbău Paraschiva	1956–1962
107. Sălcudeanu Ioan	1955–1961
108. Secu Dumitru	1953–1956
109. Seştacov Iuliana	1954–1955
110. Silberstein Vasile	1964–1978
111. Stan Viorica	1959–1961
112. Stan Ioan	1956

113. Tănăsescu Gheorghe	1971–1972
114. Tîrbă Teodor	1953–1956
115. Todorov Katharina	1970–1983
116. Todorov Petru	1948
117. Tunei Gheorghe	1952–1958
118. Turtoi Mihalache	1965–1968
119. Țăranu Emil	1960–1961
	1963–1965
120. Ungureanu Teodor	1952–1955
121. Viziteu Virgil	1959–1982
122. Vasilcin Ana	1956–1958
123. Ziman Mihai	1965–1968
124. Zwiek Adalbert	1955–1958
Duran Titus	1977–1980
125. Bogaroş Gűnter	1977–1986
126. Bondor Teodor	1979-
127. Kruts Ernestina	1976–1983
128. Supărare Teodor	1975–1982
129. Țăran Liana	1976–1980
130. Cădăreanu Ion	1977–1983
131. Nuțu Corneliu	1978–1989
132. Șpilca Dimitrie	1978
133. Andrei Florica	1978–1983
134. Anghelescu Nic.	1979
135. Grűn Carol	1975
136. Carp Mihai	1973–1982
137. Oprea Jeana	1981
138. Nestor Nicolae	1982-
140. Kokai Alex.	1980-
Filip Vasile	1977–1980
Mihai Elisabeta	
Orăşan Aurica	
Pareker Friedrich	1987.
Ziman Mihai	
Bălulescu Ion	1983–86.

Stoller.
Nagy Ghinea Teodora
Gogoaşe Paraschiva
Ilioiu Aurica 1987-

Arhivele Naționale ale României – Serviciul Județean Timiş, Fond Școala Interjudețeană de Partid Timişoara, Dos. Nr. 149 („Școala Interjudețeană de Partid Timişoara, 1948–1973. Monografie"), file nenumerotate.